ΙΕΖΕΚΙΗΛ

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει ἐν τῷ
τετάρτῳ μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς, καὶ ἐγὼ ἤμην
ἐν μέσῳ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ
τοῦ Χοβάρ· καὶ ἠνοίχθησαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ
ἴδον ὁράσεις Θεοῦ. 2 Πέμπτῃ τοῦ μηνός· τοῦτο
τὸ ἔτος τὸ πέμπτον τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ
βασιλέως Ἰωακείμ· 3 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς Ἰεζεκιὴλ υἱὸν Βουζεὶ, τὸν ἱερέα, ἐν γῇ
Χαλδαίων, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ· καὶ
ἐγένετο ἐπ᾽ ἐμὲ χεὶρ Κυρίου.

4 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ πνεῦμα ἐξαῖρον ἤρχετο
ἀπὸ Βοῤῥᾶ, καὶ νεφέλη μεγάλη ἐν αὐτῷ, καὶ
φέγγος κύκλῳ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἐξαστράπτον·
καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ ὡς ὅρασις ἠλέκτρου ἐν
μέσῳ τοῦ πυρὸς, καὶ φέγγος ἐν αὐτῷ.

5 Καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὡς ὁμοίωμα τεσσάρων
ζῴων· καὶ αὕτη ἡ ὅρασις αὐτῶν· ὁμοίωμα
ἀνθρώπου ἐπ᾽ αὐτοῖς. 6 Καὶ τέσσαρα
πρόσωπα τῷ ἑνὶ, καὶ τέσσαρες πτέρυγες
τῷ ἑνί. 7 Καὶ τὰ σκέλη αὐτῶν ὀρθὰ, καὶ
πτερωτοὶ οἱ πόδες αὐτῶν, καὶ σπινθῆρες,
ὡς ἐξαστράπτων χαλκός· καὶ ἐλαφραὶ αἱ
πτέρυγες αὐτῶν. 8 Καὶ χεὶρ ἀνθρώπου
ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐπὶ τὰ
τέσσαρα μέρη αὐτῶν. 9 Καὶ τὰ πρόσωπα
αὐτῶν τῶν τεσσάρων οὐκ ἐπεστρέφοντο
ἐν τῷ βαδίζειν αὐτά· ἕκαστον ἀπέναντι
τοῦ προσώπου αὐτῶν ἐπορεύοντο. 10 Καὶ

ὁμοίωσις τῶν προσώπων αὐτῶν, πρόσωπον
ἀνθρώπου, καὶ πρόσωπον τοῦ λέοντος ἐκ
δεξιῶν τοῖς τέσσαρσι, καὶ πρόσωπον μόσχου
ἐξ ἀριστερῶν τοῖς τέσσαρσι, καὶ πρόσωπον
ἀετοῦ τοῖς τέσσαρσι. 11 Καὶ αἱ πτέρυγες
αὐτῶν ἐκτεταμέναι ἄνωθεν τοῖς τέσσαρσιν,
ἑκατέρῳ δύο συνεζευγμέναι πρὸς ἀλλήλας,
καὶ δύο ἐπεκάλυπτον ἐπάνω τοῦ σώματος
αὐτῶν. 12 Καὶ ἑκάτερον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐπορεύετο· οὗ ἂν ἦν τὸ πνεῦμα πορευόμενον
ἐπορεύοντο, καὶ οὐκ ἐπέστρεφον.

13 Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ζώων ὅρασις ὡς
ἀνθράκων πυρὸς καιομένων, ὡς ὄψις
λαμπάδων συστρεφομένων ἀναμέσον τῶν
ζώων, καὶ φέγγος τοῦ πυρὸς, καὶ ἐκ τοῦ πυρὸς
ἐξεπορεύετο ἀστραπή.

15 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ τροχὸς εἷς ἐπὶ τῆς γῆς
ἐχόμενος τῶν ζώων τοῖς τέσσαρσι. 16 Καὶ
τὸ εἶδος τῶν τροχῶν ὡς εἶδος θαρσεΐς· καὶ
ὁμοίωμα ἓν τοῖς τέσσαρσι· καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν
ἦν καθὼς ἂν εἴη τροχὸς ἐν τροχῷ. 17 Ἐπὶ
τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο· οὐκ
ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ, 18 οὐδʼ
οἱ νῶτοι αὐτῶν· καὶ ὕψος ἦν αὐτοῖς· καὶ ἴδον
αὐτὰ, καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν πλήρεις ὀφθαλμῶν
κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσι.

19 Καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ ζῶα, ἐπορεύοντο
οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν
τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξῄροντο οἱ τροχοί.
20 Οὗ ἂν ἦν ἡ νεφέλη, ἐκεῖ τὸ πνεῦμα
τοῦ πορεύεσθαι, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ καὶ

ἐξῄροντο σὺν αὐτοῖς, διότι πνεῦμα ζωῆς
ἐν τοῖς τροχοῖς. 21 Ἐν τῷ πορεύεσθαι
αὐτὰ ἐπορεύοντο, καὶ ἐν τῷ ἑστάναι αὐτὰ
εἱστήκεισαν· καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν αὐτὰ ἀπὸ τῆς
γῆς, ἐξῄροντο σὺν αὐτοῖς, ὅτι πνεῦμα ζωῆς ἦν
ἐν τοῖς τροχοῖς.

22 Καὶ ὁμοίωμα ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶς
τῶν ζώων ὡσεὶ στερέωμα, ὡς ὅρασις
κρυστάλλου, ἐκτεταμένον ἐπὶ τῶν πτερύγων
αὐτῶν ἐπάνωθεν. 23 Καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ
στερεώματος αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι,
πτερυσσόμεναι ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ, ἑκάστῳ δύο
ἐπικαλύπτουσαι τὰ σώματα αὐτῶν. 24 Καὶ
ἤκουον τὴν φωνὴν τῶν πτερύγων αὐτῶν
ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ, ὡς φωνὴν ὕδατος
πολλοῦ· καὶ ἐν τῷ ἑστάναι αὐτὰ, κατέπαυον
αἱ πτέρυγες αὐτῶν.

25 Καὶ ἰδοὺ φωνὴ ὑπεράνωθεν τοῦ
στερεώματος τοῦ ὄντος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν,
26 ὡς ὅρασις λίθου σαπφείρου, ὁμοίωμα
θρόνου ἐπ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺ ὁμοιώματος
του θρόνου ὁμοίωμα ὡς εἶδος ἀνθρώπου
ἄνωθεν. 27 Καὶ ἴδον ὡς ὄψιν ἠλέκτρου ἀπὸ
ὁράσεως ὀσφύος καὶ ἐπάνω, καὶ ἀπὸ ὁράσεως
ὀσφύος καὶ ἕως κάτω ἴδον ὅρασιν πυρὸς, καὶ
τὸ φέγγος αὐτοῦ κύκλῳ, 28 ὡς ὅρασις τόξου
ὅταν ᾖ ἐν τῇ νεφέλῃ ἐν ἡμέραις ὑετοῦ, οὕτως
ἡ στάσις τοῦ φέγγους κυκλόθεν.

2

1 Αὕτη ἡ ὅρασις ὁμοιώματος δόξης Κυρίου·

καὶ ἴδον, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ ἤκουσα φωνὴν λαλοῦντος· καὶ εἶπε πρὸς μὲ, υἱὲ ἀνθρώπου, στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου, καὶ λαλήσω πρὸς σέ·

2 Καὶ ἦλθεν ἐπ᾽ ἐμὲ πνεῦμα, καὶ ἀνέλαβέ
με, καὶ ἐξῇρέ με, καὶ ἔστησέ με ἐπὶ τοὺς
πόδας μου, καὶ ἤκουον αὐτοῦ λαλοῦντος
πρὸς μέ. 3 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, υἱὲ ἀνθρώπου,
ἐξαποστέλλω ἐγώ σε πρὸς τὸν οἶκον τοῦ
Ἰσραὴλ, τοὺς παραπικραίνοντάς με, οἵτινες
παρεπίκρανάν με, αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες
αὐτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. 4 Καὶ
ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, τάδε λέγει Κύριος, 5 ἐὰν
ἆρα ἀκούσωσιν ἢ πτοηθῶσι, διότι οἶκος
παραπικραίνων ἐστὶ, καὶ γνώσονται ὅτι
προφήτης εἶ σὺ ἐν μέσῳ αὐτῶν.

6 Καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, μὴ φοβηθῇς αὐτοὺς,
μηδὲ ἐκστῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· διότι
παροιστρήσουσι, καὶ ἐπισυστήσονται ἐπὶ σὲ
κύκλῳ, καὶ ἐν μέσῳ σκορπίων σὺ κατοικεῖς·
τοὺς λόγους αὐτῶν μὴ φοβηθῇς, καὶ ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν μὴ ἐκστῇς, διότι οἶκος
παραπικραίνων ἐστί. 7 Καὶ λαλήσεις τοὺς
λόγους μου πρὸς αὐτοὺς, ἐὰν ἆρα ἀκούσωσιν
ἢ πτοηθῶσιν, ὅτι οἶκος παραπικραίνων ἐστί.

8 Καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, ἄκουε τοῦ
λαλοῦντος πρὸς σὲ, μὴ γίνου παραπικραίνων,
καθὼς ὁ οἶκος ὁ παραπικραίνων· χάνε τὸ
στόμα σου, καὶ φάγε ὃ ἐγὼ δίδωμί σοι. 9 Καὶ
ἴδον, καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἐκτεταμένη πρὸς μὲ, καὶ ἐν

αὐτῇ κεφαλὶς βιβλίου. 10 Καὶ ἀνείλησεν αὐτὴν
ἐνώπιόν μου, καὶ ἦν ἐν αὐτῇ γεγραμμένα
τὰ ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὀπίσω· καὶ ἐγέγραπτο
θρῆνος καὶ μέλος καὶ οὐαί.

3

1 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, υἱὲ ἀνθρώπου, κατάφαγε
τὴν κεφαλίδα ταύτην, καὶ πορεύθητι καὶ
λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· 2 Καὶ διήνοιξε τὸ
στόμα μου, καὶ ἐψώμισέ με τὴν κεφαλίδα.

3 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, υἱὲ ἀνθρώπου, τὸ στόμα
σου φάγεται, καὶ ἡ κοιλία σου πλησθήσεται
τῆς κεφαλίδος ταύτης τῆς δεδομένης εἰς σέ·
καὶ ἔφαγον αὐτὴν, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ στόματί
μου, ὡς μέλι γλυκάζον.

4 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, υἱὲ ἀνθρώπου, βάδιζε
καὶ εἴσελθε πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ,
καὶ λάλησον τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτούς·
5 Διότι οὐ πρὸς λαὸν βαθύγλωσσον σὺ
ἐξαποστέλλῃ πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ·
6 Οὐδὲ πρὸς λαοὺς πολλοὺς ἀλλοφώνους ἢ
ἀλλογλώσσους, οὐδὲ στιβαροὺς τῇ γλωσσῃ
ὄντας, ὧν οὐκ ἀκούσῃ τοὺς λόγους· καὶ εἰ
πρὸς τοιούτους ἐξαπέστειλά σε, οὗτοι ἂν
εἰσήκουσάν σου. 7 Ὁ δὲ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ
οὐ μὴ θελήσουσιν εἰσακοῦσαί σου, διότι οὐ
βούλονται εἰσακούειν μου, ὅτι πᾶς ὁ οἶκος
Ἰσραὴλ φιλόνεικοί εἰσι καὶ σκληροκάρδιοι.
8 Καὶ ἰδοὺ δέδωκα τὸ πρόσωπόν σου δυνατὸν
κατέναντι τῶν προσώπων αὐτῶν, καὶ τὸ νῖκός

σου κατισχύσω κατέναντι τοῦ νίκους αὐτῶν·
9 Καὶ ἔσται διαπαντὸς κραταιότερον πέτρας·
μὴ φοβηθῇς ἀπ᾽ αὐτῶν, μηδὲ πτοηθῇς ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν, διότι οἶκος παραπικραίνων
ἐστί.

10 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, υἱὲ ἀνθρώπου, πάντας
τοὺς λόγους οὓς λελάληκα μετὰ σοῦ, λάβε
εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ τοῖς ὠσί σου ἄκουε.
11 Καὶ βάδιζε, εἴσελθε εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν
πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σοῦ, καὶ λαλήσεις
πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, τάδε
λέγει Κύριος, ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν, ἐὰν ἄρα
ἐνδῶσι.

12 Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ ἤκουσα
κατόπισθέν μου φωνὴν σεισμοῦ μεγάλου,
εὐλογημένη ἡ δόξα Κυρίου ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.
13 Καὶ ἴδον φωνὴν τῶν πτερύγων τῶν ζώων
πτερυσσομένων ἑτέρα πρὸς τὴν ἑτέραν, καὶ
φωνὴ τῶν τροχῶν ἐχομένη αὐτῶν, καὶ φωνὴ
τοῦ σεισμοῦ. 14 Καὶ τὸ πνεῦμα ἐξῇρέ με,
καὶ ἀνέλαβέ με, καὶ ἐπορεύθην ἐν ὁρμῇ τοῦ
πνεύματός μου, καὶ χεὶρ Κυρίου ἐγένετο ἐπ᾽
ἐμὲ κραταιά.

15 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν
μετέωρος, καὶ περιῆλθον τοὺς κατοικοῦντας
ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβὰρ τοὺς ὄντας
ἐκεῖ· καὶ ἐκάθισα ἐκεῖ ἑπτὰ ἡμέρας,
ἀναστρεφόμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν.

16 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας λόγος
Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων, 17 υἱὲ ἀνθρώπου,
σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ
ἀκούσῃ ἐκ στόματός μου λόγον, καὶ

διαπειλήσῃ αὐτοῖς παρʼ ἐμοῦ. 18 Ἐν τῷ λέγειν
με τῷ ἀνόμῳ, θανάτῳ θανατωθήσῃ· καὶ οὐ
διεστείλω αὐτῷ τοῦ διαστείλασθαι τῷ ἀνόμῳ,
ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ, τοῦ ζῆσαι
αὐτόν· ὁ ἄνομος ἐκεῖνος τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ
ἀποθανεῖται, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός
σου ἐκζητήσω. 19 Καὶ σὺ ἐὰν διαστείλῃ τῷ
ἀνόμῳ, καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας
αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, ὁ ἄνομος
ἐκεῖνος ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ
σὺ τὴν ψυχήν σου ῥύσῃ.

20 Καὶ ἐν τῷ ἀποστρέφειν δίκαιον ἀπὸ τῶν
δικαιοσυνῶν αὐτοῦ, καὶ ποιήσει παράπτωμα,
καὶ δώσω τὴν βάσανον εἰς πρόσωπον αὐτοῦ,
αὐτὸς ἀποθανεῖται, ὅτι οὐ διεστείλω αὐτῷ·
καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθανεῖται,
διότι οὐ μὴ μνησθῶσιν αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ,
καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου ἐκζητήσω.
21 Σὺ δὲ ἐὰν διαστείλῃ τῷ δικαίῳ τοῦ μὴ
ἁμαρτεῖν, καὶ αὐτὸς μὴ ἁμάρτῃ, ὁ δίκαιος
ζωῇ ζήσεται, ὅτι διεστείλω αὐτῷ, καὶ σὺ τὴν
σεαυτοῦ ψυχὴν ῥύσῃ.

22 Καὶ ἐγένετο ἐπʼ ἐμὲ χεὶρ Κυρίου· καὶ εἶπε
πρὸς μὲ, ἀνάστηθι, καὶ ἔξελθε εἰς τὸ πεδίον,
καὶ ἐκεῖ λαληθήσεται πρὸς σέ.

23 Καὶ ἀνέστην καὶ ἐξῆλθον πρὸς τὸ πεδίον·
καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ δόξα Κυρίου εἱστήκει, καθὼς
ἡ ὅρασις, καὶ καθὼς ἡ δόξα Κυρίου, ἣν ἴδον
ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ· καὶ πίπτω ἐπὶ
πρόσωπόν μου· 24 Καὶ ἦλθεν ἐπʼ ἐμὲ πνεῦμα,
καὶ ἔστησέ με ἐπὶ τοὺς πόδας μου, καὶ

ἐλάλησε πρὸς μὲ, καὶ εἶπε μοι, εἴσελθε, καὶ
ἐγκλείσθητι ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου σου. 25 Καὶ
σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ δέδονται ἐπὶ σὲ
δεσμοὶ, καὶ δήσουσί σε ἐν αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ
ἐξέλθῃς ἐκ μέσου αὐτῶν. 26 Καὶ τὴν γλῶσσάν
σου συνδήσω, καὶ ἀποκωφωθήσῃ, καὶ οὐκ
ἔσῃ αὐτοῖς εἰς ἄνδρα ἐλέγχοντα, διότι οἶκος
παραπικραίνων ἐστί. 27 Καὶ ἐν τῷ λαλεῖν
με πρὸς σὲ, ἀνοίξω τὸ στόμα σου, καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτοὺς τάδε λέγει Κύριος, ὁ ἀκούων
ἀκουέτω, καὶ ὁ ἀπειθῶν ἀπειθείτω, διότι οἶκος
παραπικραίνων ἐστί.

4

1 Καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε σεαυτῷ
πλίνθον, καὶ θήσεις αὐτὴν πρὸ προσώπου
σου, καὶ διαγράψεις ἐπ᾽ αὐτὴν πόλιν τὴν
Ἱερουσαλήμ. 2 Καὶ δώσεις ἐπ᾽ αὐτὴν περιοχὴν,
καὶ οἰκοδομήσεις ἐπ᾽ αὐτὴν προμαχῶνας, καὶ
περιβαλεῖς ἐπ᾽ αὐτὴν χάρακα, καὶ δώσεις
ἐπ᾽ αὐτὴν παρεμβολὰς, καὶ τάξεις τὰς
βελοστάσεις κύκλῳ. 3 Καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ
τήγανον σιδηροῦν, καὶ θήσεις αὐτὸ τοῖχον
σιδηροῦν ἀναμέσον σου καὶ ἀναμέσον τῆς
πόλεως, καὶ ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου
ἐπ᾽ αὐτὴν, καὶ ἔσται ἐν συνκλεισμῷ, καὶ
συγκλείσεις αὐτήν· σημεῖόν ἐστι τοῦτο τοῖς
υἱοῖς Ἰσραήλ.

4 Καὶ σὺ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ
ἀριστερὸν, καὶ θήσεις τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου
Ἰσραὴλ ἐπ᾽ αὐτοὺ, κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν

πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἃς κοιμηθήσῃ ἐπʼ
αὐτοῦ, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας αὐτῶν. 5 Καὶ ἐγὼ
δέδωκά σοι τὰς ἀδικίας αὐτῶν εἰς ἀριθμὸν
ἡμερῶν, ἐννενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας,
καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραήλ.
6 Καὶ συντελέσεις ταῦτα, καὶ κοιμηθήσῃ
ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ δεξιὸν, καὶ λήψῃ
τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰούδα τεσσαράκοντα
ἡμέρας, ἡμέραν εἰς ἐνιαυτὸν τέθεικά σοι.

7 Καὶ εἰς τὸν συγκλεισμὸν Ἱερουσαλὴμ
ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου, καὶ τὸν
βραχίονά σου στερεώσεις, καὶ προφητεύσεις
ἐπʼ αὐτήν. 8 Καὶ ἐγὼ ἰδοὺ δέδωκα ἐπὶ σὲ
δεσμοὺς, καὶ μὴ στραφῇς ἀπὸ τοῦ πλευροῦ σου
ἐπὶ τὸ πλευρόν σου, ἕως οὗ συντελεσθῶσιν
ἡμέραι τοῦ συγκλεισμοῦ σου.

9 Καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ πυροὺς, καὶ κριθὰς,
καὶ κύαμον, καὶ φακὸν, καὶ κέγχρον, καὶ
ὀλύραν, καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰ εἰς ἄγγος ἓν
ὀστράνικον, καὶ ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ εἰς
ἄρτους· καὶ κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, ἃς σὺ
καθεύδεις ἐπὶ τοῦ πλευροῦ σου, ἐννενήκοντα
καὶ ἑκατὸν ἡμέρας φάγεσαι αὐτά. 10 Καὶ
τὸ βρῶμά σου φάγεσαι ἐν σταθμῷ, εἴκοσι
σίκλους τὴν ἡμέραν, ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ
φάγεσαι αὐτά. 11 Καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ πίεσαι,
καὶ τὸ ἕκτον τοῦ εἲν ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ
πίεσαι. 12 Καὶ ἐγκρυφίαν κρίθινον φάγεσαι
αὐτὰ, ἐν βολβίτοις κόπρου ἀνθρωπίνης
ἐγκρύψεις αὐτὰ κατʼ ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.

13 Καὶ ἐρεῖς, τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς

τοῦ Ἰσραὴλ, οὕτως φάγονται οἱ υἱοὶ τοῦ
Ἰσραὴλ ἀκάθαρτα ἐν τοῖς ἔθνεσι. 14 Καὶ εἶπα,
μηδαμῶς Κύριε Θεὲ Ἰσραήλ· εἰ ἡ ψυχή μου
οὐ μεμίανται ἐν ἀκαθαρσίᾳ, καὶ θνησιμαῖον
καὶ θηριάλωτον οὐ βέβρωκα ἀπὸ γενέσεώς μου
ἕως τοῦ νῦν, οὐδὲ εἰσελήλυθεν εἰς τὸ στόμα
μου πᾶν κρέας ἕωλον.

15 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, ἰδοὺ δέδωκά σοι βόλβιτα
βοῶν ἀντὶ τῶν βολβίτων τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ
ποιήσεις τοὺς ἄρτους σου ἐπ᾽ αὐτῶν.

16 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ ἐγὼ
συντρίβω στήριγμα ἄρτου ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ
φάγονται ἄρτον ἐν σταθμῷ καὶ ἐν ἐνδείᾳ, καὶ
ὕδωρ ἐν μέτρῳ, καὶ ἐν ἀφανισμῷ πίονται·
17 Ὅπως ἐνδεεῖς γένωνται ἄρτου καὶ ὕδατος·
καὶ ἀφανισθήσεται ἄνθρωπος καὶ ἀδελφὸς
αὐτοῦ, καὶ ἐντακήσονται ἐν ταῖς ἀδικίαις
αὐτῶν.

5

1 Καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε σεαυτῷ
ῥομφαίαν ὀξεῖαν ὑπὲρ ξυρὸν κουρέως, κτήσῃ
αὐτὴν σεαυτῷ, καὶ ἐπάξεις αὐτὴν ἐπὶ τὴν
κεφαλήν σου, καὶ ἐπὶ τὸν πώγωνά σου· καὶ
λήψῃ ζυγὸν σταθμίων, καὶ διαστήσεις αὐτούς.
2 Τὸ τέταρτον ἐν πυρὶ ἀνακαύσεις ἐν μέσῃ
τῇ πόλει κατὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ἡμερῶν
τοῦ συγκλεισμοῦ· καὶ λήψῃ τὸ τέταρτον,
καὶ κατακαύσεις αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῆς· καὶ
τὸ τέταρτον κατακόψεις ἐν ῥομφαίᾳ κύκλῳ
αὐτῆς· καὶ τὸ τέταρτον διασκορπιεῖς τῷ

πνεύματι· καὶ μάχαιραν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν.
3 Καὶ λήψῃ ἐκεῖθεν ὀλίγους ἐν ἀριθμῷ, καὶ
συμπεριλήψῃ αὐτοὺς τῇ ἀναβολῇ σου. 4 Καὶ ἐκ
τούτων λήψῃ ἔτι, καὶ ῥίψεις αὐτοὺς εἰς μέσον
τοῦ πυρὸς, καὶ κατακαύσεις αὐτοὺς ἐν πυρί· ἐξ
αὐτῆς ἐξελεύσεται πῦρ· καὶ ἐρεῖς παντὶ οἴκῳ
Ἰσραὴλ,

5 Τάδε λέγει Κύριος, αὕτη ἡ Ἱερουσαλὴμ,
ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν τέθεικα αὐτὴν, καὶ
τὰς κύκλῳ αὐτῆς χώρας. 6 Καὶ ἐρεῖς τὰ
δικαιώματά μου τῇ ἀνόμῳ ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ τὰ νόμιμά μου τῶν χωρῶν τῶν κύκλῳ αὐτῆς· διότι τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο, καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς.

7 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, ἀνθ᾽ ὧν ἡ
ἀφορμὴ ὑμῶν ἐκ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ὑμῶν,
καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθητε, καὶ
τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐποιήσατε, ἀλλ᾽ οὐδὲ
κατὰ τὰ δικαιώματα τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ
ὑμῶν οὐ πεποιήκατε, 8 διατοῦτο τάδε λέγει
Κύριος, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, καὶ ποιήσω ἐν μέσῳ
σου κρίμα ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν. 9 Καὶ ποιήσω
ἐν σοὶ ἃ οὐ πεποίηκα, καὶ ἃ οὐ ποιήσω ὅμοια
αὐτοῖς ἔτι κατὰ πάντα τὰ βδελύγματά σου.
10 Διατοῦτο πατέρες φάγονται τέκνα ἐν μέσῳ
σου, καὶ τέκνα φάγονται πατέρας· καὶ ποιήσω ἐν σοὶ κρίματα, καὶ διασκορπιῶ πάντας τοὺς καταλοίπους σου εἰς πάντα ἄνεμον.

11 Διατοῦτο, ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἦ μὴν
ἀνθ᾽ ὧν τὰ ἅγιά μου ἐμίανας ἐν πᾶσι τοῖς

βδελύγμασί σου, κᾀγὼ ἀπώσομαί σε, οὐ
φείσεταί μου ὁ ὀφθαλμὸς, κᾀγὼ οὐκ ἐλεήσω.
12 Τὸ τέταρτόν σου ἐν θανάτῳ ἀναλωθήσεται,
καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται
ἐν μέσῳ σου, καὶ τὸ τέταρτόν σου εἰς πάντα
ἄνεμον σκορπιῶ αὐτοὺς, καὶ τὸ τέταρτόν
σου ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται κύκλῳ σου, καὶ
μάχαιραν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν.

13 Καὶ συντελεσθήσεται ὁ θυμός μου, καὶ
ἡ ὀργή μου ἐπ᾽ αὐτοὺς, καὶ ἐπιγνώσῃ, διότι
ἐγὼ Κύριος λελάληκα ἐν ζήλῳ μου, ἐν τῷ
συντελέσαι με τὴν ὀργήν μου ἐπ᾽ αὐτούς.

14 Καὶ θήσομαί σε εἰς ἔρημον, καὶ τὰς
θυγατέρας σου κύκλῳ σου ἐνώπιον παντὸς
διοδεύοντος. 15 Καὶ ἔσῃ στενακτὴ καὶ
δηλαϊστὴ ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς κύκλῳ σου, ἐν
τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρίματα ἐν ἐκδικήσει
θυμοῦ μου· ἐγὼ Κύριος λελάληκα. 16 Καὶ ἐν τῷ
ἀποστεῖλαί με βολίδας τοῦ λιμοῦ ἐπ᾽ αὐτούς,
καὶ ἔσονται εἰς ἔκλειψιν, καὶ συντρίψω
στήριγμα ἄρτου σου. 17 Καὶ ἐξαποστελῶ ἐπὶ σὲ
λιμὸν καὶ θηρία πονηρὰ, καὶ τιμωρήσομαί σε,
καὶ θάνατος καὶ αἷμα διελεύσονται ἐπὶ σὲ, καὶ
ῥομφαίαν ἐπάξω ἐπὶ σὲ κυκλόθεν· ἐγὼ Κύριος
λελάληκα.

6

1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,
2 υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου
ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ προφήτευσον ἐπ᾽ αὐτὰ,
3 καὶ ἐρεῖς,

Τὰ ὄρη Ἰσραὴλ ἀκούσατε λόγον Κυρίου·
τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὄρεσι καὶ τοῖς
βουνοῖς καὶ ταῖς φάραγξι καὶ ταῖς νάπαις,
ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ᾽ ὑμᾶς ῥομφαίαν, καὶ
ἐξολοθρευθήσεται τὰ ὑψηλὰ ὑμῶν. 4 Καὶ
συντριβήσονται τὰ θυσιαστήρια ὑμῶν, καὶ
τὰ τεμένη ὑμῶν, καὶ καταβαλῶ τραυματίας
ὑμῶν ἐνώπιον τῶν εἰδώλων ὑμῶν, 5 καὶ
διασκορπιῶ τὰ ὀστᾶ ὑμῶν κύκλῳ τῶν
θυσιαστηρίων ὑμῶν, 6 καὶ ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ
ὑμῶν· αἱ πόλεις ἐξερημωθήσονται, καὶ τὰ
ὑψηλὰ ἀφανισθήσεται, ὅπως ἐξολοθρευθῇ τὰ
θυσιαστήρια ὑμῶν, καὶ συντριβήσονται τὰ
εἴδωλα ὑμῶν, καὶ ἐξαρθῇ τὰ τεμένη ὑμῶν·
7 Καὶ πεσοῦνται τραυματίαι ἐν μέσῳ ὑμῶν,
καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

8 Ἐν τῷ γενέσθαι ἐξ ὑμῶν ἀνασωζομένους
ἐκ ῥομφαίας ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν τῷ
διασκορπισμῷ ὑμῶν ἐν ταῖς χώραις, 9 καὶ
μνησθήσονταί μου οἱ ἀνασωζόμενοι ἐξ ὑμῶν
ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ ᾐχμαλωτεύθησαν ἐκεῖ·
ὀμώμοκα τῇ καρδίᾳ αὐτῶν τῇ ἐκπορνευούσῃ
ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν τοῖς
ἐκπορνεύουσιν ὀπίσω τῶν ἐπιτηδευμάτων
αὐτῶν· καὶ κόψονται πρόσωπα αὐτῶν ἐν πᾶσι
τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν· 10 Καὶ ἐπιγνώσονται
διότι ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

11 Τάδε λέγει Κύριος, κρότησον τῇ χειρὶ
καὶ ψόφησον τῷ ποδὶ, καὶ εἰπὸν, εὖγε εὖγε,
ἐπὶ πᾶσι τοῖς βδελύγμασιν οἴκου Ἰσραήλ·
ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ἐν λιμῷ

πεσοῦνται. 12 Ὁ ἐγγὺς ἐν ῥομφαίᾳ πεσεῖται,
ὁ δὲ μακρὰν ἐν θανάτῳ τελευτήσει· καὶ ὁ
περιεχόμενος ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται· καὶ
συντελέσω τὴν ὀργήν μου ἐπ᾽ αὐτούς.
13 Καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν
τῷ εἶναι τοὺς τραυματίας ὑμῶν ἐν μέσῳ
τῶν εἰδώλων ὑμῶν κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων
ὑμῶν· ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν, καὶ ὑποκάτω
δένδρου συσκίου, οὗ ἔδωκαν ἐκεῖ ὀσμὴν
εὐωδίας πᾶσι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. 14 Καὶ
ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ᾽ αὐτούς, καὶ θήσομαι
τὴν γῆν εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς ὄλεθρον
ἀπὸ τῆς ἐρήμου Δεβλαθὰ ἐκ πάσης τῆς
κατοικεσίας αὐτῶν· ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ
Κύριος.

7

1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,
2 καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπόν, τάδε λέγει
Κύριος,
Τῇ γῇ τοῦ Ἰσραὴλ πέρας ἥκει, τὸ πέρας ἥκει
ἐπὶ τὰς τέσσαρας πτέρυγας τῆς γῆς. 3 Ἥκει τὸ
πέρας 4 ἐπὶ σὲ τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν· ἥκει
ὁ καιρὸς, ἤγγικεν ἡ ἡμέρα, οὐ μετὰ θορύβων,
οὐδὲ μετὰ ὠδίνων.
5 Νῦν ἐγγύθεν ἐκχεῶ τὴν ὀργήν μου ἐπὶ σὲ,
καὶ συντελέσω τὸν θυμόν μου ἐν σοὶ, καὶ
κρινῶ σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, καὶ δώσω ἐπὶ
σὲ πάντα τὰ βδελύγματά σου, 6 οὐ φείσεται
ὁ ὀφθαλμός μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὰς
ὁδούς σου ἐπὶ σὲ δώσω, καὶ τὰ βδελύγματά
σου ἐν μέσῳ σου ἔσονται, καὶ ἐπιγνώσῃ, διότι

ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ τύπτων. 7 Νῦν τὸ πέρας πρὸς
σὲ, καὶ ἀποστελῶ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, καὶ ἐκδικήσω
ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, καὶ δώσω ἐπὶ σὲ πάντα
τὰ βδελύγματά σου, 8 οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός
μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν ὁδόν σου ἐπὶ
σὲ δώσω, καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου
ἔσται, καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ Κύριος.

9 Διότι τάδε λέγει Κύριος, ἰδοὺ τὸ πέρας
ἥκει.

10 Ἰδοὺ ἡ ἡμέρα Κυρίου· εἰ καὶ ἡ ῥάβδος
ἤνθηκεν, ἡ ὕβρις ἐξανέστηκε, 11 καὶ συντρίψει
στήριγμα ἀνόμου, καὶ οὐ μετὰ θορύβου, οὐδὲ
μετὰ σπουδῆς. 12 Ἥκει ὁ καιρὸς, ἰδοὺ
ἡ ἡμέρα· ὁ κτώμενος μὴ χαιρέτω, καὶ ὁ
πωλῶν μὴ θρηνείτω· 13 Διότι ὁ κτώμενος
πρὸς τὸν πωλοῦντα οὐκέτι μὴ ἐπιστρέψει,
καὶ ἄνθρωπος ἐν ὀφθαλμῷ ζωῆς αὐτοῦ οὐ
κρατήσει. 14 Σαλπίσατε ἐν σάλπιγγι, καὶ
κρίνατε τὰ σύμπαντα. 15 Ὁ πόλεμος ἐν
ῥομφαίᾳ ἔξωθεν, καὶ ὁ λιμὸς καὶ ὁ θάνατος
ἔσωθεν· ὁ ἐν τῷ πεδίῳ ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσει,
τοὺς δ᾿ ἐν τῇ πόλει λιμὸς καὶ θάνατος
συντελέσει.

16 Καὶ ἀνασωθήσονται οἱ ἀνασωζόμενοι
ἐξ αὐτῶν, καὶ ἔσονται ἐπὶ τῶν ὀρέων· καὶ
πάντας ἀποκτενῶ, ἕκαστον ἐν ταῖς ἀδικίαις
αὐτοῦ. 17 Πᾶσαι χεῖρες ἐκλυθήσονται,
καὶ πάντες μηροὶ μολυνθήσονται ὑγρασίᾳ.
18 Καὶ περιζώσονται σάκκους, καὶ καλύψει
αὐτοὺς θάμβος· καὶ ἐπὶ πᾶν πρόσωπον
αἰσχύνη ἐπ᾿ αὐτοὺς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν
φαλάκρωμα. 19 Τὸ ἀργύριον αὐτῶν ῥιφήσεται

ἐν ταῖς πλατείαις, καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν
ὑπεροφθήσεται· αἱ ψυχαὶ αὐτῶν οὐ μὴ
ἐμπλησθῶσι, καὶ αἱ κοιλίαι αὐτῶν οὐ μὴ
πληρωθῶσι, διότι βάσανος τῶν ἀδικιῶν
αὐτῶν ἐγένετο. 20 Ἐκλεκτὰ κόσμου εἰς
ὑπερηφανίαν ἔθεντο αὐτὰ, καὶ εἰκόνας τῶν
βδελυγμάτων αὐτῶν ἐποίησαν ἐξ αὐτῶν·
ἕνεκεν τούτου δέδωκα αὐτὰ αὐτοῖς εἰς
ἀκαθαρσίαν.

21 Καὶ παραδώσω αὐτὰ εἰς χεῖρας
ἀλλοτρίων, τοῦ διαρπάσαι αὐτὰ, καὶ τοῖς
λοιμοῖς τῆς γῆς εἰς σκῦλα, καὶ βεβηλώσουσιν
αὐτά. 22 Καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπʼ
αὐτῶν, καὶ μιανοῦσι τὴν ἐπισκοπήν μου,
καὶ εἰσελεύσονται εἰς αὐτὰ ἀφυλάκτως,
καὶ βεβηλώσουσιν αὐτά. 23 Καὶ ποιήσουσι
φυρμόν· διότι ἡ γῆ πλήρης λαῶν, καὶ ἡ
πόλις πλήρης ἀνομίας. 24 Καὶ ἀποστρέψω τὸ
φρύαγμα τῆς ἰσχύος αὐτῶν, καὶ μιανθήσεται
τὰ ἅγια αὐτῶν. 25 Καὶ ἐξιλασμὸς ἥξει, καὶ
ζητήσει εἰρήνην, καὶ οὐκ ἔσται. 26 Οὐαὶ
ἐπὶ οὐαὶ ἔσται· καὶ ἀγγελία ἐπὶ ἀγγελίαν
ἔσται· καὶ ζητηθήσεται ὅρασις ἐκ προφήτου,
καὶ νόμος ἀπολεῖται ἐξ ἱερέως, καὶ βουλὴ
ἐκ πρεσβυτέρων. 27 Ἄρχων ἐνδύσεται
ἀφανισμὸν, καὶ αἱ χεῖρες τοῦ λαοῦ τῆς γῆς
παραλυθήσονται· κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν
ποιήσω αὐτοῖς, καὶ ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν
ἐκδικήσω αὐτοὺς, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ
Κύριος.

8

1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἕκτῳ ἔτει ἐν τῷ πέμπτῳ
μηνὶ, πέμπτῃ τοῦ μηνὸς, ἐγὼ ἐκαθήμην ἐν
τῷ οἴκῳ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰούδα ἐκάθηντο
ἐνώπιόν μου· καὶ ἐγένετο ἐπʼ ἐμὲ χεὶρ Κυρίου.
2 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ ὁμοίωμα ἀνδρὸς, ἀπὸ τῆς
ὀσφύος αὐτοῦ καὶ ἕως κάτω πῦρ, καὶ ἀπὸ
τῆς ὀσφύος αὐτοῦ, ὑπεράνω αὐτοῦ ὡς ὅρασις
ἠλέκτρου. 3 Καὶ ἐξέτεινεν ὁμοίωμα χειρὸς,
καὶ ἀνέλαβέ με τῆς κορυφῆς μου, καὶ ἀνέλαβέ
με πνεῦμα ἀναμέσον τῆς γῆς καὶ ἀναμέσον
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἤγαγέ με εἰς Ἱερουσαλὴμ
ἐν ὁράσει Θεοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης
τῆς βλεπούσης εἰς Βοῤῥᾶν, οὗ ἦν ἡ στήλη τοῦ
κτωμένου· 4 Καὶ ἰδοὺ ἦν ἐκεῖ δόξα Κυρίου Θεοῦ
Ἰσραὴλ κατὰ τὴν ὅρασιν ἣν ἴδον ἐν τῷ πεδίῳ.

5 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, υἱὲ ἀνθρώπου,
ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου πρὸς Βοῤῥᾶν·
καὶ ἀνέβλεψα τοῖς ὀφθαλμοῖς μου πρὸς
Βοῤῥᾶν, καὶ ἰδοὺ ἀπὸ Βοῤῥᾶ ἐπὶ τὴν πύλην
τὴν πρὸς ἀνατολάς, 6 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ,
υἱὲ ἀνθρώπου, ἑώρακας τί οὗτοι ποιοῦσιν·
ἀνομίας μεγάλας ποιοῦσιν ὧδε τοῦ ἀπέχεσθαι
ἀπὸ τῶν ἁγίων μου· καὶ ἔτι ὄψει ἀνομίας
μείζονας.

7 Καὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς
αὐλῆς. 8 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, υἱὲ ἀνθρώπου,
ὄρυξον· καὶ ὤρυξα, καὶ ἰδοὺ θύρα. 9 Καὶ
εἶπε πρὸς μὲ, εἴσελθε, καὶ ἴδε τὰς ἀνομίας
ἃς οὗτοι ποιοῦσιν ὧδε. 10 Καὶ εἰσῆλθον, καὶ

ἴδον, καὶ ἰδοὺ μάταια βδελύγματα, καὶ πάντα
τὰ εἴδωλα οἴκου Ἰσραὴλ διαγεγραμμένα ἐπʼ
αὐτοὺς κύκλῳ. 11 Καὶ ἑβδομήκοντα ἄνδρες ἐκ
τῶν πρεσβυτέρων οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ Ἰεχονίας
ὁ τοῦ Σαφὰν ἐν μέσῳ αὐτῶν είστήκει πρὸ
προσώπου αὐτῶν, καὶ ἕκαστος θυμιατήριον
αὐτοῦ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἡ ἀτμὶς τοῦ
θυμιάματος ἀνέβαινε. 12 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ,
ἑώρακας, υἱὲ ἀνθρώπου, ἃ οἱ πρεσβύτεροι
οἴκου Ἰσραὴλ ποιοῦσιν, ἕκαστος αὐτῶν ἐν τῷ
κοιτῶνι τῷ κρυπτῷ αὐτῶν, διότι εἶπαν, οὐχ
ὁρᾷ ὁ Κύριος, ἐγκαταλέλοιπε Κύριος τὴν γῆν.

13 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, ἔτι ὄψει ἀνομίας
μείζονας ἃς οὗτοι ποιοῦσι. 14 Καὶ εἰσήγαγέ
με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης οἴκου Κυρίου
τῆς βλεπούσης πρὸς Βοῤῥᾶν· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ
γυναῖκες καθήμεναι θρηνοῦσαι τὸν Θαμμούζ.
15 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, υἱὲ ἀνθρώπου ἑώρακας,
καὶ ἔτι ὄψει ἐπιτηδεύματα μείζονα τούτων.

16 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν οἴκου
Κυρίου τὴν ἐσωτέραν, καὶ ἐπὶ τῶν προθύρων
τοῦ ναοῦ Κυρίου ἀναμέσον τῶν αἰλὰμ, καὶ
ἀναμέσον τοῦ θυσιαστηρίου, ὡς εἴκοσι
ἄνδρες τὰ ὀπίσθια αὐτῶν πρὸς τὸν ναὸν τοῦ
Κυρίου, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπέναντι, καὶ
οὗτοι προσκυνοῦσι τῷ ἡλίῳ. 17 Καὶ εἶπε πρὸς
μὲ, ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπου· μη μικρα τῷ οἴκῳ
Ἰούδα τοῦ ποιεῖν τὰς ἀνομίας ἃς πεποιήκασιν
ὧδε; διότι ἔπλησαν τὴν γῆν ἀνομίας· καὶ ἰδοὺ
αὐτοὶ ὡς μυκτηρίζοντες. 18 Καὶ ἐγὼ ποιήσω

αὐτοῖς μετὰ θυμοῦ· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω.

9

1 Καὶ ἀνέκραγεν εἰς τὰ ὦτά μου φωνῇ
μεγάλῃ, λέγων, ἤγγικεν ἡ ἐκδίκησις τῆς
πόλεως· καὶ ἕκαστος εἶχε τὰ σκεύη τῆς
ἐξολοθρεύσεως ἐν χειρὶ αὐτοῦ. 2 Καὶ ἰδοὺ
ἓξ ἄνδρες ἤρχοντο ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης
τῆς ὑψηλῆς τῆς βλεπούσης πρὸς Βοῤῥᾶν,
καὶ ἑκάστου πέλυξ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ
εἷς ἀνὴρ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐνδεδυκὼς ποδήρη,
καὶ ζώνη σαπφείρου ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ,
καὶ εἰσήλθοσαν καὶ ἔστησαν ἐχόμενοι τοῦ
θυσιαστηρίου τοῦ χαλκοῦ. 3 Καὶ δόξα Θεοῦ
τοῦ Ἰσραὴλ ἀνέβη ἀπὸ τῶν χερουβὶμ, ἡ οὖσα
ἐπ᾽ αὐτῶν, εἰς τὸ αἴθριον τοῦ οἴκου·

4 Καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότα
τὸν ποδήρη, ὃς εἶχεν ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ
τὴν ζώνην, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, δίελθε μέσην
Ἱερουσαλὴμ, καὶ δὸς σημεῖον ἐπὶ τὰ μέτωπα
τῶν ἀνδρῶν τῶν καταστεναζόντων καὶ τῶν
κατοδυνωμένων ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις
ταῖς γινομέναις ἐν μέσῳ αὐτῶν. 5 Καὶ τούτοις
εἶπεν ἀκούοντός μου, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ
εἰς τὴν πόλιν, καὶ κόπτετε, καὶ μὴ φείδεσθε
τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, καὶ μὴ ἐλεήσητε.
6 Πρεσβύτερον καὶ νεανίσκον καὶ παρθένον
καὶ νήπια καὶ γυναῖκας ἀποκτείνατε εἰς
ἐξάλειψιν· ἐπὶ δὲ πάντας ἐφ᾽ οὓς ἐστι τὸ

σημεῖον, μὴ ἐγγίσητε· ἀπὸ τῶν ἁγίων μου ἄρξασθε.
Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πρεσβυτέρων οἳ ἦσαν ἔσω ἐν τῷ οἴκῳ. 7 Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς, μιάνατε τὸν οἶκον, καὶ πλήσατε τὰς ὁδοὺς νεκρῶν ἐκπορευόμενοι, καὶ κόπτετε.
8 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κόπτειν αὐτοὺς, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ ἀνεβόησα, καὶ εἶπα, οἴμοι Κύριε, ἐξαλείφεις σὺ τοὺς καταλοίπους τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ἐκχέαι σε
τὸν θυμόν σου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ; 9 Καὶ εἶπε
πρὸς μὲ, ἀδικία τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα μεμεγάλυνται σφόδρα σφόδρα, ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ λαῶν πολλῶν, καὶ ἡ πόλις ἐπλήσθη ἀδικίας καὶ ἀκαθαρσίας, ὅτι εἶπαν, ἐγκατέλιπε Κύριος
τὴν γῆν, οὐκ ἐφορᾷ ὁ Κύριος. 10 Καὶ οὐ
φείσεταί μου ὁ ὀφθαλμὸς, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω, τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα.
11 Καὶ ἰδοὺ ὁ ἀνὴρ ὁ ἐνδεδυκὼς τὸν ποδήρη, καὶ ἐζωσμένος τῇ ζώνῃ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἀπεκρίνατο λέγων, πεποίηκα καθὼς ἐνετείλω μοι.

10

1 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ ἐπάνω τοῦ στερεώματος τοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς τῶν χερουβὶμ, ὡς λίθος
σαπφείρου ὁμοίωμα θρόνου ἐπ᾽ αὐτῶν. 2 Καὶ
εἶπε πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότα τὴν στολὴν, εἴσελθε εἰς τὸ μέσον τῶν τροχῶν, τῶν ὑποκάτω τῶν χερουβὶμ, καὶ πλῆσον τὰς

δράκας σου ἀνθράκων πυρὸς ἐκ μέσου τῶν χερουβὶμ, καὶ διασκόρπισον ἐπὶ τὴν πόλιν· καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιον ἐμοῦ.

3 Καὶ τὰ χερουβὶμ εἱστήκει ἐκ δεξιῶν τοῦ οἴκου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν ἄνδρα, καὶ ἡ
νεφέλη ἔπλησε τὴν αὐλήν τὴν ἐσωτέραν. 4 Καὶ
ἀπῆρεν ἡ δόξα Κυρίου ἀπὸ τῶν χερουβὶμ εἰς τὸ αἴθριον τοῦ οἴκου, καὶ ἔπλησε τὸν οἶκον ἡ νεφέλη· καὶ ἡ αὐλὴ ἐπλήσθη τοῦ φέγγους
τῆς δόξης Κυρίου. 5 Καὶ φωνὴ τῶν πτερύγων
τῶν χερουβὶμ ἠκούετο ἕως τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας, ὡς φωνὴ Θεοῦ σαδδαῒ λαλοῦντος.

6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐντέλλεσθαι αὐτὸν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνδεδυκότι τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν, λέγων, λάβε πῦρ ἐκ μέσου τῶν τροχῶν ἐκ μέσου τῶν χερουβὶμ, καὶ εἰσῆλθε καὶ ἔστη
ἐχόμενος τῶν τροχῶν. 7 Καὶ ἐξέτεινε τὴν
χεῖρα αὐτοῦ εἰς μέσον τοῦ πυρὸς τοῦ ὄντος εἰς μέσον τῶν χερουβὶμ, καὶ ἔλαβε, καὶ ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐνδεδυκότος τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν, καὶ ἔλαβε καὶ ἐξῆλθε.

8 Καὶ ἴδον τὰ χερουβὶμ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων
αὐτῶν. 9 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ τροχοὶ τέσσαρες
εἱστήκεισαν ἐχόμενοι τῶν χερουβὶμ· τροχὸς εἷς ἐχόμενος χεροὺβ ἑνός· καὶ ἡ ὄψις τῶν
τροχῶν, ὡς ὄψις λίθου ἄνθρακος. 10 Καὶ
ὄψις αὐτῶν ὁμοίωμα ἓν τοῖς τέσσαρσιν, ὃν τρόπον ὅταν ᾖ τροχὸς ἐν μέσῳ τροχοῦ.
11 Ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ, εἰς τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο, οὐκ ἐπέστρεφον ἐν

τῷ πορεύεσθαι αὐτά· ὅτι εἰς ὃν ἂν τόπον
ἐπέβλεψεν ἡ ἀρχὴ ἡ μία, ἐπορεύοντο, καὶ οὐκ
ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά. 12 Καὶ
οἱ νῶτοι αὐτῶν, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν, καὶ
αἱ πτέρυγες αὐτῶν, καὶ οἱ τροχοὶ πλήρεις
ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσι τροχοῖς,
13 τοῖς δὲ τροχοῖς τούτοις ἐπεκλήθη Γελγὲλ
ἀκούοντός μου. 15 Καὶ τὰ χερουβὶμ ἦσαν τοῦτο
τὸ ζῶον ὃ ἴδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ.

16 Καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ χερουβὶμ,
ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ, καὶ οὗτοι ἐχόμενοι
αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὰ χερουβὶμ
τὰς πτέρυγας αὐτῶν τοῦ μετεωρίζεσθαι ἀπὸ
τῆς γῆς, οὐκ ἐπέστρεφον οἱ τροχοὶ αὐτῶν.
17 Ἐν τῷ ἑστᾶναι αὐτὰ, εἱστήκεισαν· καὶ ἐν
τῷ μετεωρίζεσθαι αὐτὰ, μετεωρίζοντο μετʼ
αὐτῶν· διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν αὐτοῖς ἦν.

18 Καὶ ἐξῆλθε δόξα Κυρίου ἀπὸ τοῦ οἴκου,
καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὰ χερουβίμ. 19 Καὶ ἀνέλαβον
τὰ χερουβὶμ τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ
ἐμετεωρίσθησαν ἀπὸ τῆς γῆς ἐνώπιον ἐμοῦ·
ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὰ, καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι
αὐτῶν· καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης
οἴκου Κυρίου τῆς ἀπέναντι, καὶ δόξα Θεοῦ
Ἰσραὴλ ἦν ἐπʼ αὐτῶν ὑπεράνω.

20 Τοῦτο τὸ ζῶόν ἐστιν ὃ ἴδον ὑποκάτω
Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβὰρ,
καὶ ἔγνων ὅτι χερουβίμ ἐστι. 21 Τέσσαρα
πρόσωπα τῷ ἑνὶ, καὶ ὀκτὼ πτέρυγες τῷ ἑνὶ,
καὶ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπου ὑποκάτωθεν
τῶν πτερύγων αὐτῶν. 22 Καὶ ὁμοίωσις τῶν

προσώπων αὐτῶν, ταῦτα τὰ πρόσωπά ἐστιν ἃ ἴδον ὑποκάτω τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Χοβάρ· καὶ αὐτὰ ἕκαστον κατὰ πρόσωπον αὐτῶυ ἐπορεύοντο.

11

1 Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ ἤγαγέ με ἐπὶ
τὴν πύλην τοῦ οἴκου Κυρίου τὴν κατέναντι,
τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολάς· καὶ ἰδοὺ ἐπὶ
τῶν προθύρων τῆς πύλης ὡς εἴκοσι καὶ πέντε
ἄνδρες, καὶ ἴδον ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν Ἰεχονίαν
τὸν τοῦ Ἔζερ, καὶ Φαλτίαν τὸν τοῦ Βαναίου,
τοὺς ἀφηγουμένους τοῦ λαοῦ.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, υἱὲ ἀνθρώπου,
οὗτοι οἱ ἄνδρες οἱ λογιζόμενοι μάταια
καὶ βουλευόμενοι βουλὴν πονηρὰν ἐν τῇ
πόλει ταύτῃ· 3 Οἱ λέγοντες, οὐχὶ προσφάτως
ᾠκοδόμηνται αἱ οἰκίαι; αὕτη ἐστὶν ὁ λέβης,
ἡμεῖς δὲ τὰ κρέα. 4 Διατοῦτο προφήτευσον
ἐπ᾽ αὐτοὺς, προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου. 5 Καὶ
ἔπεσεν ἐπ᾽ ἐμὲ πνεῦμα Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς
μὲ, λέγε,

Τάδε λέγει Κύριος, οὕτως εἴπατε οἶκος
Ἰσραήλ, καὶ τὰ διαβούλια τοῦ πνεύματος ὑμῶν
ἐγὼ ἐπίσταμαι. 6 Ἐπληθύνατε νεκροὺς ὑμῶν
ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ἐνεπλήσατε τὰς ὁδοὺς
αὐτῶν τραυματιῶν. 7 Διατοῦτο τάδε λέγει
Κύριος, τοὺς νεκροὺς ὑμῶν οὓς ἐπατάξατε ἐν
μέσῳ αὐτῆς, οὗτοί εἰσι τὰ κρέα, αὕτὴ δὲ ὁ
λέβης ἐστὶ, καὶ ὑμᾶς ἐξάξω ἐκ μέσου αὐτῆς.
8 Ῥομφαίαν φοβεῖσθε, καὶ ῥομφαίαν ἐπάξω

ἐφ᾽ ὑμᾶς, λέγει Κύριος. 9 Καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ
μέσου αὐτῆς, καὶ παραδώσω ὑμᾶς εἰς χεῖρας
ἀλλοτρίων, καὶ ποιήσω ἐν ὑμῖν κρίματα, 10 ἐν
ῥομφαίᾳ πεσεῖσθε, ἐπὶ τῶν ὁρέων τοῦ Ἰσραὴλ
κρινῶ ὑμᾶς, καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

13 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προφητεύειν με, καὶ
Φαλτίας ὁ τοῦ Βαναίου ἀπέθανε· καὶ πίπτω
ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ ἀνεβόησα φωνῇ
μεγάλῃ, καὶ εἶπα, οἴμοι οἴμοι Κύριε, εἰς
συντέλειαν ποιεῖς σὺ τοὺς καταλοίπους τοῦ
Ἰσραήλ; 14 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ,
λέγων, 15 υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ ἀδελφοί σου καὶ
οἱ ἄνδρες τῆς αἰχμαλωσίας σου καὶ πᾶς ὁ
οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ συντετέλεσται, οἷς εἶπαν
αὐτοῖς οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ, μακρὰν
ἀπέχετε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς
κληρονομίαν. 16 Διατοῦτο εἰπὸν,

Τάδε λέγει Κύριος, ὅτι ἀπώσομαι αὐτοὺς εἰς
τὰ ἔθνη, καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς εἰς πᾶσαν
γῆν, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς ἁγίασμα μικρὸν
ἐν ταῖς χώραις, οὗ ἐὰν εἰσέλθωσιν ἐκεῖ.
17 Διατοῦτο εἰπὸν, τάδε λέγει Κύριος, καὶ
εἰσδέξομαι αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ συνάξω
αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν οὗ διέσπειρα αὐτοὺς ἐν
αὐταῖς· καὶ δώσω αὐτοῖς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ.

18 Καὶ εἰσελεύσονται ἐκεῖ, καὶ ἐξαροῦσι
πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῆς καὶ πάσας τὰς
ἀνομίας αὐτῆς ἐξ αὐτῆς. 19 Καὶ δώσω
αὐτοῖς καρδίαν ἑτέραν, καὶ πνεῦμα καινὸν
δώσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐκσπάσω τὴν καρδίαν
τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτῶν, καὶ

δώσω αὐτοῖς καρδίαν σαρκίνην· 20 Ὅπως ἐν
τοῖς προστάγμασί μου πορεύωνται, καὶ τὰ
δικαιώματά μου φυλάσσωνται καὶ ποιῶσιν
αὐτὰ, καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαὸν, καὶ ἐγὼ
ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν.
21 Καὶ εἰς τὴν καρδίαν τῶν βδελυγμάτων
αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν, ὡς ἡ καρδία
αὐτῶν ἐπορεύετο, τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα, λέγει Κύριος.
22 Καὶ ἐξῇραν τὰ χερουβὶμ τὰς πτέρυγας
αὐτῶν, καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν, καὶ ἡ
δόξα Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπ᾽ αὐτὰ ὑπεράνω αὐτῶν.
23 Καὶ ἀνέβη ἡ δόξα Κυρίου ἐκ μέσης τῆς
πόλεως, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ ὄρους ὃ ἦν ἀπέναντι
τῆς πόλεως.
24 Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ ἤγαγέ με
εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν ἐν
ὁράσει ἐν πνεύματι Θεοῦ· καὶ ἀνέβην ἀπὸ τῆς
ὁράσεως ἧς ἴδον. 25 Καὶ ἐλάλησα πρὸς τὴν
αἰχμαλωσίαν πάντας τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου
οὓς ἔδειξέ μοι.

12

1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,
2 υἱὲ ἀνθρώπου, ἐν μέσῳ τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν
σὺ κατοικεῖς, οἳ ἔχουσιν ὀφθαλμοὺς τοῦ
βλέπειν, καὶ οὐ βλέπουσι, καὶ ὦτα ἔχουσι
τοῦ ἀκούειν, καὶ οὐκ ἀκούουσι, διότι οἶκος
παραπικραίνων ἐστί.
3 Καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, ποίησον σεαυτῷ
σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας ἐνώπιον

αὐτῶν, καὶ αἰχμαλωτευθήσῃ ἐκ τοῦ τόπου
σου εἰς ἕτερον τόπον ἐνώπιον αὐτῶν,
ὅπως ἴδωσι διότι οἶκος παραπικραίνων
ἐστί. 4 Καὶ ἐξοίσεις τὰ σκεύη σου σκεύη
αἰχμαλωσίας ἡμέρας κατʼ ὀφθαλμοὺς αὐτῶν,
καὶ σὺ ἐξελεύσῃ ἑσπέρας, ὡς ἐκπορεύεται
αἰχμάλωτος ἐνώπιον αὐτῶν. 5 Διόρυξον
σεαυτῷ εἰς τὸν τοῖχον, καὶ διεξελεύσῃ
διʼ αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν· 6 ἐπʼ ὤμων
ἀναληφθήσῃ, καὶ κεκρυμμένος ἐξελεύσῃ,
τὸ πρόσωπόν σου συγκαλύψεις, καὶ οὐ μὴ
ἴδῃς τὴν γῆν, διότι τέρας δέδωκά σε τῷ οἴκῳ
Ἰσραήλ.

7 Καὶ ἐποίησα οὕτως κατὰ πάντα ὅσα
ἐνετείλατό μοι· καὶ σκεύη ἐξήνεγκα
αἰχμαλωσίας ἡμέρας, καὶ ἑσπέρας διώρυξα
ἐμαυτῷ τὸν τοῖχον, καὶ κεκρυμμένος ἐξῆλθον,
ἐπʼ ὤμων ἀνελήφθην ἐνώπιον αὐτῶν. 8 Καὶ
ἐγένετο λόγος Κυρίου τοπρωῒ πρὸς μὲ, λέγων,
9 υἱὲ ἀνθρώπου, οὐκ εἶπαν πρὸς σὲ ὁ οἶκος τοῦ
Ἰσραὴλ, οἶκος ὁ παραπικραίνων, τί σὺ ποιεῖς;
10 Εἰπὸν πρὸς αὐτοὺς,

Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, ὁ ἄρχων καὶ ὁ
ἀφηγούμενος ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ παντὶ οἴκῳ
Ἰσραὴλ, οἵ εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν, 11 εἰπὸν, ὅτι
ἐγὼ τέρατα ποιῶ· ὃν τρόπον πεποίηκα, οὕτως
ἔσται αὐτῷ· ἐν μετοικεσίᾳ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ
πορεύσονται. 12 Καὶ ὁ ἄρχων ἐν μέσῳ
αὐτων ἐπʼ ὤμων ἀρθήσεται, καὶ κεκρυμμένος
ἐξελεύσεται διὰ τοῦ τοίχου, καὶ διορύξει τοῦ
ἐξελθεῖν αὐτὸν διʼ αὐτοῦ, τὸ πρόσωπον αὐτοῦ

συγκαλύψει, ὅπως μὴ ὁραθῇ ὀφθαλμῷ, καὶ
αὐτὸς τὴν γῆν οὐκ ὄψεται. 13 Καὶ ἐκπετάσω τὸ
δίκτυόν μου ἐπʼ αὐτὸν, καὶ συλληφθήσεται ἐν
τῇ περιοχῇ μου, καὶ ἄξω αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα
εἰς γῆν Χαλδαίων, καὶ αὐτὴν οὐκ ὄψεται,
καὶ ἐκεῖ τελευτήσει. 14 Καὶ πάντας τοὺς
κύκλῳ αὐτοῦ τοὺς βοηθοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντας
τοὺς ἀντιλαμβανομένους αὐτοῦ, διασπερῶ εἰς
πάντα ἄνεμον, καὶ ῥομφαίαν ἐκκενώσω ὀπίσω
αὐτῶν. 15 Καὶ γνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν
τῷ διασκορπίσαι με αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ
διασπερῶ αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις.

16 Καὶ ὑπολείψομαι ἐξ αὐτῶν ἄνδρας ἀριθμῷ
ἐκ ῥομφαίας, καὶ ἐκ λιμοῦ, καὶ ἐκ θανάτου,
ὅπως ἐκδιηγῶνται πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῶν
ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ, καὶ
γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.

17 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,
18 υἱὲ ἀνθρώπου, τὸν ἄρτον σου μετὰ ὀδύνης
φάγεσαι, καὶ τὸ ὕδωρ μετὰ βασάνου καὶ
θλίψεως πίεσαι. 19 Καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν
τῆς γῆς, τάδε λέγει Κύριος τοῖς κατοικοῦσιν
Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, τοὺς
ἄρτους αὐτῶν μετὰ ἐνδείας φάγονται, καὶ τὸ
ὕδωρ αὐτῶν μετὰ ἀφανισμοῦ πίονται, ὅπως
ἀφανισθῇ ἡ γῆ σὺν πληρώματι αὐτῆς· ἐν
ἀσεβείᾳ γὰρ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.
20 Καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν αἱ κατοικούμεναι
ἐξερημωθήσονται, καὶ ἡ γῆ εἰς ἀφανισμὸν
ἔσται, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

21 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

22 υἱὲ ἀνθρώπου, τίς ἡ παραβολὴ ὑμῖν ἐπὶ τῆς
γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγοντες, μακραὶ αἱ ἡμέραι,
ἀπόλωλεν ὅρασις; 23 Διατοῦτο εἰπὸν πρὸς
αὐτούς,

Τάδε λέγει Κύριος, καὶ ἀποστρέψω τὴν
παραβολὴν ταύτην, καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσι τὴν
παραβολὴν ταύτην οἶκος τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι
λαλήσεις πρὸς αὐτούς, ἠγγίκασιν αἱ ἡμέραι,
καὶ λόγος πάσης ὁράσεως. 24 Ὅτι οὐκ ἔσται
ἔτι πᾶσα ὅρασις ψευδὴς, καὶ μαντευόμενος τὰ
πρὸς χάριν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. 25 Διότι
ἐγὼ Κύριος λαλήσω τοὺς λόγους μου, λαλήσω
καὶ ποιήσω, καὶ οὐ μὴ μηκύνω ἔτι· ὅτι ἐν
ταῖς ἡμέραις ὑμῶν οἶκος ὁ παραπικραίνων,
λαλήσω λόγον καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος.

26 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ,
λέγων, 27 υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ
ὁ παραπικραίνων, λέγοντες λέγουσιν, ἡ
ὅρασις ἣν οὗτος ὁρᾷ, εἰς ἡμέρας πολλὰς,
καὶ εἰς καιροὺς μακροὺς οὗτος προφητεύει.
28 Διατοῦτο εἰπὸν πρὸς αὐτοὺς,

Τάδε λέγει Κύριος, οὐ μὴ μηκύνωσιν οὐκέτι
πάντες οἱ λόγοι μου, οὓς ἂν λαλήσω· λαλήσω
καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος.

13

1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ,
λέγων, 2 υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ τοὺς
προφήτας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ προφητεύσεις, καὶ
ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, ἀκούσατε λόγον Κυρίου·

3 Τάδε λέγει Κύριος, οὐαὶ τοῖς
προφητεύουσιν ἀπὸ καρδίας αὐτῶν, καὶ
τὸ καθόλου μὴ βλέπουσιν. 4 Ὡς ἀλώπεκες
ἐν ταῖς ἐρήμοις οἱ προφῆταί σου, Ἰσραήλ·
5 Οὐκ ἔστησαν ἐν στερεώματι· καὶ συνήγαγον
ποίμνια ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ· οὐκ
ἀνέστησαν οἱ λέγοντες, ἐν ἡμέρᾳ Κυρίου,
6 βλέποντες ψευδῆ, μαντευόμενοι μάταια,
οἱ λέγοντες, λέγει Κύριος, καὶ Κύριος
οὐκ ἀπέσταλκεν αὐτοὺς, καὶ ἤρξαντο τοῦ
ἀναστῆσαι λόγον. 7 Οὐχὶ ὅρασιν ψευδῆ
ἑωράκατε; καὶ μαντείας ματαίας εἰρήκατε;
8 Καὶ διατοῦτο εἰπὸν,

Τάδε λέγει Κύριος, ἄνθ᾽ ὧν οἱ λόγοι ὑμῶν
ψευδεῖς, καὶ αἱ μαντεῖαι ὑμῶν μάταιαι,
διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐφ᾽ ὑμᾶς, λέγει Κύριος.
9 Καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς
προφήτας τοὺς ὁρῶντας ψευδῆ, καὶ τοὺς
ἀποφθεγγομένους μάταια· ἐν παιδείᾳ τοῦ
λαοῦ μου οὐκ ἔσονται, οὐδὲ ἐν γραφῇ οἴκου
Ἰσραὴλ οὐ γραφήσονται, καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ
Ἰσραὴλ οὐκ εἰσελεύσονται, καὶ γνώσονται
διότι ἐγὼ Κύριος· 10 Ἀνθ᾽ ὧν ἐπλάνησαν τὸν
λαόν μου, λέγοντες, εἰρήνη, καὶ οὐκ ἔστιν
εἰρήνη· καὶ οὗτος οἰκοδομεῖ τοῖχον, καὶ αὐτοὶ
ἀλείφουσιν αὐτὸν, πεσεῖται.

11 Εἰπὸν πρὸς τοὺς ἀλείφοντας, πεσεῖται,
καὶ ἔσται ὑετὸς κατακλύζων, καὶ δώσω
λίθους πετροβόλους εἰς τοὺς ἐνδέσμους
αὐτῶν, καὶ πεσοῦνται, καὶ πνεῦμα ἐξαῖρον,
καὶ ῥαγήσεται. 12 Καὶ ἰδοὺ πέπτωκεν ὁ τοῖχος,

καὶ οὐκ ἐροῦσι πρὸς ὑμᾶς, ποῦ ἐστιν ἡ ἀλοιφὴ
ὑμῶν ἣν ἠλείψατε; 13 Διατοῦτο τάδε λέγει
Κύριος, καὶ ῥήξω πνοὴν ἐξαίρουσαν μετὰ
θυμοῦ, καὶ ὑετὸς κατακλύζων ἐν ὀργῇ μου
ἔσται· καὶ τοὺς λίθους τοὺς πετροβόλους
ἐν θυμῷ ἐπάξω εἰς συντέλειαν· 14 Καὶ
κατασκάψω τὸν τοῖχον ὃν ἠλείψατε, και
πεσεῖται· καὶ θήσω αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ
ἀποκαλυφθήσεται τὰ θεμέλια αὐτοῦ, καὶ
πεσεῖται, καὶ συντελεσθήσεσθε μετʼ ἐλέγχων,
καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

15 Καὶ συντελέσω τὸν θυμόν μου ἐπὶ
τὸν τοῖχον, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀλείφοντας
αὐτὸν, πεσεῖται· καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς, οὐκ
ἔστιν ὁ τοῖχος, οὐδὲ οἱ ἀλείφοντες αὐτὸν,
16 προφῆται τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ προφητεύοντες ἐπὶ
Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ὁρῶντες αὐτῇ εἰρήνην, καὶ
οὐκ ἔστιν εἰρήνη, λέγει Κύριος.

17 Καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ
πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰς θυγατέρας τοῦ λαοῦ
σου, τὰς προφητευούσας ἀπὸ καρδίας αὐτῶν,
καὶ προφήτευσον ἐπʼ αὐτὰς, 18 καὶ ἐρεῖς,
τάδε λέγει Κύριος, οὐαὶ ταῖς συῤῥαπτούσαις
προσκεφάλαια ὑπὸ πάντα ἀγκῶνα χειρὸς,
καὶ ποιούσαις ἐπιβόλαια ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν
πάσης ἡλικίας, τοῦ διαστρέφειν ψυχάς· αἱ
ψυχαὶ διεστράφησαν τοῦ λαοῦ μου· καὶ ψυχὰς
περιεποιοῦντο. 19 Καὶ ἐβεβήλουν με πρὸς
τὸν λαόν μου, ἕνεκεν δρακὸς κριθῶν, καὶ
ἕνεκεν κλασμάτων ἄρτων, τοῦ ἀποκτεῖναι
ψυχὰς ἃς οὐκ ἔδει ἀποθανεῖν, καὶ τοῦ

περιποιήσασθαι ψυχὰς ἃς οὐκ ἔδει ζῆσαι, ἐν τῷ ἀποφθέγγεσθαι ὑμᾶς λαῷ εἰσακούοντι μάταια ἀποφθέγματα.

20 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος, ἰδοὺ
ἐγὼ ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια ὑμῶν, ἐφ' ἃ ὑμεῖς
ἐκεῖ συστρέφετε ψυχάς· καὶ διαῤῥήξω αὐτὰ
ἀπὸ τῶν βραχιόνων ὑμῶν, καὶ ἐξαποστελῶ
τὰς ψυχὰς ἃς ὑμεῖς ἐκστρέφετε τὰς ψυχὰς
αὐτῶν εἰς διασκορπισμόν. 21 Καὶ διαῤῥήξω
τὰ ἐπιβόλαια ὑμῶν, καὶ ῥύσομαι τὸν λαόν μου
ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ οὐκέτι ἔσονται ἐν χερσὶν
ὑμῶν εἰς συστροφήν· καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι
ἐγὼ Κύριος.

22 Ἀνθ' ὧν διεστρέψετε καρδίαν δικαίου, καὶ
ἐγὼ οὐ διέστρεφον αὐτὸν, καὶ τοῦ κατισχῦσαι
χεῖρας ἀνόμου τὸ καθόλου μὴ ἀποστρέψαι ἀπὸ
τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ ζῆσαι αὐτόν·
23 Διατοῦτο ψευδῆ οὐ μὴ ἴδητε, καὶ μαντείας οὐ
μὴ μαντεύσησθε ἔτι· καὶ ῥύσομαι τὸν λαόν μου
ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

14

1 Καὶ ἦλθον πρὸς μὲ ἐκ τῶν πρεσβυτέρων
ἄνδρες τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐκάθισαν
πρὸ προσώπου μου. 2 Καὶ ἐγένετο πρὸς
μὲ λόγος Κυρίου, λέγων, 3 υἱὲ ἀνθρώπου,
οἱ ἄνδρες οὗτοι ἔθεντο τὰ διανοήματα
αὐτῶν ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν, καὶ τὴν
κόλασιν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν ἔθηκαν πρὸ
προσώπου αὐτῶν· εἰ ἀποκρινόμενος ἀποκριθῶ
αὐτοῖς; 4 Διατοῦτο λάλησον αὐτοῖς, καὶ ἐρεῖς

πρὸς αὐτοὺς, τάδε λέγει Κύριος, ἄνθρωπος
ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, ὃς ἂν θῇ τὰ
διανοήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ,
καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ τάξῃ
πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν
προφήτην, ἐγὼ Κύριος ἀποκριθήσομαι αὐτῷ
ἐν οἷς ἐνέχεται ἡ διάνοια αὐτοῦ, 5 ὅπως
πλαγιάσῃ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὰς
καρδίας αὐτῶν τὰς ἀπηλλοτριωμένας ἀπʼ
ἐμοῦ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτῶν.

6 Διατοῦτο εἰπὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ,
τάδε λέγει Κύριος Κύριος, ἐπιστράφητε καὶ
ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν,
καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν, καὶ
ἐπιστρέψατε τὰ πρόσωπα ὑμῶν. 7 Διότι
ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ
ἐκ τῶν προσηλύτων τῶν προσηλυτευόντων ἐν
τῷ Ἰσραὴλ, ὃς ἂν ἀπαλλοτριωθῇ ἀπʼ ἐμοῦ, καὶ
θῆται τὰ ἐνθυμήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν
αὐτοῦ, καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ
τάξῃ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν
προφήτην τοῦ ἐπερωτῆσαι αὐτὸν ἐν ἐμοὶ, ἐγὼ
Κύριος ἀποκριθήσομαι αὐτῷ, ἐν ᾧ ἐνέχεται
ἐν αὐτῷ. 8 Καὶ στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ
τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ θήσομαι αὐτὸν εἰς
ἔρημον καὶ εἰς ἀφανισμὸν, καὶ ἐξαρῶ αὐτὸν
ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου, καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι
ἐγὼ Κύριος.

9 Καὶ ὁ προφήτης ἐὰν πλανήσῃ καὶ λαλήσῃ,
ἐγὼ Κύριος πεπλάνηκα τὸν προφήτην ἐκεῖνον,
καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπʼ αὐτὸν, καὶ

ἀφανιῶ αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου Ἰσραήλ.
10 Καὶ λήψονται τὴν ἀδικίαν αὐτῶν κατὰ
τὸ ἀδίκημα τοῦ ἐπερωτῶντος, καὶ κατὰ τὸ
ἀδίκημα ὁμοίως τῷ προφήτῃ ἔσται· 11 Ὅπως
μὴ πλανᾶται ἔτι ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἀπʼ
ἐμοῦ, καὶ ἵνα μὴ μιαίνωνται ἔτι ἐν πᾶσι τοῖς
παραπτώμασιν αὐτῶν· καὶ ἔσονταί μοι εἰς
λαὸν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν, λέγει
Κύριος.

12 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,
13 υἱὲ ἀνθρώπου, γῆ ἣ ἐὰν ἁμάρτῃ μοι τοῦ
παραπεσεῖν παράπτωμα, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά
μου ἐπʼ αὐτὴν, καὶ συντρίψω αὐτῆς στήριγμα
ἄρτου, καὶ ἐξαποστελῶ ἐπʼ αὐτὴν λιμὸν, καὶ
ἐξαρῶ ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνη. 14 Καὶ
ἐὰν ὦσιν οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ
αὐτῆς, Νῶε καὶ Δανιὴλ καὶ Ἰὼβ, αὐτοὶ ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ αὐτῶν σωθήσονται, λέγει Κύριος.

15 Ἐὰν καὶ θηρία πονηρὰ ἐπάγω ἐπὶ τὴν
γῆν, καὶ τιμωρήσομαι αὐτὴν, καὶ ἔσται
εἰς ἀφανισμὸν, οὐκ ἔσται ὁ διοδεύων ἀπὸ
προσώπου τῶν θηρίων, 16 καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες
οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὦσι, ζῶ ἐγὼ, λέγει
Κύριος, εἰ υἱοὶ ἢ θυγατέρες σωθήσονται, ἀλλʼ
ἢ αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται, ἡ δὲ γῆ ἔσται εἰς
ὄλεθρον. 17 Ἢ καὶ ῥομφαίαν ἐὰν ἐπάγω ἐπὶ
τὴν γῆν ἐκείνην, καὶ εἴπω, ῥομφαία διελθάτω
διὰ τῆς γῆς, καὶ ἐξαρῶ ἐξ αὐτῶν ἄνθρωπον καὶ
κτῆνος, 18 καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ
αὐτῆς, ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, οὐ μὴ ῥύσονται
υἱοὺς οὐδὲ θυγατέρας, ἀλλʼ ἢ αὐτοὶ μόνοι

σωθήσονται.
19 Ἢ καὶ θάνατον ἐπαποστέλλω ἐπὶ τὴν
γῆν ἐκείνην, καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμόν μου ἐπ᾽
αὐτὴν ἐν αἵματι τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς
ἄνθρωπον καὶ κτῆνος, 20 καὶ Νῶε καὶ Δανιὴλ
καὶ Ἰὼβ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος,
ἐὰν υἱοὶ ἢ θυγατέρες ὑπολειφθῶσιν, αὐτοὶ
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν ῥύσονται τὰς ψυχὰς
αὐτῶν.
21 Τάδε λέγει Κύριος, ἐὰν δὲ καὶ τὰς
τέσσαρας ἐκδικήσεις μου τὰς πονηρὰς,
ῥομφαίαν, καὶ λιμὸν, καὶ θηρία πονηρὰ,
καὶ θάνατον ἐξαποστείλω ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ,
τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ
κτῆνος· 22 Καὶ ἰδοὺ ὑπολελειμμένοι ἐν αὐτῇ, οἱ
ἀνασεσωσμένοι αὐτῆς, οἳ ἐξάγουσιν ἐξ αὐτῆς
υἱοὺς καὶ θυγατέρας, ἰδοὺ ἐκπορεύονται πρὸς
ὑμᾶς, καὶ ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ
ἐνθυμήματα αὐτῶν, καὶ μεταμεληθήσεσθε
ἐπὶ τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ,
πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγον ἐπ᾽ αὐτήν. 23 Καὶ
παρακαλέσουσιν ὑμᾶς, διότι ὄψεσθε τὰς
ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν, καὶ
ἐπιγνώσεσθε διότι οὐ μάτην πεποίηκα πάντα
ὅσα ἐποίησα ἐν αὐτῇ, λέγει Κύριος.

15

1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,
2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, τί ἂν γένοιτο τὸ
ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐκ πάντων τῶν ξύλων
τῶν κλημάτων τῶν ὄντων ἐν τοῖς ξύλοις
τοῦ δρυμοῦ; 3 Εἰ λήψονται ἐξ αὐτῆς ξύλον

τοῦ ποιῆσαι εἰς ἐργασίαν; εἰ λήψονται ἐξ
αὐτῆς πάσσαλον τοῦ κρεμᾶσαι ἐπ᾽ αὐτὸν
πᾶν σκεῦος; 4 Πάρεξ ὃ πυρὶ δέδοται εἰς
ἀναλωσιν, τὴν κατ᾽ ἐνιαυτὸν κάθαρσιν ἀπ᾽
αὐτῆς ἀναλίσκει τὸ πῦρ, καὶ ἐκλείπει εἰς
τέλος· μὴ χρήσιμον ἔσται εἰς ἐργασίαν; 5 Οὐδὲ
ἔτι αὐτοῦ ὄντος ὁλοκλήρου οὐκ ἔσται εἰς
ἐργασίαν; μὴ ὅτι ἐὰν καὶ πῦρ αὐτὸ ἀναλώσῃ
εἰς τέλος, εἰ ἔτι ἔσται εἰς ἐργασίαν. 6 Διὰ
τοῦτο εἰπὸν,

Τάδε λέγει Κύριος, ὃν τρόπον τὸ ξύλον τῆς
ἀμπέλου ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ ὃ δέδωκα
αὐτὸ πυρὶ εἰς ἀνάλωσιν, οὕτως δέδωκα τοὺς
κατοικοῦντας Ἰερουσαλήμ. 7 Καὶ δώσω τὸ
πρόσωπόν μου ἐπ᾽ αὐτούς· ἐκ τοῦ πυρὸς
ἐξελεύσονται, καὶ πῦρ αὐτοὺς καταφάγεται,
καὶ ἐπιγνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐν τῷ
στηρίσαι με τὸ πρόσωπόν μου ἐπ᾽ αὐτούς.
8 Καὶ δώσω τὴν γῆν εἰς ἀφανισμὸν, ἀνθ᾽ ὧν
παρέπεσον παραπτώματι, λέγει Κύριος.

16

1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,
2 υἱὲ ἀνθρώπου, διαμάρτυραι τῇ Ἱερουσαλὴμ
τὰς ἀνομίας αὐτῆς, 3 καὶ ἐρεῖς,

Τάδε λέγει Κύριος τῇ Ἱερουσαλὴμ, ἡ ῥίζα
σου καὶ ἡ γένεσίς σου ἐκ γῆς Χαναάν· ὁ πατήρ
σου Ἀμοῤῥαῖος, καὶ ἡ μήτηρ σου Χετταία. 4 Καὶ
ἡ γένεσίς σου ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐτέχθης, οὐκ ἔδησας
τοὺς μαστοὺς σου, καὶ ἐν ὕδατι οὐκ ἐλούσθης,
οὐδὲ ἁλὶ ἡλίσθης, καὶ ἐν σπαργάνοις οὐκ
ἐσπαργανώθης, 5 οὐδὲ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμός

μου ἐπὶ σοὶ, τοῦ ποιῆσαί σοι ἓν ἐκ πάντων
τούτων, τοῦ παθεῖν τι ἐπὶ σοί· καὶ ἀπεῤῥίφης
ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου τῇ σκολιότητι τῆς
ψυχῆς σου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐτέχθης.
6 Καὶ διῆλθον ἐπὶ σὲ, καὶ ἴδον σε πεφυρμένην
ἐν τῷ αἵματί σου· καὶ εἶπά σοι, ἐκ τοῦ αἵματός
σου ζωὴ, 7 πληθύνου, καθὼς ἡ ἀνατολὴ
τοῦ ἀγροῦ δέδωκά σε· καὶ ἐπληθύνθης καὶ
ἐμεγαλύνθης, καὶ εἰσῆλθες εἱς πόλεις πόλεων·
οἱ μαστοί σου ἀνωρθώθησαν, καὶ ἡ θρίξ σου
ἀνέτειλε· σὺ δὲ ἦσθα γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα.
8 Καὶ διῆλθον διὰ σοῦ, καὶ ἴδον σε· καὶ
ἰδοὺ καιρός σου, καὶ καιρὸς καταλυόντων·
καὶ διεπέτασα τὰς πτέρυγάς μου ἐπὶ σὲ, καὶ
ἐκάλυψα τὴν ἀσχημοσύνην σου, καὶ ὤμοσά
σοι· καὶ εἰσῆλθον ἐν διαθήκῃ μετὰ σοῦ, λέγει
Κύριος· καὶ ἐγένου μοι. 9 Καὶ ἔλουσά σε ἐν
ὕδατι, καὶ ἀπέπλυνα τὸ αἷμά σου ἀπὸ σοῦ,
καὶ ἔχρισά σε ἐν ἐλαίῳ. 10 Καὶ ἐνέδυσά σε
ποικίλα, καὶ ὑπέδυσά σε ὑάκινθον· καὶ ἔζωσά
σε βύσσῳ καὶ περιέβαλόν σε τριχαπτῳ, 11 καὶ
ἐκόσμησά σε κόσμῳ, καὶ περιέθηκα ψέλλια
περὶ τὰς χεῖράς σου, καὶ κάθεμα περὶ τὸν
τράχηλόν σου· 12 Καὶ ἔδωκα ἐνώτιον περὶ
τὸν μυκτῆρά σου, καὶ τροχίσκους ἐπὶ τὰ
ὦτά σου, καὶ στέφανον καυχήσεως ἐπὶ τὴν
κεφαλήν σου· 13 Καὶ ἐκοσμήθης χρυσίῳ καὶ
ἀργυρίῳ, καὶ τὰ περιβόλαιά σου βύσσινα, καὶ
τριχαπτὰ, καὶ ποικίλα· σεμίδαλιν καὶ ἔλαιον
καὶ μέλι ἔφαγες, καὶ ἐγένου καλὴ σφόδρα.
14 Καὶ ἐξῆλθέ σου ὄνομα ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν

τῷ κάλλει σου, διότι συντετελεσμένον ἦν ἐν εὑπρεπείᾳ ἐν τῇ ὡραιότητι ᾗ ἔταξα ἐπὶ σὲ, λέγει Κύριος.

15 Κατεπεποίθεις ἐν τῷ κάλλει σου, καὶ
ἐπόρνευσας ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, καὶ ἐξέχεας
τὴν πορνείαν σου ἐπὶ πάντα πάροδον· 16 Καὶ
ἔλαβες ἐκ τῶν ἱματίων σου, καὶ ἐποίησας
σεαυτῇ εἴδωλα ῥαπτὰ, καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπʹ
αὐτὰ, καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃς οὐδὲ μὴ γένηται.
17 Καὶ ἔλαβες τὰ σκεύη τῆς καυχήσεώς σου
ἐκ τοῦ χρυσίου μου καὶ ἐκ τοῦ ἀργυρίου
μου, ἐξ ὧν ἔδωκά σοι, καὶ ἐποίησας σεαυτῇ
εἰκόνας ἀρσενικὰς, καὶ ἐξεπόρνευσας ἐν
αὐταῖς. 18 Καὶ ἔλαβες τὸν ἱματισμὸν τὸν
ποικίλον σου, καὶ περιέβαλες αὐτὰς, καὶ τὸ
ἔλαιόν μου καὶ τὸ θυμίαμά μου ἔθηκας πρὸ
προσώπου αὐτῶν. 19 Καὶ τοὺς ἄρτοὺς μου
οὓς ἔδωκά σοι, σεμίδαλιν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι
ἐψώμισά σε, καὶ ἔθηκας αὐτὰ τρὸ τροσώπου
αὐτῶν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας· καὶ ἐγένετο, λέγει
Κύριος.

20 Καὶ ἔλαβες τοὺς υἱούς σου καὶ τὰς
θυγατέρας σου ἃς ἐγέννησας, καὶ ἔθυσας
αὐτοῖς εἰς ἀνάλωσιν· ὡς μικρὰ ἐξεπόρνευσας,
21 καὶ ἔσφαξας τὰ τέκνα σου, καὶ ἔδωκας
αὐτὰ ἐν τῷ ἀποτροπιάζεσθαί σε αὐτὰ αὐτοῖς·
22 Τοῦτο παρὰ πᾶσαν τὴν πορνείαν σου, καὶ
οὐκ ἐμνήσθης τῆς νηπιότητός σου, ὅτε ἦσθα
γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα, πεφυρμένη ἐν τῷ
αἵματί σου ἔζησας.

23 Καὶ ἐγένετο μετὰ πάσας τὰς κακίας

σου, λέγει Κύριος, 24 καὶ ᾠκοδόμησας σεαυτῇ
οἴκημα πορνικὸν, καὶ ἐποίησας σεαυτῇ ἔκθεμα
ἐν πάσῃ πλατείᾳ, 25 καὶ ἐπ᾽ ἀρχῆς πάσης ὁδοῦ
ᾠκοδόμησας τὰ πορνεῖά σου, καὶ ἐλυμῄνω τὸ
κάλλος σου· καὶ διήγαγες τὰ σκέλη σου παντὶ
παρόδῳ καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου,
26 καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Αἰγύπτου
τοὺς ὁμοροῦντάς σοι τοὺς μεγαλοσάρκους,
καὶ πολλαχῶς ἐξεπόρνευσας τοῦ παροργίσαι
με.

27 Ἐὰν δὲ ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ,
καὶ ἐξαρῶ τὰ νόμιμά σου, καὶ παραδώσω εἰς
ψυχὰς μισούντων σε, θυγατέρας ἀλλοφύλων
τὰς ἐκκλινούσας σε ἐκ τῆς ὁδοῦ σου ἧς
ἠσέβησας.

28 Καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τὰς θυγατέρας
Ἀσσοὺρ, καὶ οὐδ᾽ οὕτως ἐνεπλήσθης, καὶ
ἐξεπόρνευσας καὶ οὐκ ἐνεπίπλω. 29 Καὶ
ἐπλήθυνας τὰς διαθήκας σου πρὸς γῆν
Χαλδαίων, καὶ οὐδε ἐν τούτοις ἐνεπλήσθης.

30 Τί διαθῶ τὴν θυγατέρα σου, λέγει
Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαί σε πάντα ταῦτα
ἔργα γυναικὸς πόρνης; καὶ ἐξεπόρνευσας
τρισσῶς ἐν ταῖς θυγατράσι σου· 31 Τὸ πορνεῖον
ᾠκοδόμησας ἐν πάσῃ ἀρχῇ ὁδοῦ, καὶ τὴν
βάσιν σου ἐποίησας ἐν πάσῃ πλατείᾳ· καὶ
ἐγένου ὡς πόρνη συνάγουσα μισθώματα.
32 Ἡ γυνὴ ἡ μοιχωμένη ὁμοία σοι, παρὰ
τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς λαμβάνουσα μισθώματα,
πᾶσι τοῖς ἐκπορνεύσασαιν αὐτὴν προσεδίδου
μισθώματα· 33 καὶ σὺ δέδωκας μισθώματα
πᾶσι τοῖς ἐρασταῖς σου, καὶ ἐφόρτιζες αὐτοὺς

τοῦ ἔρχεσθαι πρὸς σὲ κυκλόθεν ἐν τῇ πορνείᾳ σου.

34 Καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμμένον παρὰ τὰς γυναῖκας ἐν τῇ πορνείᾳ σου, καὶ μετὰ σοῦ πεπορνεύκασιν, ἐν τῷ προσδιδόναι σε μισθώματα, καὶ σοὶ μισθώματα οὐκ ἐδόθη, καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμμένα.

35 Διατοῦτο πόρνη ἄκουε λόγον Κυρίου.
36 Τάδε λέγει Κύριος, ἀνθ’ ὧν ἐξέχεας τὸν χαλκόν σου, καὶ ἀποκαλυφθήσεται ἡ αἰσχύνη σου ἐν τῇ πορνείᾳ σου πρὸς τοὺς ἐραστάς σου, καὶ εἰς πάντα τὰ ἐνθυμήματα τῶν ἀνομιῶν σου, καὶ ἐν τοῖς αἵμασι τῶν τέκνων σου
ὧν ἔδωκας αὐτοῖς· 37 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισυνάγω πάντας τοὺς ἐραστάς σου ἐν οἷς ἐπεμίγης ἐν αὐτοῖς, καὶ πάντας οὓς ἠλάπησας, σὺν πᾶσιν οἷς ἐμίσεις, καὶ συνάξω αὐτοὺς ἐπὶ σὲ κυκλόθεν, καὶ ἀποκαλύψω τὰς κακίας σου πρὸς αὐτούς, καὶ ὄψονται πᾶσαν τὴν
αἰσχύνην σου, 38 καὶ ἐκδικήσω σε ἐκδικήσει μοιχαλίδος, καὶ θήσω σε ἐν αἵματι θυμοῦ
καὶ ζήλου. 39 Καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ κατασκάψουσι τὸ πορνεῖόν σου, καὶ καθελοῦσι τὴν βάσιν σου, καὶ ἐκδύσουσί σε τὰ ἱμάτιά σου, καὶ λήψονται τὰ σκεύη τῆς καυχήσεώς σου· καὶ ἀφήσουσί σε γυμνὴν,
καὶ ἀσχημονοῦσαν. 40 Καὶ ἄξουσιν ἐπὶ σὲ ὄχλους, καὶ λιθοβολήσουσί σε ἐν λίθοις, καὶ κατασφάξουσί σε ἐν τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν.
41 Καὶ ἐυπρήσουσι τοὺς οἴκους σου πυρὶ, καὶ ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐκδικήσεις ἐνώπιον

γυναικῶν πολλῶν· καὶ ἀποστρέψω σε ἐκ πορνείας, καὶ μισθώματα οὐ μὴ δώσω οὐκέτι.

42 Καὶ ἐπαφήσω τὸν θυμόν μου ἐπὶ σὲ, καὶ ἐξαρθήσεται ὁ ζῆλός μου ἐκ σοῦ· καὶ ἀναπαύσομαι, καὶ οὐ μὴ μεριμνήσω οὐκέτι.
43 Ἀνθ᾽ ὧν οὐκ ἐμνήσθης τῆς νηπιότητός σου, καὶ ἐλύπεις με ἐν πᾶσι τούτοις· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ τὰς ὁδούς σου εἰς κεφαλήν σου δέδωκα, λέγει Κύριος· καὶ οὕτως ἐποίησας τὴν ἀσέβειαν ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου.

44 Ταῦτά ἐστι πάντα ὅσα εἶπαν κατὰ σοῦ ἐν παραβολῇ, λέγοντες, καθὼς ἡ μήτηρ, 45 καὶ
ἡ θυγάτηρ θυγάτηρ τῆς μητρός σου· σὺ εἶ ἡ ἀπωσαμένη τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἀδελφαὶ τῶν ἀδελφῶν σου αἱ ἀπωσάμεναι τοὺς ἄνδρας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν· ἡ μήτηρ ὑμῶν Χετταία, καὶ ὁ πατὴρ Ἀμοῤῥαῖος. 46 Ἡ ἀδελφὴ ὑμῶν ἡ πρεσβυτέρα Σαμάρεια, αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, ἡ κατοικοῦσα ἐξ εὐωνύμων σου· καὶ ἡ ἀδελφή σου ἡ νεωτέρα σου, ἡ κατοικοῦσα ἐκ δεξιῶν σου, Σόδομα καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς. 47 Καὶ
οὐδ᾽ ὡς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐπορεύθης, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐποίησας παρὰ μικρὸν, καὶ ὑπέρκεισαι αὐτὰς ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

48 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, εἰ πεποίηκε Σόδομα αὕτη καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, ὃν τρόπον ἐποίησας σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου.
49 Πλὴν τοῦτο τὸ ἀνόμημα Σοδόμων τῆς ἀδελφῆς σου, ὑπερηφανία, ἐν πλησμονῇ

ἄρτων καὶ ἐν εὐθηνίᾳ ἐσπατάλων αὕτη καὶ
αἱ θυγατέρες αὐτῆς· τοῦτο ὑπῆρχεν αὐτῇ καὶ
ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς, καὶ χεῖρα πτωχοῦ
καὶ πένητος οὐκ ἀντελαμβάνοντο. 50 Καὶ
ἐμεγαλαύχουν, καὶ ἐποίησαν ἀνομήματα
ἐνώπιον ἐμοῦ· καὶ ἐξῇρα αὐτὰς καθὼς ἴδον.

51 Καὶ Σαμάρεια κατὰ τὰς ἡμίσεις τῶν
ἁμαρτιῶν σου οὐχ ἥμαρτε· καὶ ἐπλήθυνας τὰς
ἀνομίας σου ὑπὲρ αὐτὰς, καὶ ἐδικαίωσας τὰς
ἀδελφάς σου ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου αἷς
ἐποίησας. 52 Καὶ σὺ κόμισαι βάσανόν σου, ἐν ᾗ
ἔφθειρας τὰς ἀδελφάς σου ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
σου αἷς ἠνόμησας ὑπὲρ αὐτὰς, καὶ ἐδικαίωσας
αὐτὰς ὑπὲρ σεαυτήν· καὶ σὺ αἰσχύνθητι,
καὶ λάβε τὴν ἀτιμίαν σου ἐν τῷ δικαιῶσαί
σε τὰς ἀδελφάς σου. 53 Καὶ ἀποστρέψω
τὰς ἀποστροφὰς αὐτῶν, τὴν ἀποστροφὴν
Σοδόμων καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς· καὶ
ἀποστρέψω τὴν ἀποστροφὴν Σαμαρείας καὶ
τῶν θυγατέρων αὐτῆς· καὶ ἀποστρέψω τὴν
ἀποστροφήν σου ἐν μέσῳ αὐτῶν· 54 Ὅπως
κομίσῃ τὴν βάσανόν σου, καὶ ἀτιμωθήσῃ ἐκ
πάντων ὧν ἐποίησας ἐν τῷ παροργίσαι με.

55 Καὶ ἡ ἀδελφή σου Σόδομα καὶ αἱ
θυγατέρες αὐτῆς ἀποκατασταθήσονται καθὼς
ἦσαν ἀπ᾽ ἀρχῆς· καὶ σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου
ἀποκατασταθήσεσθε καθὼς ἀπ᾽ ἀρχῆς ἦτε.

56 Καὶ εἰ μὴ ἦν Σόδομα ἡ ἀδελφή σου εἰς
ἀκοὴν ἐν τῷ στόματί σου ἐν ταῖς ἡμέραις
ὑπερηφανίας σου· 57 πρὸ τοῦ ἀποκαλυφθῆναι

τὰς κακίας σου, ὃν τρόπον νῦν ὄνειδος
εἶ θυγατέρων Συρίας, καὶ πάντων τῶν
κύκλῳ αὐτῆς θυγατέρων ἀλλοφύλων τῶν
περιεχουσῶν σε κύκλῳ. 58 Τὰς ἀσεβείας σου
καὶ τὰς ἀνομίας σου σὺ κεκόμισαι αὐτὰς,
λέγει Κύριος.

59 Τάδε λέγει Κύριος, καὶ ποιήσω ἐν
σοὶ καθὼς ἐποίησας, ὡς ἠτίμωσας ταῦτα
τοῦ παραβῆναι τὴν διαθήκην μου. 60 Καὶ
μνησθήσομαι ἐγὼ τῆς διαθήκης μου τῆς μετὰ
σοῦ ἐν ἡμέραις νηπιότητός σου, καὶ ἀναστήσω
σοι διαθήκην αἰώνιον. 61 Καὶ μνησθήσῃ τὴν
ὁδόν σου, καὶ ἐξατιμωθήσῃ ἐν τῷ ἀναλαβεῖν
σε τὰς ἀδελφάς σου τὰς πρεσβυτέρας σου
σὺν ταῖς νεωτέραις σου, καὶ δώσω αὐτάς
σοι εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ ἐκ διαθήκης σου.
62 Καὶ ἀναστήσω ἐγὼ τὴν διαθήκην μου μετὰ
σοῦ, καὶ ἐπιγνῶσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος· 63 Ὅπως
μνησθῇς καὶ αἰσχυνθῇς, καὶ μὴ ᾖ σοι ἔτι
ἀνοῖξαι τὸ στόμα σου ἀπὸ προσώπου τῆς
ἀτιμίας σου, ἐν τῷ ἐξιλάσκεσθαί με σοὶ κατὰ
πάντα ὅσα ἐποίησας, λέγει Κύριος.

17

1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,
2 υἱὲ ἀνθρώπου, διήγησαι διήγημα καὶ εἰπὸν
παραβολὴν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, 3 καὶ
ἐρεῖς, τάδε λέγει Κύριος,

Ἀετὸς ὁ μέγας ὁ μεγαλοπτέρυγος, ὁ μακρὸς
τῇ ἐκτάσει, πλήρης ὀνύχων, ὃς ἔχει τὸ
ἥγημα εἰσελθεῖν εἰς τὸν Λίβανον, καὶ ἔλαβε

τὰ ἐπίλεκτα τῆς κέδρου, 4 τὰ ἄκρα τῆς
ἁπαλότητος ἀπέκνισε, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς
γῆν Χαναὰν, εἰς πόλιν τετειχισμένην ἔθετο
αὐτά. 5 Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς
γῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τὸ πεδίον φυτὸν
ἐφ᾿ ὕδατι πολλῷ, ἐπιβλεπόμενον ἔταξεν αὐτό.
6 Καὶ ἀνέτειλε, καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον
ἀσθενοῦσαν καὶ μικρὰν, τοῦ ἐπιφαίνεσθαι
αὐτὴν τὰ κλήματα αὐτῆς ἐπ᾿ αὐτό· καὶ ῥίζαι
αὐτῆς ὑποκάτω αὐτῆς ἦσαν· καὶ ἐγένετο
εἰς ἄμπελον, καὶ ἐποίησεν ἀπώρυγας, καὶ
ἐξέτεινε τὴν ἀναδενδράδα αὐτῆς.

7 Καὶ ἐγένετο ἀετὸς ἕτερος μέγας,
μεγαλοπτέρυγος πολὺς ὄνυξι· καὶ ἰδοὺ ἡ
ἄμπελος αὕτη περιπεπλεγμένη πρὸς αὐτὸν,
καὶ ῥίζαι αὐτῆς πρὸς αὐτὸν, καὶ τὰ κλήματα
αὐτῆς ἐξαπέστειλεν αὐτῷ, τοῦ ποτίσαι αὐτὴν
σὺν τῷ βόλῳ τῆς φυτείας αὐτῆς. 8 Εἰς πεδίον
καλὸν ἐφ᾿ ὕδατι πολλῶ αὕτη πιαίνεται, τοῦ
ποιεῖν βλαστοὺς, καὶ φέρειν καρπὸν, τοῦ εἶναι
εἰς ἄμπελον μεγάλην.

9 Διατοῦτο εἰπὸν, τάδε λέγει Κύριος, εἰ
κατευθυνεῖ; οὐχὶ αἱ ῥίζαι τῆς ἁπαλότητος
αὐτῆς καὶ ὁ καρπὸς σαπήσεται; καὶ
ξηρανθήσεται πάντα τὰ προανατέλλοντα
αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐν βραχίονι μεγάλῳ, οὐδὲ
ἐν λαῷ πολλῷ, τοῦ ἐκσπᾶσαι αὐτὴν ἐκ
ῥιζῶν αὐτῆς. 10 Καὶ ἰδοὺ πιαίνεται· μὴ
κατευθυνεῖ; οὐχὶ ἅμα τῷ ἅψεσθαι αὐτῆς
ἄνεμον τὸν καύσωνα ξηρανθήσεται; σὺν τῷ
βόλῳ ἀνατολῆς αὐτῆς ξηρανθήσεται.

11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,
12 υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν δὴ πρὸς τὸν οἶκον τὸν
παραπικραίνοντα, οὐκ ἐπίστασθε τί ἦν ταῦτα;
εἰπὸν, ὅταν ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ
Ἱερουσαλὴμ, καὶ λήψεται τὸν βασιλέα αὐτῆς
καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς, καὶ ἄξῃ αὐτοὺς
πρὸς ἑαυτὸν εἰς Βαβυλῶνα. 13 Καὶ λήψεται ἐκ
τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας, καὶ διαθήσεται
πρὸς αὐτὸν διαθήκην, καὶ εἰσάξει αὐτὸν ἐν
ἀρᾷ καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς γῆς λήψεται,
14 τοῦ γενέσθαι εἰς βασιλείαν ἀσθενῆ, τὸ
καθόλου μὴ ἐπαίρεσθαι, τοῦ φυλάσσειν τὴν
διαθήκην αὐτοῦ, καὶ ἱστάνειν αὐτήν. 15 Καὶ
ἀποστήσεται ἀπ᾿ αὐτοῦ, τοῦ ἐξαποστέλλειν
ἀγγέλους ἑαυτοῦ εἰς Αἴγυπτον, τοῦ δοῦναι
αὐτῷ ἵππους καὶ λαὸν πολύν· εἰ κατευθυνεῖ,
εἰ διασωθήσεται ὁ ποιῶν ἐναντία; καὶ
παραβαίνων διαθήκην εἰ διασωθήσεται;

16 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἐὰν μὴ ἐν
τόπῳ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύσας αὐτὸν,
ὃς ἠτίμωσε τὴν ἀράν μου, καὶ ὃς παρέβη
τὴν διαθήκην μου, μετ᾿ αὐτοῦ ἐν μέσῳ
Βαβυλῶνος τελευτήσει, 17 καὶ οὐκ ἐν δυνάμει
μεγάλῃ οὐδὲ ἐν ὄχλῳ πολλῷ ποιήσει πρὸς
αὐτὸν Φαραὼ πόλεμον, ἐν χαρακοβολίᾳ
καὶ ἐν οἰκοδομῇ βελοστάσεων, τοῦ ἐξᾶραι
ψυχάς. 18 Καὶ ἠτίμωσεν ὁρκωμοσίαν τοῦ
παραβῆναι διαθήκην· καὶ ἰδοὺ δέδωκα τὴν
χεῖρα αὐτοῦ, καὶ πάντα ταῦτα ἐποίησεν αὐτῷ,
μὴ σωθήσεται.

19 Διατοῦτο εἰπὸν, τάδε λέγει Κύριος, ζῶ

ἐγὼ, ἐὰν μὴ τὴν ὁρκωμοσίαν μου ἣν ἠτίμωσε,
καὶ τὴν διαθήκην μου ἣν παρέβη, καὶ δώσω
αὐτὴν εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ. 20 Καὶ ἐκπετάσω
ἐπ' αὐτὸν τὸ δίκτυον, καὶ ἁλώσεται ἐν τῇ
περιοχῇ αὐτοῦ. 21 Ἐν πάσῃ παρατάξει αὐτοῦ
ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται· καὶ τοὺς καταλοίπους
εἰς πάντα ἄνεμον διασπερῶ, καὶ ἐπιγνώσεσθε
διότι ἐγὼ Κύριος λελάληκα.
22 Διότι τάδε λέγει Κύριος, καὶ λήψομαι
ἐγὼ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν τῆς κέδρου ἐκ κορυφῆς,
καρδίας αὐτῶν ἀποκνιῶ, καὶ καταφυτεύσω
ἐγὼ ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν, 23 καὶ κρεμάσω αὐτὸν
ἐν ὄρει μετεώρῳ Ἰσραήλ· καὶ καταφυτεύσω,
καὶ ἐξοίσει βλαστὸν, καὶ ποιήσει καρπὸν, καὶ
ἔσται εἰς κέδρον μεγάλην· καὶ ἀναπαύσεται
ὑποκάτω αὐτοῦ πᾶν ὄρνεον, καὶ πᾶν πετεινὸν
ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ ἀναπαύσεται· τὰ
κλήματα αὐτοῦ ἀποκατασταθήσεται. 24 Καὶ
γνώσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, διότι
ἐγὼ Κύριος ὁ ταπεινῶν ξύλον ὑψηλὸν, καὶ
ὑψῶν ξύλον ταπεινὸν, καὶ ξηραίνων ξύλον
χλωρὸν, καὶ ἀναθάλλων ξύλον ξηρόν· ἐγὼ
Κύριος λελάληκα, καὶ ποιήσω.

18

1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,
2 υἱὲ ἀνθρώπου, τί ὑμῖν ἡ παραβολὴ αὕτη
ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγοντες, οἱ πατέρες
ἔφαγον ὄμφακα, καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων
ἐγομφίασαν;
3 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἐὰν γένηται ἔτι
λεγομένη ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν τῷ Ἰσραήλ·

4 Ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἐμαί εἰσιν, ὃν τρόπον
ἡ ψυχὴ τοῦ πατρὸς, οὕτως καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ
υἱοῦ, ἐμαί εἰσιν· ἡ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνουσα, αὕτη
ἀποθανεῖται.

5 Ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἔσται δίκαιος, ὁ
ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην, 6 ἐπὶ τῶν
ὀρέων οὐ φάγεται, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ
οὐ μὴ ἐπάρῃ πρὸς τὰ ἐνθυμήματα οἴκου
Ἰσραὴλ, καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ
οὐ μὴ μιάνῃ, καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν ἀφέδρῳ
οὖσαν οὐ προσεγγιεῖ, 7 καὶ ἄνθρωπον οὐ μὴ
καταδυναστεύσῃ, ἐνεχυρασμὸν ὀφείλοντος
ἀποδώσει, καὶ ἅρπαγμα οὐχ ἁρπᾶται, τὸν
ἄρτον αὐτοῦ τῷ πεινῶντι δώσει, καὶ γυμνὸν
περιβαλεῖ, 8 καὶ τὸ ἀργύριον αὐτοῦ ἐπὶ τόκῳ
οὐ δώσει, καὶ πλεονασμὸν οὐ λήψεται, καὶ
ἐξ ἀδικίας ἀποστρέψει τὴν χεῖρα αὐτοῦ,
κρίμα δίκαιον ποιήσει ἀναμέσον ἀνδρὸς
καὶ ἀναμέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ, 9 καὶ
τοῖς προστάγμασί μου πεπόρευται, καὶ τὰ
δικαιώματά μου πεφύλακται, τοῦ ποιῆσαι
αὐτά· δίκαιος οὗτός ἐστι, ζωῇ ζήσεται, λέγει
Κύριος.

10 Καὶ ἐὰν γεννήσῃ υἱὸν λοιμὸν, ἐκχέοντα
αἷμα καὶ ποιοῦντα ἁμαρτήματα, 11 ἐν τῇ
ὁδῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ δικαίου οὐκ
ἐπορεύθη, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων ἔφαγε,
καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐμίανε,
12 καὶ πτωχὸν καὶ πένητα κατεδυνάστευσε,
καὶ ἅρπαγμα ἥρπασε, καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ
ἀπέδωκε, καὶ εἰς τὰ εἴδωλα ἔθετο τοὺς

ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ἀνομίαν πεποίηκε, 13 μετὰ
τόκου ἔδωκε, καὶ πλεονασμὸν ἔλαβεν· οὗτος
ζωῇ οὐ ζήσεται, πάσας τὰς ἀνομίας ταύτας
ἐποίησε, θανάτῳ θανατωθήσεται· τὸ αἷμα
αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτὸν ἔσται.

14 Ἐὰν δὲ γεννήσῃ υἱόν, καὶ ἴδῃ πάσας τὰς
ἁμαρτίας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἃς ἐποίησε, καὶ
φοβηθῇ, καὶ μὴ ποιήσῃ κατ᾽ αὐτὰς, 15 ἐπὶ τῶν
ὀρέων οὐ βέβρωκε, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ
οὐκ ἔθετο εἰς τὰ ἐνθυμήματα οἴκου Ἰσραὴλ,
καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐκ
ἐμίανε, 16 καὶ ἄνθρωπον οὐ κατεδυνάστευσε,
καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ ἐνεχύρασε, καὶ ἅρπαγμα
οὐχ ἥρπασε, τὸν ἄρτον αὐτοῦ τῷ πεινῶντι
ἔδωκε, καὶ γυμνὸν περιέβαλε, 17 καὶ ἀπὸ
ἀδικίας ἀπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τόκον
οὐδὲ πλεονασμὸν οὐκ ἔλαβε, δικαιοσύνην
ἐποίησε, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί μου
ἐπορεύθη, οὐ τελευτήσει ἐν ἀδικίαις πατρὸς
αὐτοῦ, ζωῇ ζήσεται. 18 Ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ
ἐὰν θλίψει θλίψῃ καὶ ἁρπάσῃ ἅρπαγμα,
ἐναντία ἐποίησεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου,
καὶ ἀποθανεῖται ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ.

19 Καὶ ἐρεῖτε, τί ὅτι οὐκ ἔλαβε τὴν ἀδικίαν
ὁ υἱὸς τοῦ πατρός; ὅτι ὁ υἱὸς δικαιοσύνην
καὶ ἔλεος πεποίηκε, πάντα τὰ νόμιμά μου
συνετήρησε, καὶ ἐποίησεν αὐτὰ, ζωῇ ζήσεται.
20 Ἡ δὲ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνουσα, ἀποθανεῖται· ὁ
δὲ υἱὸς οὐ λήψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ πατρὸς,
οὐδὲ ὁ πατὴρ λήψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ υἱοῦ·
δικαιοσύνη δικαίῳ ἐπ᾽ αὐτὸν ἔσται, καὶ

ἀνομία ἀνόμῳ ἐπ᾽ αὐτὸν ἔσται.
21 Καὶ ὁ ἄνομος ἐὰν ἀποστρέψῃ ἐκ
πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησε,
καὶ φυλάξηται πάσας τὰς ἐντολάς μου, καὶ
ποιήσῃ δικαιοσύνην καὶ ἔλεος, ζωῇ ζήσεται,
καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ. 22 Πάντα τὰ παραπτώματα
αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν, οὐ μνησθήσονται· ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ αὐτοῦ ᾗ ἐποίησε, ζήσεται. 23 Μὴ
θελήσει θελήσω τὸν θάνατον τοῦ ἀνόμου,
λέγει Κύριος, ὡς τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἐκ τῆς
ὁδοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ ζῇν αὐτόν;
24 Ἐν δὲ τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἐκ τῆς
δικαιοσύνης αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι ἀδικίαν κατὰ
πάσας τὰς ἀνομίας ἃς ἐποίησεν ὁ ἄνομος,
πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ ἃς ἐποίησεν, οὐ
μὴ μνησθῶσιν· ἐν τῷ παραπτώματι αὐτοῦ ᾧ
παρέπεσε, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ αἷς
ἥμαρτεν, ἐν αὐταῖς ἀποθανεῖται.
25 Καὶ εἴπατε, οὐ κατευθύνει ἡ ὁδὸς Κυρίου·
ἀκούσατε δὴ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραήλ· μὴ ἡ
ὁδός μου οὐ κατευθυνεῖ; οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν
κατευθύνει; 26 Ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν δίκαιον
ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, καὶ ποιήσει
παράπτωμα, καὶ ἀποθάνῃ ἐν τῷ παραπτώματι
ᾧ ἐποίησεν, ἐν αὐτῷ ἀποθανεῖται. 27 Καὶ
ἐν τῷ ἀποστρέψαι ἄνομον ἀπὸ τῆς ἀνομίας
αὐτοῦ ἧς ἐποίησε, καὶ ποιήσει κρίμα καὶ
δικαιοσύνην, οὗτος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐφύλαξε,
28 καὶ ἀπέστρεψεν ἐκ πασῶν ἀσεβειῶν αὐτοῦ
ὧν ἐποίησε, ζωῇ ζήσεται, οὐ μὴ ἀποθάνῃ.

29 Καὶ λέγουσιν ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, οὐ
κατορθοῖ ἡ ὁδὸς Κυρίου· μὴ ἡ ὁδός μου οὐ
κατορθοῖ, οἶκος Ἰσραήλ; οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν
οὐ κατορθοῖ; 30 Ἕκαστον κατὰ τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ κρινῷ ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος·
ἐπιστράφητε καὶ ἀποστρέψατε ἐκ πασῶν τῶν
ἀσεβειῶν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσονται ὑμῖν εἰς
κόλασιν ἀδικίας. 31 Ἀποῤῥίψατε ἀφ᾽ ἑαυτῶν
πάσας τὰς ἀσεβείας ὑμῶν ἃς ἠσεβήσατε εἰς
ἐμὲ, καὶ ποιήσατε ἑαυτοῖς καρδίαν καινὴν καὶ
πνεῦμα καινόν· καὶ ἱνατί ἀποθνήσκετε, οἶκος
Ἰσραήλ; 32 Διότι οὐ θέλω τὸν θάνατον τοῦ
ἀποθνήσκοντος, λέγει Κύριος.

19

1 Καὶ σὺ λάβε θρῆνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τοῦ
Ἰσραὴλ, 2 καὶ ἐρεῖς, τί ἡ μήτηρ σου σκύμνος
ἐν μέσῳ λεόντων ἐγενήθη; ἐν μέσῳ λεόντων
ἐπλήθυεν σκύμνους αὐτῆς. 3 Καὶ ἀπεπήδησεν
εἷς τῶν σκύμνων αὐτῆς, λέων ἐγένετο, καὶ
ἔμαθε τοῦ ἁρπάζειν ἁρπάγματα, ἀνθρώπους
ἔφαγε. 4 Καὶ ἤκουσαν κατ᾽ αὐτοῦ ἔθνη, ἐν
τῇ διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήφθη, καὶ ἤγαγον
αὐτὸν ἐν κημῷ εἰς γῆν Αἰγύπτου.

5 Καὶ εἶδεν ὅτι ἀπῶσται ἀπ᾽ αὐτῆς, ἀπώλετο
ἡ ὑπόστασις αὐτῆς· καὶ ἔλαβεν ἄλλον ἐκ τῶν
σκύμνων αὐτῆς· λέοντα ἔταξεν αὐτὸν. 6 Καὶ
ἀνεστρέφετο ἐν μέσῳ λεόντων, λέων ἐγένετο,
καὶ ἔμαθεν ἁρπάζειν ἁρπάγματα, ἀνθρώπους
ἔφαγε, 7 καὶ ἐνέμετο τῷ θράσει αὐτοῦ, καὶ τὰς
πόλεις αὐτῶν ἐξηρήμωσε, καὶ ἠφάνισε γῆν,

καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἀπὸ φωνῆς ὠρυώματος αὐτοῦ.
8 Καὶ ἔδωκαν ἐπ᾽ αὐτὸν ἔθνη ἐκ χωρῶν κυκλόθεν, καὶ ἐξεπέτασαν ἐπ᾽ αὐτὸν δίκτυα αὐτῶν, ἐν διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήφθη· 9 Καὶ
ἔθεντο αὐτὸν ἐν κημῷ καὶ ἐν γαλεάγρᾳ, ἦλθε πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ὅπως μὴ ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραήλ.
10 Ἡ μήτηρ σου ὡς ἄμπελος καὶ ὡς ἄνθος ἐν ῥοᾷ, ἐν ὕδατι πεφυτευμένη, ὁ καρπὸς αὐτῆς καὶ ὁ βλαστὸς αὐτῆς ἐγένετο ἐξ ὕδατος
πολλοῦ. 11 Καὶ ἐγένετο αὕτη ῥάβδος ἐπὶ φυλὴν ἡγουμένων, καὶ ὑψώθη τῷ μεγέθει αὐτῆς ἐν μέσῳ στελεχῶν· καὶ εἶδε τὸ μέγεθος αὐτῆς ἐν πλήθει κλημάτων αὐτῆς.
12 Καὶ κατεκλάσθη ἐν θυμῷ, ἐπὶ γῆν ἐῤῥίφη, καὶ ἄνεμος ὁ καύσων ἐξήρανε τὰ ἐκλεκτὰ αὐτῆς· ἐξεδικήθησαν, καὶ ἐξηράνθη ἡ ῥάβδος
ἰσχύος αὐτῆς· πῦρ ἀνήλωσεν αὐτήν. 13 Καὶ νῦν
πεφύτευκαν αὐτὴν ἐν τῇ ἠρημῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ.
14 Καὶ ἐξῆλθε πῦρ ἐκ ῥάβδου ἐκλεκτῶν αὐτῆς, καὶ κατέφαγεν αὐτὴν, καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ ῥάβδος ἰσχύος· φυλὴ εἰς παραβολὴν θρήνου ἐστὶ, καὶ ἔσται εἰς θρῆνον.

20

1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἦλθον ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων οἴκου Ἰσραὴλ, ἐπερωτῆσαι τὸν Κύριον, καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου

μου. 2 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς
μὲ, λέγων, 3 υἱὲ ἀνθρώπου, λάλησον πρὸς
τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ
ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, τάδε λέγει Κύριος, εἰ
ἐπερωτῆσαί με ὑμεῖς ἔρχεσθε; ζῶ ἐγὼ, εἰ
ἀποκριθήσομαι ὑμῖν, λέγει Κύριος. 4 Εἰ
ἐκδικήσω αὐτοὺς ἐκδικήσει, υἱὲ ἀνθρώπου;
τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν διαμάρτυραι
αὐτοῖς, 5 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, τάδε λέγει
Κύριος,

Ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ᾑρέτισα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ,
καὶ ἐγνωρίσθην τῷ σπέρματι οἴκου Ἰακὼβ,
καὶ ἐγνώσθην αὐτοῖς ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ
ἀντελαβόμην τῇ χειρί μου αὐτῶν, λέγων,
ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν· 6 Ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ ἀντελαβόμην τῇ χειρί μου αὐτῶν, τοῦ
ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν
γῆν ἣν ἡτοίμασα αὐτοῖς, γῆν ῥέουσαν γάλα
καὶ μέλι, κηρίον ἐστὶ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.
7 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς, ἕκαστος βδελύγματα
τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀποῤῥιψάτω, καὶ ἐν τοῖς
ἐπιτηδεύμασιν Αἰγύπτου μὴ μιαίνεσθε, ἐγὼ
Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

8 Καὶ ἀπέστησαν ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ οὐκ
ἠθέλησαν εἰσακοῦσαί μου, τὰ βδελύγματα
τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν οὐκ ἀπέῤῥιψαν, καὶ τὰ
ἐπιτηδεύματα Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπον· καὶ
εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου ἐπ᾽ αὐτοὺς,
τοῦ συντελέσαι ὀργήν μου ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ
τῆς Αἰγύπτου. 9 Καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά
μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν

ἐθνῶν, ὧν αὐτοί εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐν οἷς
ἐγνώσθην πρὸς αὐτοὺς ἐνώπιον αὐτῶν, τοῦ
ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
10 Καὶ ἤγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον,
11 καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰ προστάγματά μου,
καὶ τὰ δικαιώματά μου ἐγνώρισα αὐτοῖς,
ὅσα ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος, καὶ ζήσεται ἐν
αὐτοῖς. 12 Καὶ τὰ σάββατά μου ἔδωκα αὐτοῖς,
τοῦ εἶναι εἰς σημεῖον ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ
ἀναμέσον αὐτῶν, τοῦ γνῶναι αὐτοὺς διότι
ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτούς.

13 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῇ
ἐρήμῳ, ἐν τοῖς προστάγμασί μου πορεύεσθε·
καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν· καὶ τὰ δικαιώματά
μου ἀπώσαντο, ἃ ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος
καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς· καὶ τὰ σάββατά μου
ἐβεβήλωσαν σφόδρα· καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι
τὸν θυμόν μου ἐπ᾽ αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ,
τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐτούς. 14 Καὶ ἐποίησα
ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ
ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξήγαγον αὐτοὺς κατ᾽
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.
15 Καὶ ἐγὼ ἐξῆρα τὴν χεῖρά μου ἐπ᾽ αὐτοὺς
ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ παράπαν, τοῦ μὴ εἰσαγαγεῖν
αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκα αὐτοῖς, γῆν
ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· κηρίον ἐστὶ παρὰ
πᾶσαν τὴν γῆν· 16 Ἀνθ᾽ ὧν τὰ δικαιώματά
μου ἀπώσαντο, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί μου
οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ σάββατά
μου ἐβεβήλουν, καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων
καρδίας αὐτῶν ἐπορεύοντο.

17 Καὶ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμός μου ἐπ᾽ αὐτοὺς,
τοῦ ἐξαλεῖψαι αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἐποίησα
αὐτοὺς εἰς συντέλειαν ἐν τῇ ἐρήμῳ. 18 Καὶ
εἶπα πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν τοῖς
νομίμοις τῶν πατέρων ὑμῶν μὴ πορεύεσθε,
καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῶν μὴ φυλάσσεσθε,
καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν μὴ
συναναμίσγεσθε, καὶ μὴ μιαίνεσθε. 19 Ἐγὼ
Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν· ἐν τοῖς προστάγμασί
μου πορεύεσθε, καὶ τὰ δικαιώματά μου
φυλάσσεσθε, καὶ ποιεῖτε αὐτά. 20 Καὶ τὰ
σάββατά μου ἁγιάζετε, καὶ ἔστω εἰς σημεῖον
ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, τοῦ γινώσκειν διότι
ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

21 Καὶ παρεπίκρανάν με, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν
ἐν τοῖς προστάγμασί μου οὐκ ἐπορεύθησαν,
καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐφυλάξαντο τοῦ
ποιεῖν αὐτὰ, ἃ ποιήσει ἄνθρωπος καὶ ζήσεται
ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν· καῖ
εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου ἐπ᾽ αὐτοὺς ἐν
τῇ ἐρήμῳ, τοῦ συντελέσαι τὴν ὀργήν μου ἐπ᾽
αὐτούς. 22 Καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου
τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν,
καὶ ἐξήγαγον αὐτοὺς κατ᾽ ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.

23 Ἐξῇρα τὴν χεῖρά μου ἐπ᾽ αὐτοὺς ἐν
τῇ ἐρήμῳ τοῦ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν τοῖς
ἔθνεσι, διασπεῖραι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις,
24 ἀνθ᾽ ὧν τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐποίησαν,
καὶ τὰ προστάγματά μου ἀπώσαντο, καὶ
τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν καὶ ὀπίσω τῶν
ἐνθυμημάτων τῶν πατέρων αὐτῶν ἦσαν οἱ

ὀφθαλμοὶ αὐτῶν.

25 Καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτοῖς προστάγματα οὐ
καλὰ, καὶ δικαιώματα ἐν οἷς οὐ ζήσονται ἐν
αὐτοῖς. 26 Καὶ μιανῶ αὐτοὺς ἐν τοῖς δόγμασιν
αὐτῶν, ἐν τῷ διαπορεύεσθαί με πᾶν διανοῖγον
μήτραν, ὅπως ἀφανίσω αὐτούς.

27 Διατοῦτο λάλησον πρὸς τὸν οἶκον τοῦ
Ἰσραὴλ, υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς,
τάδε λέγει Κύριος, ἕως τούτου παρώργισάν
με οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν τοῖς παραπτώμασιν
αὐτῶν ἐν οἷς παρέπεσον εἰς ἐμέ. 28 Καὶ
εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ᾖρα τὴν χεῖρά
μου δοῦναι αὐτὴν αὐτοῖς· καὶ ἴδον πάντα
βουνὸν ὑψηλὸν, καὶ πᾶν ξύλον κατάσκιον,
καὶ ἔθυσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ ἔταξαν
ἐκεῖ ὀσμὴν εὐωδίας, καὶ ἔσπεισαν ἐκεῖ τὰς
σπονδὰς αὐτῶν. 29 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτοὺς, τί
ἐστιν Ἀβαμὰ, ὅτι ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ; καὶ
ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀβαμὰ, ἕως τῆς
σήμερον ἡμέρας·

30 Διατοῦτο εἰπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ
Ἰσραὴλ, τάδε λέγει Κύριος, εἰ ἐν ταῖς ἀνομίαις
τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμεῖς μιαίνεσθε, καὶ ὀπίσω
τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ὑμεῖς ἐκπορνεύετε,
31 καὶ ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς τῶν δομάτων ὑμῶν,
ἐν τοῖς ἀφορισμοῖς οἷς ὑμεῖς μιαίνεσθε
ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν ὑμῶν ἕως τῆς
σήμερον ἡμέρας, καὶ ἐγὼ ἀποκριθῶ ὑμῖν
οἶκος τοῦ Ἰσραήλ; Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, εἰ
ἀποκριθήσομαι ὑμῖν, καὶ εἰ ἀναβήσεται ἐπὶ

τὸ πνεῦμα ὑμῶν τοῦτο. 32 Καὶ οὐκ ἔσται ὃν
τρόπον ὑμεῖς λέγετε, ἐσόμεθα ὡς τὰ ἔθνη, καὶ
ὡς αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, τοῦ λατρεύειν ξύλοις καὶ
λίθοις.

33 Διατοῦτο, ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἐν χειρὶ
κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ
κεχυμένῳ βασιλεύσω ἐφ᾽ ὑμᾶς, 34 καὶ ἐξάξω
ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν, καὶ εἰσδέξομαι ὑμᾶς ἐκ
τῶν χωρῶν οὗ διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς, ἐν
χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν
θυμῷ κεχυμένῳ. 35 Καὶ ἄξω ὑμᾶς εἰς τὴν
ἔρημον τῶν λαῶν, καὶ διακριθήσομαι πρὸς
ὑμᾶς ἐκεῖ πρόσωπον κατὰ προσώπον.

36 Ὃν τρόπον διεκρίθην πρὸς τοὺς πατέρας
ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ γῆς Αἰγύπτου, οὕτως κρινῶ
ὑμᾶς, λέγει Κύριος. 37 Καὶ διάξω ὑμᾶς ὑπὸ
τὴν ῥάβδον μου, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς ἐν ἀριθμῷ.
38 Καὶ ἐκλέξω ἐξ ὑμῶν τοὺς ἀσεβεῖς καὶ τοὺς
ἀφεστηκότας, διότι ἐκ τῆς παροικεσίας αὐτῶν
ἐξάξω αὐτοὺς, καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ
εἰσελεύσονται· καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ
Κύριος Κύριος.

39 Καὶ ὑμεῖς οἶκος Ἰσραὴλ, τάδε λέγει
Κύριος Κύριος, ἕκαστος τὰ ἐπιτηδεύματα
αὐτοῦ ἐξάρατε, καὶ μετὰ ταῦτα εἰ ὑμεῖς
εἰσακούετέ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐ
βεβηλώσετε οὐκέτι ἐν τοῖς δώροις ὑμῶν καὶ
ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν· 40 Διότι ἐπι τοῦ
ὄρους τοῦ ἁγίου μου, ἐπ᾽ ὄρους ὑψηλοῦ, λέγει
Κύριος Κύριος, ἐκεῖ δουλεύσουσί μοι πᾶς
οἶκος Ἰσραὴλ εἰς τέλος· καὶ ἐκεῖ προσδέξομαι,

καὶ ἐκεῖ ἐπισκέψομαι τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν, καὶ
τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἀφορισμῶν ὑμῶν, ἐν πᾶσι
τοῖς ἁγιάσμασιν ὑμῶν.
41 Ἐν ὀσμῇ εὐωδίας προσδέξομαι ὑμᾶς, ἐν
τῷ ἐξαγαγεῖν με ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν, καὶ
εἰσδέχεσθαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν ἐν αἷς
διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς, καὶ ἁγιασθήσομαι
ἐν ὑμῖν κατ᾽ ὀφθαλμοὺς τῶν λαῶν. 42 Καὶ
ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ
εἰσαγαγεῖν με ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ,
εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ᾖρα τὴν χεῖρά μου τοῦ
δοῦναι αὐτὴν τοῖς πατράσιν ὑμῶν. 43 Καὶ
μνησθήσεσθε ἐκεῖ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν, καὶ τὰ
ἐπιτηδεύματα ὑμῶν ἐν οἷς ἐμιαίνεσθε ἐν
αὐτοῖς, καὶ κόψεσθε τὰ πρόσωπα ὑμῶν
ἐν πάσαις ταῖς κακίαις ὑμῶν. 44 Καὶ
ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ
ποιῆσαί με οὕτως ὑμῖν, ὅπως τὸ ὄνομά
μου μὴ βεβηλωθῇ κατὰ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς
κακὰς, καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ
διεφθαρμένα, λέγει Κύριος.

21

1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,
2 υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου
ἐπὶ θαιμὰν, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ Δαρὸμ, καὶ
προφήτευσον ἐπὶ δρυμὸν ἡγούμενον Ναγὲβ,
3 καὶ ἐρεῖς τῷ δρυμῷ Ναγὲβ, ἄκουε λόγον
Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος Κύριος, ἰδοὺ ἐγὼ
ἀνάπτω ἐν σοὶ πῦρ, καὶ καταφάγεται ἐν σοὶ
πᾶν ξύλον χλωρὸν καὶ πᾶν ξύλον ξηρὸν,

οὐ σβεσθήσεται ἡ φλὸξ ἡ ἐξαφθεῖσα, καὶ
κατακαυθήσεται ἐν αὐτῇ πᾶν πρόσωπον ἀπὸ
ἀπηλιώτου ἕως Βοῤῥᾶ. 4 Καὶ ἐπιγνώσεται
πᾶσα σὰρξ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐξέκαυσα αὐτὸ, οὐ
σβεσθήσεται.

5 Καὶ εἶπα, μηδαμῶς Κύριε Κύριε· αὐτοὶ
λέγουσι πρὸς μὲ, οὐχὶ παραβολή ἐστι
λεγομένη αὕτη;

6 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

7 Διατοῦτο προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου,
στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῶν, 8 καὶ
προφητεύσεις ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ
ἐρεῖς πρὸς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, τάδε λέγει
Κύριος, ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ, καὶ ἐκσπάσω
τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ,
καὶ ἐξολοθρεύσω ἐκ σοῦ ἄνομον καὶ ἄδικον·
9 Ἀνθ᾽ ὧν ἐξολοθρεύσω ἐκ σοῦ ἄδικον καὶ
ἄνομον, οὕτως ἐξελεύσεται τὸ ἐγχειρίδιόν
μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα
ἀπὸ ἀπηλιώτου ἕως Βοῤῥᾶ, 10 καὶ ἐπιγνώσεται
πᾶσα σὰρξ, διότι ἐγὼ Κύριος ἐξέσπασα τὸ
ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ, οὐκ
ἀποστρέψει οὐκέτι.

11 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου καταστέναξον
ἐν συντριβῇ ὀσφύος σου, καὶ ἐν ὀδύναις
στενάξεις κατ᾽ ὀφθαλμοὺς αὐτῶν. 12 Καὶ
ἔσται ἐὰν εἴπωσι πρὸς σὲ, ἕνεκα τίνος σὺ
στενάζεις; καὶ ἐρεῖς, ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ, διότι
ἔρχεται, καὶ θραυσθήσεται πᾶσα καρδία, καὶ
πᾶσαι χεῖρες παραλυθήσονται, καὶ ἐκψύξει

πᾶσα σὰρξ καὶ πᾶν πνεῦμα, καὶ πάντες μηροὶ
μολυνθήσονται ὑγρασίᾳ· ἰδοὺ ἔρχεται, λέγει
Κύριος.

13 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,
14 υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον, καὶ ἐρεῖς,
τάδε λέγει Κύριος, εἰπὸν, ῥομφαία ῥομφαία
ὀξύνου καὶ θυμώθητι, 15 ὅπως σφάξῃς σφάγια,
ὀξύνου ὅπως γένῃ εἰς στίλβωσιν, ἑτοίμη εἰς
παράλυσιν· σφάζε, ἐξουδένει, ἀπόθου πᾶν
ξῦλον. 16 Καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἑτοίμην τοῦ
κρατεῖν χεῖρα αὐτοῦ· ἐξηκονήθη ἡ ῥομφαία,
ἐστὶν ἑτοίμη τοῦ δοῦναι αὐτὴν εἰς χεῖρα,
ἀποκεντοῦντος.

17 Ἀνάκραγε καὶ ὀλύλυξον, υἱὲ ἀνθρώπου,
ὅτι αὕτη ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ μου, αὕτη
ἐν πᾶσι τοῖς ἀφηγουμένοις τοῦ Ἰσραήλ·
παροικήσουσιν, ἐπὶ ῥομφαίᾳ ἐγένετο ἐν τῷ
λαῷ μου· διατοῦτο κρότησον ἐπὶ τὴν χεῖρά
σου, 18 ὅτι δεδικαίωται· καὶ τί εἰ καὶ φυλὴ
ἀπωσθῇ; οὐκ ἔσται, λέγει Κύριος Κύριος.

19 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον, καὶ
κρότησον χεῖρα ἐπὶ χεῖρα, καὶ διπλασίασον
ῥομφαίαν· ἡ τρίτη ῥομφαία τραυματιῶν ἐστι,
ῥομφαία τραυματιῶν ἡ μεγάλη· καὶ ἐκστήσεις
αὐτοὺς, 20 ὅπως μὴ θραυσθῇ ἡ καρδία,
καὶ πληθυνθῶσιν οἱ ἀσθενοῦντες ἐπὶ πᾶσαν
πύλην, παραδέδονται εἰς σφάγια ῥομφαίας·
εὖ γέγονεν εἰς σφαγὴν, εὖ γέγονεν εἰς
στίλβωσιν. 21 Καὶ διαπορεύου, ὀξύνου ἐκ
δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων, οὗ ἄν τὸ πρόσωπόν
σου ἐξεγείρηται.

22 Καὶ ἐγὼ δὲ κροτήσω χεῖρά μου πρὸς χεῖρά μου, καὶ ἐναφήσω θυμόν μου, ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

23 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,
24 καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, διάταξον σεαυτῷ δύο ὁδοὺς, τοῦ εἰσελθεῖν ῥομφαίαν βασιλέως Βαβυλῶνος, ἐκ χώρας μιᾶς ἐξελεύσονται αἱ δύο, καὶ χεὶρ ἐν ἀρχῇ ὁδοῦ πόλεως, ἐπ᾽ ἀρχῆς
ὁδοῦ διατάξεις, 25 τοῦ εἰσελθεῖν ῥομφαίαν ἐπὶ Ῥαββὰθ υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἐν μέσῳ αὐτῆς.

26 Διότι στήσεται βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ὁδόν, ἐπ᾽ ἀρχῆς τῶν δύο ὁδῶν, τοῦ μαντεύσασθαι μαντείαν, τοῦ ἀναβράσαι ῥάβδον, καὶ ἐπερωτῆσαι ἐν τοῖς γλυπτοῖς,
καὶ κατασκοπήσασθαι. 27 Ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἐγένετο τὸ μαντεῖον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, τοῦ βαλεῖν χάρακα, τοῦ διανοῖξαι στόμα ἐν βοῇ, ὑψῶσαι φωνὴν μετὰ κραυγῆς, τοῦ βαλεῖν χάρακα ἐπὶ τὰς πύλας αὐτῆς, καὶ βαλεῖν χῶμα,
καὶ οἰκοδομῆσαι βελοστάσεις. 28 Καὶ αὐτός αὐτοῖς ὡς μαντευόμενος μαντείαν ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ αὐτὸς ἀναμιμνήσκων ἀδικίας αὐτοῦ μνησθῆναι.

29 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, ἀνθ᾽ ὧν ἀνεμνήσατε τὰς ἀδικίας ὑμῶν, ἐν τῷ ἀποκαλυφθῆναι τὰς ἀσεβείας ὑμῶν, τοῦ ὁραθῆναι ἁμαρτίας ὑμῶν, ἐν πάσαις ταῖς ἀσεβείαις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν, ἀνθ᾽ ὧν ἀνεμνήσατε, ἐν τούτοις
ἁλώσεσθε. 30 Καὶ σὺ βέβηλε, ἄνομε,

ἀφηγούμενε τοῦ Ἰσραὴλ, οὗ ἥκει ἡ ἡμέρα
ἐν καιρῷ ἀδικίας, πέρας, 31 τάδε λέγει
Κύριος, ἀφείλου τὴν κίδαριν, καὶ ἐπέθου
τὸν στέφανον, αὐτῇ οὐ τοιαύτη ἔσται·
ἐταπείνωσας τὸ ὑψηλὸν, καὶ ὕψωσας τὸ
ταπεινόν. 32 Ἀδικίαν, ἀδικίαν, ἀδικίαν
θήσομαι αὐτὴν, οὐαὶ αὐτῇ, τοιαύτη ἔσται
ἕως οὗ ἔλθῃ ᾧ καθήκει, καὶ παραδώσω αὐτῷ.

33 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον, καὶ
ἐρεῖς, τάδε λέγει Κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς
Ἀμμὼν καὶ πρὸς τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν·
καὶ ἐρεῖς, ῥομφαία ῥομφαία ἐσπασμένη εἰς
σφάγια, καὶ ἐσπασμένη εἰς συντέλειαν,
ἐγείρου ὅπως στίλβῃς· 34 ἐν τῇ ὁράσει σου
τῇ ματαίᾳ, καὶ ἐν τῷ μαντεύεσθαί σε ψευδῆ,
τοῦ παραδοῦναί σε ἐπὶ τραχήλους τραυματιῶν
ἀνόμων, ἥκει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας, πέρας.

35 Ἀπόστρεφε, μὴ καταλύσῃς ἐν τῷ τόπῳ
τούτῳ ᾧ γεγέννησαι, ἐν τῇ γῇ τῇ ἰδίᾳ σου
κρινῶ σε. 36 Καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ σὲ ὀργήν μου,
ἐν πυρὶ ὀργῆς μου ἐμφυσήσω ἐπὶ σὲ, καὶ
παραδώσω σε εἰς χεῖρας ἀνδρῶν βαρβάρων
τεκταινόντων διαφθοράς. 37 Ἐν πυρὶ ἔσῃ
κατάβρωμα, τὸ αἷμά σου ἔσται ἐν μέσῳ τῆς
γῆς σου· οὐ μὴ γένηταί σου μνεία, διότι ἐγὼ
Κύριος λελάληκα.

22

1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,
2 καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ κρινεῖς τὴν πόλιν
τῶν αἱμάτων; καὶ παράδειξον αὐτῇ πάσας

τὰς ἀνομίας αὐτῆς, 3 καὶ ἐρεῖς, τάδε λέγει
Κύριος Κύριος, ὦ πόλις ἐκχέουσα αἵματα
ἐν μέσῳ αὐτῆς, τοῦ ἐλθεῖν καιρὸν αὐτῆς,
καὶ ποιοῦσα ἐνθυμήματα καθ᾽ ἑαυτῆς, τοῦ
μιαίνειν αὐτήν, 4 ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῶν
οἷς ἐξέχεας, παραπέπτωκας, καὶ ἐν τοῖς
ἐνθυμήμασί σου οἷς ἐποίεις, ἐμιαίνου· καὶ
ἤγγισας τὰς ἡμέρας σου, καὶ ἤγαγες καιρὸν
ἐτῶν σου· διατοῦτο δέδωκά σε εἰς ὀνειδισμὸν
τοῖς ἔθνεσι, καὶ εἰς ἐμπαιγμὸν πάσαις ταῖς
χώραις ταῖς ἐγγιζούσαις πρὸς σὲ, 5 καὶ ταῖς
μακρὰν ἀπεχούσαις ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐμπαίξονται
ἐν σοὶ ἀκάθαρτος ἡ ὀνομαστὴ, καὶ πολλὴ ἐν
ταῖς ἀνομίαις.

6 Ἰδοὺ οἱ ἀφηγούμενοι οἴκου Ἰσραήλ,
ἕκαστος πρὸς τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ,
συνεφύροντο ἐν σοὶ, ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα.
7 Πατέρα καὶ μητέρα ἐκακολόγουν ἐν σοὶ,
καὶ πρὸς τὸν προσήλυτον ἀνεστρέφοντο
ἐν ἀδικίαις ἐν σοί, ὀρφανὸν καὶ χήραν
κατεδυνάστευον. 8 Καὶ τὰ ἅγιά μου
ἐξουδένουν, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν
ἐν σοί. 9 Ἄνδρες λῃσταὶ ἐν σοὶ, ὅπως
ἐκχέωσιν ἐν σοὶ αἷμα, καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων
ἤσθιον ἐπὶ σοὶ, ἀνόσια ἐποίουν ἐν μέσῳ σου.
10 Αἰσχύνην πατρὸς ἀπεκάλυψαν ἐν σοὶ, καὶ
ἐν ἀκαθαρσίαις ἀποκαθημένην ἐταπείνουν
ἐν σοί. 11 Ἕκαστος τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον
αὐτοῦ ἠνομοῦσαν, καὶ ἕκαστος τὴν νύμφην
αὐτοῦ ἐμίαινεν ἐν ἀσεβείᾳ, καὶ ἕκαστος τὴν
ἀδελφὴν αὐτοῦ θυγατέρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ

ἐταπείνουν ἐν σοί.
12 Δῶρα ἐλαμβάνοσαν ἐν σοὶ, ὅπως
ἐκχέωσιν αἷμα, τόκον καὶ πλεονασμὸν
ἐλαμβάνοσαν ἐν σοὶ, καὶ συνετελέσω
συντέλειαν κακίας σου τὴν ἐν
καταδυναστείᾳ, ἐμοῦ δὲ ἐπελάθου, λέγει
Κύριος.
13 Ἐὰν δὲ πατάξω χεῖρά μου ἐφ᾿ οἷς
συντετέλεσαι οἷς ἐποίησας, καὶ ἐπὶ τοῖς
αἵμασί σου τοῖς γεγενημένοις ἐν μέσῳ
σου, 14 εἰ ὑποστήσεται ἡ καρδία σου; εἰ
κρατήσουσιν αἱ χεῖρές σου ἐν ταῖς ἡμέραις
αἷς ἐγὼ ποιῶ ἐν σοί; ἐγὼ Κύριος λελάληκα,
καὶ ποιήσω. 15 Καὶ διασκορπιῶ σε ἐν τοῖς
ἔθνεσι, καὶ διασπερῶ σε ἐν ταῖς χώραις, καὶ
ἐκλείψει ἡ ἀκαθαρσία σου ἐκ σοῦ. 16 Καὶ
κατακληρονομήσω ἐν σοὶ κατ᾿ ὀφθαλμοὺς
τῶν ἐθνῶν, καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.
17 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,
18 υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ γεγόνασί μοι ὁ οἶκος
Ἰσραὴλ ἀναμεμιγμένοι πάντες χαλκῷ, καὶ
σιδήρῳ, καὶ κασσιτέρῳ, καὶ μολίβῳ, ἐν μέσῳ
ἀργυρίου ἀναμεμιγμένος ἐστί.
19 Διατοῦτο εἰπὸν, τάδε λέγει Κύριος
Κύριος, ἀνθ᾿ ὧν ἐγένεσθε εἰς σύγκρασιν μίαν,
διατοῦτο ἐγὼ εἰσδέχομαι ὑμᾶς εἰς μέσον
Ἱερουσαλήμ· 20 Καθὼς εἰσδέχεται ἄργυρος,
καὶ χαλκὸς, καὶ σίδηρος, καὶ κασσίτερος, καὶ
μόλιβος εἰς μέσον καμίνου, τοῦ ἐκφυσῆσαι εἰς
αὐτὸ πῦρ τοῦ χωνευθῆναι, οὕτως εἰσδέξομαι
ἐν ὀργῇ μου, καὶ συνάξω καὶ χωνεύσω ὑμᾶς,

21 καὶ ἐκφυσήσω ἐφʼ ὑμᾶς ἐν πυρὶ ὀργῆς μου,
καὶ χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς. 22 Ὃν
τρόπον χωνεύεται ἀργύριον ἐν μέσῳ καμίνου,
οὕτως χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ
ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος ἐξέχεα τὸν
θυμόν μου ἐφʼ ὑμᾶς.

23 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ,
λέγων, 24 υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν αὐτῇ, σὺ εἶ
γῆ ἡ οὐ βρεχομένη, οὐδὲ ὑετὸς ἐγένετο ἐπὶ
σὲ ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς. 25 Ἧς οἱ ἀφηγούμενοι
ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λέοντες ὠρυόμενοι
ἁρπάζοντες ἁρπάγματα, ψυχὰς κατεσθίοντες
ἐν δυναστείᾳ, καὶ τιμὰς λαμβάνοντες· καὶ
χῆραί σου ἐπληθύνθησαν ἐν μέσῳ σου.
26 Καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἠθέτησαν νόμον
μου, καὶ ἐβεβήλουν τὰ ἅγιά μου· ἀναμέσον
ἁγίου καὶ βεβήλου οὐ διέστελλον, καὶ
ἀναμέσον ἀκαθάρτου καὶ τοῦ καθαροῦ οὐ
διέστελλον, καὶ ἀπὸ τῶν σαββάτων μου
παρεκάλυπτον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ
ἐβεβηλούμην ἐν μέσῳ αὐτῶν. 27 Οἱ ἄρχοντες
αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λύκοι ἁρπάζοντες
ἁρπάγματα, τοῦ ἐκχέαι αἷμα, ὅπως πλεονεξίᾳ
πλεονεκτῶσι. 28 Καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς
ἀλείφοντες αὐτοὺς πεσοῦνται, ὁρῶντες
μάταια, μαντευόμενοι ψευδῆ, λέγοντες,
τάδε λέγει Κύριος· καὶ Κύριος οὐκ ἐλάλησε.
29 Λαὸν τῆς γῆς ἐκπιεζοῦντες ἀδικίᾳ, καὶ
διαρπάζοντες ἁρπάγματα, πτωχὸν καὶ
πένητα καταδυναστεύοντες, καὶ πρὸς τὸν
προσήλυτον οὐκ ἀναστρεφόμενοι μετὰ

κρίματος.
30 Καὶ ἐζήτουν ἐξ αὐτῶν ἄνδρα
ἀναστρεφόμενον ὀρθῶς, καὶ ἑστῶτα πρὸ
προσώπου μου ὁλοσχερῶς ἐν καιρῷ τῆς
ὀργῆς, τοῦ μὴ εἰς τέλος ἐξαλεῖψαι αὐτὴν,
καὶ οὐχ εὗρον. 31 Καὶ ἐξέχεα ἐπʼ αὐτὴν θυμόν
μου ἐν πυρὶ ὀργῆς μου, τοῦ συντελέσαι· τὰς
ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα,
λέγει Κύριος Κύριος.

23

1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,
2 υἱὲ ἀνθρώπου, δύο γυναῖκες ἦσαν θυγατέρες
μητρὸς μιᾶς, 3 καὶ ἐξεπόρνευσαν ἐν Αἰγύπτῳ
ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν, ἐκεῖ ἔπεσον οἱ μαστοὶ
αὐτῶν, ἐκεῖ διεπαρθενεύθησαν. 4 Καὶ τὰ
ὀνόματα αὐτῶν ἦν Ὀολὰ ἡ πρεσβυτέρα, καὶ
Ὀολιβὰ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς· καὶ ἐγένοντό μοι, καὶ
ἔτεκον υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ τὰ ὀνόματα
αὐτῶν, Σαμάρεια ἦν Ὀολὰ, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἦν
Ὀολιβά.
5 Καὶ ἐξεπόρνευσεν ἡ Ὀολὰ ἀπʼ ἐμοῦ,
καὶ ἐπέθετο ἐπὶ τοὺς ἐραστὰς αὐτῆς, ἐπὶ
τοὺς Ἀσσυρίους τοὺς ἐγγίζοντας αὐτῇ,
6 ἐνδεδυκότας ὑακίνθινα, ἡγουμένους καὶ
στρατηγούς· νεανίσκοι καὶ ἐπίλεκτοι, πάντες
ἱππεῖς ἱππαζόμενοι ἐφʼ ἵππων. 7 Καὶ ἔδωκε
τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐπʼ αὐτούς· ἐπίλεκτοι υἱοὶ
Ἀσσυρίων πάντες· καὶ ἐπὶ πάντας οὓς ἐπέθετο,
ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτοῖς ἐμιαίνετο.
8 Καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐξ Αἰγύπτου οὐκ

ἐγκατέλιπεν, ὅτι μετʼ αὐτῆς ἐκοιμῶντο ἐν
νεότητι αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ διεπαρθένευσαν
αὐτὴν, καὶ ἐξέχεαν τὴν πορνείαν αὐτῶν
ἐπʼ αὐτήν. 9 Διατοῦτο παρέδωκα αὐτὴν
εἰς χεῖρας τῶν ἐραστῶν αὐτῆς, εἰς χεῖρας
υἱῶν Ἀσσυρίων, ἐφʼ οὓς ἐπετίθετο. 10 Αὐτοὶ
ἀπεκάλυψαν τὴν αἰσχύνην αὐτῆς, υἱοὺς
καὶ θυγατέρας αὐτῆς ἔλαβον, καὶ αὐτὴν ἐν
ῥομφαίᾳ ἀπέκτειναν· καὶ ἐγένετο λάλημα εἰς
γυναῖκας, καὶ ἐποίησαν ἐκδικήσεις ἐν αὐτῇ
εἰς τὰς θυγατέρας.

11 Καὶ εἶδεν ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Ὀολιβὰ, καὶ
διέφθειρε τὴν ἐπίθεσιν αὐτῆς ὑπὲρ ἐπί θεσιν
αὐτῆς, καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ὑπὲρ τὴν
πορνείαν τῆς τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. 12 Ἐπὶ τοὺς
υἱοὺς τῶν Ἀσσυρίων ἐπέθετο, ἡγουμένους καὶ
στρατηγοὺς, τοὺς ἐγγὺς αὐτῆς, ἐνδεδυκότας
εὐπάρυφα, ἱππεῖς ἱππαζομένους ἐφʼ ἵππων·
νεανίσκοι ἐπίλεκτοι πάντες· 13 Καὶ ἴδον ὅτι
μεμίανται ὁδὸς μία τῶν δύο.

14 Καὶ προσέθετο πρὸς τὴν πορνείαν αὐτῆς,
καὶ εἶδεν ἄνδρας ἐζωγραφημένους ἐπὶ τοῦ
τοίχου, εἰκόνας Χαλδαίων ἐζωγραφημένους
ἐν γραφίδι, 15 ἐζωσμένους ποικίλματα ἐπὶ
τὰς ὀσφύας αὐτῶν, παραβαπτὰ καὶ ἐπὶ
τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, ὄψις τρισσὴ πάντων,
ὁμοίωμα υἱῶν Χαλδαίων, γῆς πατρίδος
αὐτοῦ· 16 Καὶ ἐπέθετο ἐπʼ αὐτοὺς τῇ ὁράσει
ὀφθαλμῶν αὐτῆς· καὶ ἐξαπέστειλεν ἀγγέλους
πρὸς αὐτοὺς εἰς γῆν Χαλδαίων. 17 Καὶ
ἤλθοσαν πρὸς αὐτὴν υἱοὶ Βαβυλῶνος, εἰς

κοίτην καταλυόντων, καὶ ἐμίαινον αὐτὴν ἐν
τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐμιάνθη ἐν αὐτοῖς,
καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἀπ’ αὐτῶν.
18 Καὶ ἀπεκάλυψε τὴν πορνείαν αὐτῆς, καὶ
ἀπεκάλυψεν αἰσχύνην αὐτῆς· καὶ ἀπέστη ἡ
ψυχή μου ἀπ’ αὐτῆς, ὃν τρόπον ἀπέστη ἡ ψυχή
μου ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

19 Καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου, τοῦ
ἀναμνῆσαι ἡμέραν νεότητός σου, ἐν αἷς
ἐπόρνευσας ἐν Αἰγύπτῳ, 20 καὶ ἐπέθου ἐπὶ
τοὺς Χαλδαίους, ὧν ὡς ὄνων αἱ σάρκες
αὐτῶν, καὶ αἰδοῖα ἵππων τὰ αἰδοῖα αὐτῶν,
21 καὶ ἐπεσκέψω τὴν ἀνομίαν νεότητός σου, ἃ
ἐποίεις ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῷ καταλύματί σου, οὗ
οἱ μαστοὶ νεότητός σου.

22 Διατοῦτο, Ὀολιβὰ, τάδε λέγει Κύριος,
ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω τοὺς ἐραστάς σου ἐπὶ
σὲ, ἀφ’ ὧν ἀπέστη ἡ ψυχή σου ἀπ’ αὐτῶν,
καὶ ἐπάξω αὐτοὺς ἐπὶ σὲ κυκλόθεν, 23 υἱοὺς
Βαβυλῶνος, καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους,
Φακοὺκ, καὶ Σουὲ, καὶ Ὑχουὲ, καὶ πάντας
υἱοὺς Ἀσσυρίων μετ’ αὐτῶν, νεανίσκους
ἐπιλέκτους, ἡγεμόνας καὶ στρατηγοὺς,
πάντας τρισσοὺς καὶ ὀνομαστὺος, ἱππεύοντας
ἐφ’ ἵππων. 24 Καὶ πάντες ἥξουσιν ἐπὶ σὲ
ἀπὸ Βοῤῥᾶ, ἅρματα καὶ τροχοὶ μετ’ ὄχλου
λαῶν, θυρεοὶ καὶ πέλται, καὶ βαλεῖ φυλακὴν
ἐπὶ σὲ κύκλῳ· 25 καὶ δώσω πρὸ προσώπου
αὐτῶν κρίμα, καὶ ἐκδικήσουσί σε ἐν τοῖς
κρίμασιν αὐτῶν. Καὶ δώσω τὸν ζῆλόν μου ἐν
σοὶ, καὶ ποιήσουσι μετὰ σου ἐν ὀργῇ θυμοῦ·

μυκτῆρά σου καὶ ὦτά σου ἀφελοῦσι, καὶ τοὺς
καταλοίπους σου ἐν ῥομφαίᾳ καταβαλοῦσιν·
αὐτοὶ υἱούς σου καὶ θυγατέρας σου λήψονται,
καὶ τοὺς καταλοίπους σου πῦρ καταφάγεται.
26 Καὶ ἐκδύσουσί σε τὸν ἱματισμόν σου, καὶ
λήψονται τὰ σκεύη τῆς καυχήσεώς σου. 27 Καὶ
ἀποστρέψω τὰς ἀσεβείας σου ἐκ σοῦ, καὶ τὴν
πορνείαν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου· καὶ οὐ μὴ ἄρῃς
τοὺς ὀφθαλμούς σου ἐπʼ αὐτοὺς, καὶ Αἰγύπτου
οὐ μὴ μνησθῇς οὐκέτι.

28 Διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος, ἰδοὺ
ἐγὼ παραδίδωμί σε εἰς χεῖρας ὧν μισεῖς, ἀφʼ
ὧν ἀπέστη ἡ ψυχή σου ἀπʼ αὐτῶν. 29 Καὶ
ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐν μίσει, καὶ λήψονται
πάντας τοὺς πόνους σου καὶ τοὺς μόχθους
σου, καὶ ἔσῃ γυμνὴ καὶ αἰσχύνουσα, καὶ
ἀποκαλυφθήσεται αἰσχύνη πορνείας σου· καὶ
ἀσέβειά σου, καὶ ἡ πορνεία σου 30 ἐποίησε
ταῦτά σοι, ἐν τῷ ἐκπορνεῦσαί σε ὀπίσω
ἐθνῶν, καὶ ἐμιαίνου ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν
αὐτῶν.

31 Ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀδελφῆς σου ἐπορεύθης·
καὶ δώσω τὸ ποτήριον αὐτῆς εἰς χεῖράς
σου. 32 Τάδε λέγει Κύριος, τὸ ποτήριον
τῆς ἀδελφῆς σου πίεσαι, τὸ βαθὺ καὶ τὸ
πλατὺ, καὶ τὸ πλεονάζον τοῦ συντελέσαι
μέθην. 33 Καὶ ἐκλύσεως πλησθήσῃ, καὶ τὸ
ποτήριον ἀφανισμοῦ, ποτήριον ἀδελφῆς σου
Σαμαρείας, πίεσαι αὐτό· 34 καὶ τὰς ἑορτὰς
καὶ τὰς νουμηνίας αὐτῆς ἀποστρέψω· διότι
ἐγὼ λελάληκα, λέγει Κύριος. 35 Διατοῦτο

τάδε λέγει Κύριος, ἀνθ᾽ ὧν ἐπελάθον μου, καὶ ἀπεῤῥιψάς με ὀπίσω τοῦ σώματός σου, καὶ σὺ λάβε τὴν ἀσέβειάν σου καὶ τὴν πορνείαν σου.

36 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, υἱὲ ἀνθρώπου, οὐ κρινεῖς τὴν Ὀολὰν καὶ τὴν Ὀολιβὰν, καὶ ἀναγγελεῖς αὐταῖς τὰς ὀνομίας αὐτῶν;
37 Ὅτι ἐμοιχῶντο, καὶ αἷμα ἐν χερσὶν αὐτῶν, τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν ἐμοιχῶντο, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἃ ἐγέννησάν μοι, διήγαγον αὐτοῖς δι᾽ ἐμπύρων. 38 Ἕως καὶ ταῦτα
ἐποίησάν μοι, τὰ ἅγιά μου ἐμίαινον, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν, 39 καὶ ἐν τῷ
σφάζειν αὐτοὺς τὰ τέκνα αὐτῶν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, καὶ εἰσεπορεύοντο εἰς τὰ ἅγιά μου, τοῦ βεβηλοῦν αὐτά· καὶ ὅτι οὕτως ἐποίουν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου, 40 καὶ ὅτι τοῖς
ἀνδράσι τοῖς ἐρχομένοις μακρόθεν, οἷς ἀγγέλους ἐξαπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἅμα τῷ ἔρχεσθαι αὐτοὺς, εὐθὺς ἐλούου, καὶ ἐστιβίζου τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἐκόσμου κόσμῳ, 41 καὶ ἐκάθου ἐπὶ κλίνης
ἐστρωμένης, καὶ τράπεζα κεκοσμημένη πρὸ προσώπου αὐτῆς, καὶ τὸ θυμίαμα καὶ τὸ ἔλαιόν μου εὐφραίνοντο ἐν αὐτοῖς, 42 καὶ
φωνὴν ἁρμονίας ἀνεκρούοντο, καὶ πρὸς ἄνδρας ἐκ πλήθους ἀνθρώπων ἥκοντας ἐκ τῆς ἐρήμου· καὶ ἐδίδοσαν ψέλλια ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ στέφανον καυχήσεως ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

43 Καὶ εἶπα, οὐκ ἐν τούτοις μοιχεύουσι; καὶ ἔργα πόρνης καὶ αὐτὴ ἐξεπόρνευσε;

44 Καὶ εἰσεπορεύοντο πρὸς αὐτὴν, ὃν τρόπον
εἰσπορεύονται πρὸς γυναῖκα πόρνην, οὕτως
εἰσεπορεύοντο πρὸς Ὀολὰν, καὶ πρὸς Ὀολιβὰν,
τοῦ ποιῆσαι ἀνομίαν. 45 Καὶ ἄνδρες δίκαιοι
αὐτοὶ καὶ ἐκδικήσουσιν αὐτὰς ἐκδικήσει
μοιχαλίδος, καὶ ἐκδικήσει αἵματος, ὅτι
μοιχαλίδες εἰσὶ, καὶ αἷμα ἐν χερσὶν αὐτῶν.

46 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, ἀνάγαγε ἐπʼ
αὐτὰς ὄχλον, καὶ δὸς ἐν αὐταῖς ταραχὴν
καὶ διαρπαγὴν, 47 καὶ λιθοβόλησον ἐπʼ αὐτὰς
λίθοις ὄχλων, καὶ κατακέντει αὐτὰς ἐν τοῖς
ξίφεσιν αὐτῶν· υἱοὺς αὐτῶν καὶ θυγατέρας
αὐτῶν ἀποκτενοὺσι, καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν
ἐμπρήσουσι. 48 Καὶ ἀποστρέψω ἀσεβείαν
ἐκ τῆς γῆς, καὶ παιδευθήσονται πᾶσαι αἱ
γυναῖκες, καὶ οὐ μὴ ποιήσουσι κατὰ τὰς
ἀσεβείας αὐτῶν. 49 Καὶ δοθήσεται ἡ ἀσέβεια
ὑμῶν ἐφʼ ὑμᾶς, καὶ τὰς ἁμαρτίας τῶν
ἐνθυμημάτων ὑμῶν λήψεσθε, καὶ γνώσεσθε
διότι ἐγὼ Κύριος.

24

1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ,
ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐννάτῳ, ἐν τῷ μηνὶ τῷ
δεκάτῳ, δεκάτῃ τοῦ μηνὸς, λέγων, 2 υἱὲ
ἀνθρώπου γράψον σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀπὸ τῆς
ἡμέρας ταύτης, ἀφʼ ἧς ἀπηρείσατο βασιλεὺς
Βαβυλῶνος ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας
τῆς σήμερον· 3 Καὶ εἰπὸν ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν
παραπικραίνοντα παραβολὴν, καὶ ἐρεῖς πρὸς
αὐτούς

Τάδε λέγει Κύριος, ἐπίστησον τὸν λέβητα,
καὶ ἔγχεον εἰς αὐτὸν ὕδωρ, 4 καὶ ἔμβαλε
εἰς αὐτὸν τὰ διχοτομήματα, πᾶν διχοτόμημα
καλὸν, σκέλος καὶ ὦμον ἐκσεσαρκισμένα
ἀπὸ τῶν ὀστῶν, 5 ἐξ ἐπιλέκτων κτηνῶν
εἰλημμένων· καὶ ὑπόκαιε τὰ ὀστᾶ ὑποκάτω
αὐτῶν, ἔζεσε καὶ ἥψηται τὰ ὀστᾶ αὐτῆς ἐν
μέσῳ αὐτῆς.

6 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, ὦ πόλις
αἱμάτων, λέβης, ἐν ᾧ ἐστιν ἰὸς ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ
ἰὸς οὐκ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῆς, κατὰ μέλος αὐτῆς
ἐξήνεγκεν, οὐκ ἔπεσεν ἐπ᾽ αὐτὴν κλῆρος.
7 Ὅτι αἷμα αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐστιν, ἐπὶ
λεωπετρίαν τέταχα αὐτό· οὐκ ἐκκέχυκα αὐτὸ
ἐπὶ τὴν γῆν, τοῦ καλύψαι ἐπ᾽ αὐτὸ γῆν, 8 τοῦ
ἀναβῆναι θυμὸν εἰς ἐκδίκησιν ἐκδικηθῆναι·
δέδωκα τὸ αἷμα αὐτῆς ἐπὶ λεωπετρίαν, τοῦ μὴ
καλύψαι αὐτό.

9 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, κᾀγὼ
μεγαλυνῶ τὸν δαλόν· 10 Καὶ πληθυνῶ τὰ
ξύλα, καὶ ἀνακαύσω τὸ πῦρ, ὅπως τακῇ
τὰ κρέα, καὶ ἐλαττωθῇ ὁ ζωμὸς, 11 καὶ στῇ
ἐπὶ τοὺς ἄνθρακας, ὅπως προσκαυθῇ καὶ
θερμανθῇ ὁ χαλκὸς αὐτῆς, καὶ τακῇ ἐν μέσῳ
ἀκαθαρσίας αὐτῆς, καὶ ἐκλίπῃ ὁ ἰὸς αὐτῆς,
12 καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἐξ αὐτῆς πολὺς ὁ ἰὸς
αὐτῆς. Καταισχυνθήσεται ὁ ἰὸς αὐτῆς, 13 ἀνθ᾽
ὧν ἐμιαίνου σύ· καὶ τί ἐὰν μὴ καθαρισθῇς ἔτι
ἕως οὗ ἐμπλήσω τὸν θυμόν μου;

14 Ἐγὼ Κύριος λελάληκα, καὶ ἥξει, καὶ

ποιήσω, οὐ διαστελῶ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· κατὰ τὰς ὁδούς σου, καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά σου κρινῶ σε, λέγει Κύριος· διατοῦτο ἐγὼ κρινῶ σε κατὰ τὰ αἵματά σου, καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά σου κρινῶ σε, ἡ ἀκάθαρτος, ἡ ὀνομαστὴ, καὶ πολλὴ τοῦ παραπικραίνειν.

15 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ,
λέγων, 16 υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω
ἐκ σοῦ τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν σου ἐν
παρατάξει, οὐ μὴ κοπῇς, οὐδʼ οὐ μὴ κλαυσθῇς,
17 στεναγμὸς αἵματος, ὀσφύος πένθος ἔσῃ· οὐκ
ἔσται τὸ τρίχωμά σου συμπεπλεγμένον ἐπὶ σὲ,
καὶ τὰ ὑοιδήματά σου ἐν τοῖς ποσί σου· οὐ
μὴ παρακληθῇς ἐν χείλεσιν αὐτῶν, καὶ ἄρτον
ἀνδρῶν οὐ μὴ φάγῃς.

18 Καὶ ἐλάλησα πρὸς τὸν λαὸν τοπρωῒ, ὃν
τρόπον ἐνετείλατὸ μοι ἑσπέρας, καὶ ἐποίησα
τοπρωῒ, ὃν τρόπον ἐπετάγη μοι. 19 Καὶ εἶπε
πρὸς μὲ ὁ λαὸς, οὐκ ἀναγγέλλεις ἡμῖν τί ἐστι
ταῦτα ἃ σὺ ποιεῖς; 20 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς,
λόγος Κυρίου ἐγένετο πρὸς μὲ, λέγων, 21 εἰπὸν
πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ,

Τάδε λέγει Κύριος, ἰδοὺ ἐγὼ βεβηλῶ τὰ ἅγιά
μου, φρύαγμα ἰσχύος ὑμῶν, ἐπιθυμήματα
ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ ὑπὲρ ὧν φείδονται
αἱ ψυχαὶ ὑμῶν· καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ
θυγατέρες ὑμῶν, οὓς ἐγκατελίπετε, ἐν
ῥομφαίᾳ πεσοῦνται. 22 Καὶ ποιήσετε ὃν
τρόπον πεποίηκα· ἀπὸ στόματος αὐτῶν οὐ
παρακληθήσεσθε, καὶ ἄρτον ἀνδρῶν οὐ
φάγεσθε, 23 καὶ αἱ κόμαι ὑμῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς

ὑμῶν, καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν ἐν τοῖς ποσὶν
ὑμῶν· οὔτε μὲ κόψησθε, οὔτε μὴ κλαύσητε,
καὶ ἐντακήσεσθε ἐν ταῖς ἀδικίαις ὑμῶν, καὶ
παρακαλέσετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
24 Καὶ ἔσται Ἰεζεκιὴλ ὑμῖν εἰς τέρας, κατὰ
πάντα ὅσα ἐποίησα ποιήσετε, ὅταν ἔλθῃ
ταῦτα, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

25 Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, οὐχὶ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ὅταν λαμβάνω τὴν ἰσχὺν παρ᾽
αὐτῶν, τὴν ἔπαρσιν τῆς καυχήσεως αὐτῶν,
τὰ ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ
τὴν ἔπαρσιν ψυχῆς αὐτῶν, υἱοὺς αὐτῶν
καὶ θυγατέρας αὐτῶν, 26 ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἥξει ὁ ἀνασωζόμενος πρὸς σὲ, τοῦ
ἀναγγεῖλαί σοι εἰς τὰ ὦτα; 27 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ διανοιχθήσεται τὸ στόμα σου πρὸς
τὸν ἀνασωζόμενον· λαλήσεις, καὶ οὐ μὴ
ἀποκωφωθῇς οὐκέτι, καὶ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς τέρας,
καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος.

25

1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,
2 υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου
ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν, καὶ προφήτευσον ἐπ᾽
αὐτοὺς, 3 καὶ ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἀμμὼν,

Ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος,
ἀνθ᾽ ὧν ἐπεχάρητε ἐπὶ τὰ ἅγιά μου, ὅτι
ἐβεβηλώθη, καὶ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι
ἠφανίσθη, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰούδα, ὅτι
ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ, 4 διατοῦτο ἰδοὺ
ἐγὼ παραδίδωμι ὑμᾶς τοῖς υἱοῖς Κεδὲμ εἰς

κληρονομίαν, καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν τῇ
ἀπαρτίᾳ αὐτῶν ἐν σοὶ, καὶ δώσουσιν ἐν σοὶ
τὰ σκηνώματα αὐτῶν· αὐτοὶ φάγονται τοὺς
καρπούς σου, καὶ αὐτοὶ πίονται τὴν πιότητά
σου. 5 Καὶ δώσω τὴν πόλιν τοῦ Ἀμμὼν εἰς
νομὰς καμήλων, καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν εἰς
νομὴν προβάτων, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ
Κύριος.

6 Διότι τάδε λέγει Κύριος, ἀνθ᾽ ὧν
ἐκρότησας τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐψόφησας
τῷ ποδί σου, καὶ ἐπέχαρας ἐκ ψυχῆς σου ἐπὶ
τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, 7 διατοῦτο ἐκτενῶ τὴν
χεῖρά μου ἐπὶ σὲ, καὶ δώσω σε εἰς διαρπαγὴν
ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐξολεθρεύσω σε ἐκ τῶν
λαῶν, καὶ ἀπολῶ σε ἐκ τῶν χωρῶν ἀπωλείᾳ,
καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ Κύριος.

8 Τάδε λέγει Κύριος, ἀνθ᾽ ὧν εἶπε
Μωάβ, ἰδοὺ, οὐχ ὃν τρόπον πάντα τὰ
ἔθνη, οἶκος Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα; 9 Διατοῦτο
ἰδοὺ ἐγὼ παραλύω τὸν ὦμον Μωάβ ἀπὸ
πόλεων ἀκρωτηρίων αὐτοῦ, ἐκλεκτὴν γῆν,
οἶκον Βεθασιμούθ ἐπάνω πηγῆς πόλεως
παραθαλασσίας, 10 τοὺς υἱοὺς Κεδὲμ ἐπὶ τοὺς
υἱοὺς Ἀμμὼν δέδωκα αὐτῷ εἰς κληρονομίαν,
ὅπως μὴ μνεία γένηται τῶν υἱῶν Ἀμμών.
11 Καὶ εἰς Μωὰβ ποιήσω ἐκδίκησιν, καὶ
ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος.

12 Τάδε λέγει Κύριος, ἀνθ᾽ ὧν ἐποίησεν ἡ
Ἰδουμαία ἐν τῷ ἐκδικῆσαι αὐτοὺς ἐκδίκησιν
εἰς τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ ἐμνησικάκησαν,

καὶ ἐξεδίκησαν δίκην, 13 διατοῦτο τάδε
λέγει Κύριος, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου
ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἐξολοθρεύσω ἐξ
αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος, καὶ θήσομαι
αὐτὴν ἔρημον, καὶ ἐκ Θαιμὰν διωκόμενοι ἐν
ῥομφαίᾳ πεσοῦνται. 14 Καὶ δώσω ἐκδίκησίν
μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐν χειρὶ λαοῦ μου
Ἰσραὴλ, καὶ ποιήσουσιν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ κατὰ
τὴν ὀργήν μου καὶ κατὰ τὸν θυμόν μου,
καὶ ἐπιγνώσονται τὴν ἐκδίκησίν μου, λέγει
Κύριος.

15 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, ἀνθ᾽ ὧν
ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν ἐκδικήσει, καὶ
ἐξανέστησαν ἐκδίκησιν ἐπιχαίροντες ἐκ
ψυχῆς, τοῦ ἐξαλεῖψαι ἕως ἑνὸς, 16 διατοῦτο
τάδε λέγει Κύριος, ἰδοὺ ἐγὼ ἐκτείνω τὴν χεῖρά
μου ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐξολοθρεύσω
Κρῆτας, καὶ ἀπολῶ τοὺς καταλοίπους τοὺς
κατοικοῦντας τὴν παραλίαν· 17 Καὶ ποιήσω ἐν
αὐτοῖς ἐκδικήσεις μεγάλας, καὶ ἐπιγνώσονται
διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ δοῦναι τὴν ἐκδίκησίν
μου ἐπ᾽ αὐτούς.

26

1 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει, μιᾷ τοῦ
μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἀνθ᾽ οὗ εἶπε Σὸρ ἐπὶ
Ἱερουσαλὴμ, εὖγε συνετρίβη, ἀπόλωλε τὰ
ἔθνη, ἐπεστράφη πρὸς μὲ, ἡ πλήρης ἠρήμωται·
3 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, ἰδοὺ ἐγὼ
ἐπὶ σὲ Σὸρ, καὶ ἀνάξω ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ,

ὡς ἀναβαίνει ἡ θάλασσα τοῖς κύμασιν
αὐτῆς. 4 Καὶ καταβαλοῦσι τὰ τείχη Σὸρ,
καὶ καταβαλοῦσι τοὺς πύργους σου, καὶ
λικμήσω τὸν χοῦν αὐτῆς ἀπ᾿ αὐτῆς, καὶ δώσω
αὐτὴν εἰς λεωπετρίαν· 5 Ψυγμὸς σαγηνῶν
ἔσται ἐν μέσῳ θαλάσσης, ὅτι ἐγὼ λελάληκα,
λέγει Κύριος· καὶ ἔσται εἰς προνομὴν τοῖς
ἔθνεσι. 6 Καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἐν πεδίῳ
μαχαίρᾳ ἀναιρεθήσονται, καὶ γνώσονται ὅτι
ἐγὼ Κύριος.

7 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω
ἐπὶ σὲ Σόρ τὸν Ναβουχοδονόσορ βασιλέα
Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ Βοῤῥᾶ, βασιλεὺς
βασιλέων ἐστὶ, μεθ᾿ ἵππων καὶ ἁρμάτων
καὶ ἱππέων καὶ συναγωγῆς ἐθνῶν πολλῶν
σφόδρα. 8 Οὗτος τὰς θυγατέρας σου τὰς
ἐν τῷ πεδίῳ μαχαίρᾳ ἀνελεῖ, καὶ δώσει ἐπὶ
σὲ προφυλακὴν, καὶ περιοικοδομήσει, καὶ
ποιήσει ἐπὶ σὲ κύκλῳ χάρακα, καὶ περίστασιν
ὅπλων, καὶ τὰς λόγχας αὐτοῦ ἀπέναντί σου
δώσει· 9 Τὰ τείχη σου, καὶ τοὺς πύργους σου
καταβαλεῖ ἐν ταῖς μαχαίραις αὐτοῦ. 10 Ἀπὸ
τοῦ πλήθους τῶν ἵππων αὐτοῦ κατακαλύψει
σε ὁ κονιορτὸς αὐτῶν· καὶ ἀπὸ τῆς φωνῆς
τῶν ἱππέων αὐτοῦ καὶ τῶν τροχῶν τῶν
ἁρμάτων αὐτοῦ σεισθήσεται τὰ τείχη σου,
εἰσπορευομένου αὐτοῦ τὰς πύλας σου, ὡς
εἰσπορευόμενος εἰς πόλιν ἐκ πεδίου. 11 Ἐν
ταῖς ὁπλαῖς τῶν ἵππων αὐτοῦ καταπατήσουσί
σου πάσας τὰς πλατείας· τὸν λαόν σου
μαχαίρᾳ ἀνελεῖ, καὶ τὴν ὑπόστασιν τῆς ἰσχύος

σου ἐπὶ τὴν γῆν κατάξει.
12 Καὶ προνομεύσει τὴν δύναμίν σου, καὶ
σκυλεύσει τὰ ὑπάρχοντά σου, καὶ καταβαλεῖ
τὰ τείχη σου, καὶ τοὺς οἴκους σου τοὺς
ἐπιθυμητοὺς καθελεῖ· καὶ τοὺς λίθους σου,
καὶ τὰ ξύλα σου, καὶ τὸν χοῦν σου εἰς
μέσον τῆς θαλάσσης σου ἐμβαλεῖ. 13 Καὶ
καταλύσει τὸ πλῆθος τῶν μουσικῶν σου, καὶ ἡ
φωνὴ τῶν ψαλτηρίων σου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἔτι.
14 Καὶ δώσω σε λεωπετρίαν, ψυγμὸς σαγηνῶν
ἔσῃ, οὐ μὴ οἰκοδομηθῇς ἔτι, ὅτι ἐγὼ Κύριος
ἐλάλησα, λέγει Κύριος.
15 Διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος τῇ Σὸρ,
οὐκ ἀπὸ φωνῆς τῆς πτώσεώς σου, ἐν τῷ
στενάξαι τραυματίας, ἐν τῷ σπᾶσαι μάχαιραν
ἐν μέσῳ σου, σεισθήσονται αἱ νῆσαι; 16 Καὶ
καταβήσονται ἀπὸ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντες
οἱ ἄρχοντες ἐκ τῶν ἐθνῶν τῆς θαλάσσης,
καὶ ἀφελοῦνται τὰς μίτρας ἀπὸ τῶν κεφαλῶν
αὐτῶν, καὶ τὸν ἱματισμὸν τὸν ποικίλον
αὐτῶν ἐκδύσονται· ἐκστάσει ἐκστήσονται,
ἐπὶ γῆν καθεδοῦνται, καὶ φοβηθήσονται τὴν
ἀπώλειαν αὐτῶν, καὶ στενάξουσιν ἐπὶ σὲ,
17 καὶ λήψονται ἐπὶ σὲ θρῆνον, καὶ ἐροῦσί
σοι, πῶς κατελύθης ἐκ θαλάσσης ἡ πόλις ἡ
ἐπαινετὴ, ἡ δοῦσα τὸν φόβον αὐτῆς πᾶσι τοῖς
κατοικοῦσιν αὐτήν; 18 Καὶ φοβηθήσονται αἱ
νῆσοι ἀπὸ ἡμέρας πτώσεώς σου.
19 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος Κύριος, ὅταν
δῶ πόλιν ἠρημωμένην ὡς τὰς πόλεις τὰς
μὴ κατοικισθησομένας, ἐν τῷ ἀναγαγεῖν με
ἐπὶ σὲ τὴν ἄβυσσον, καὶ κατακαλύψει σε

ὕδωρ πολὺ, 20 καὶ καταβιβάσω σε πρὸς τοὺς
καταβαίνοντας εἰς βόθρον πρὸς λαὸν αἰῶνος,
καὶ κατοικιῶ σε εἰς βάθη τῆς γῆς ὡς ἔρημον
αἰώνιον μετὰ καταβαινόντων εἰς βόθρον,
ὅπως μὴ κατοικηθῇς, μηδὲ ἀναστῇς ἐπὶ γῆς
ζωῆς, 21 ἀπώλειάν σε δώσω, καὶ οὐχ ὑπάρξεις
ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος Κύριος.

27

1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων,

2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου λάβε ἐπὶ Σὸρ θρῆνον,
3 καὶ ἐρεῖς τῇ Σὸρ τῇ κατοικούσῃ ἐπὶ τῆς
εἰσόδου τῆς θαλάσσης, τῷ ἐμπορίῳ τῶν λαῶν,
ἀπὸ νήσων πολλῶν, τάδε λέγει Κύριος τῇ Σόρ,

4 Σὺ εἶπας, ἐγὼ περιέθηκα ἐμαυτῇ κάλλος
μου, ἐν καρδίᾳ θαλάσσης τῷ Βεελεὶμ υἱοί
σου περιέθηκάν σοι κάλλος. 5 Κέδρος
ἐν Σενεὶρ ᾠκοδομήθη σοι, ταινίαι σανίδων
κυπαρίσσου ἐκ τοῦ Λιβάνου ἐλήφθησαν, τοῦ
ποιῆσαί σοι ἱστοὺς ἐλατίνους, 6 ἐκ τῆς
Βασανίτιδος ἐποίησαν τὰς κώπας σου, τὰ ἱερά
σου ἐποίησαν ἐξ ἐλέφαντος, οἴκους ἀλσώδεις
ἀπὸ νήσων τῶν Χετιείμ. 7 Βύσσος μετὰ
ποικιλίας ἐξ Αἰγύπτου ἐγένετό σοι στρωμνὴ,
τοῦ περιθεῖναί σοι δόξαν, καὶ περιβαλεῖν
σε ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐκ τῶν νήσων
Ἐλεισαὶ, καὶ ἐγένετο περιβόλαιά σου.

8 Καὶ οἱ ἄρχοντές σου οἱ κατοικοῦντες
Σιδῶνα, καὶ Ἀράδιοι ἐγένοντο κωπηλάται σου·
οἱ σοφοί σου Σὸρ, οἳ ἦσαν ἐν σοὶ, οὗτοι
κυβερνῆταί σου. 9 Οἱ πρεσβύτεροι Βιβλίων,

καὶ οἱ σοφοὶ αὐτῶν, οἳ ἦσαν ἐν σοί, οὗτοι ἐνίσχυον τὴν βουλήν σου· καὶ πάντα τὰ πλοῖα τῆς θαλάσσης καὶ οἱ κωπηλάται αὐτῶν ἐγένοντό σοι ἐπὶ δυσμὰς δυσμῶν.

10 Πέρσαι, καὶ Λυδοὶ, καὶ Λίβυες ἦσαν ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄνδρες πολεμισταί σου πέλτας καὶ περικεφαλαίας ἐκρέμασαν ἐν σοί, οὗτοι ἔδωκαν τὴν δόξαν σου.
11 Υἱοὶ Ἀραδίων καὶ ἡ δύναμίς σου ἐπὶ τῶν τειχέων σου· φύλακες ἐν τοῖς πύργοις σου ἦσαν, τὰς φαρέτρας αὐτῶν ἐκρέμασαν ἐπὶ τῶν ὅρμων σου κύκλῳ, οὗτοι ἐτελείωσάν σου τὸ κάλλος.

12 Καρχηδόνιοι ἔμποροί σου ἀπὸ πλήθους πάσης ἰσχύος σου, ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ σίδηρον καὶ κασσίτερον καὶ μόλιβον ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου.
13 Ἡ Ἑλλὰς, καὶ ἡ σύμπασα, καὶ τὰ παρατείνοντα, οὗτοι ἐνεπορεύοντό σοι ἐν ψυχαῖς ἀνθρώπων, καὶ σκεύη χαλκᾶ ἔδωκαν τὴν ἐμπορίαν σου.

14 Ἐξ οἴκου Θογαρμὰ ἵπποι καὶ ἱππεῖς ἔδωκαν ἀγοράν σου.
15 Υἱοὶ Ῥοδίων ἔμποροί σου, ἀπὸ νήσων ἐπλήθυναν τὴν ἐμπορίαν σου ὀδόντας ἐλεφαντίνους, καὶ τοῖς εἰσαγομένοις ἀντεδίδους τοὺς μισθούς σου,
16 ἀνθρώπους ἐμπορίαν σου ἀπὸ πλήθους τοῦ συμμίκτου σου, στακτὴν καὶ ποικίλματα ἐκ Θαρσὶς, καὶ Ῥαμὸθ, καὶ Χορχὸρ ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου.
17 Ἰούδας καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, οὗτοι ἔμποροί σου, ἐν πράσει σίτου καὶ μύρων καὶ κασίας, καὶ πρῶτον μέλι καὶ ἔλαιον καὶ ῥητίνην ἔδωκαν εἰς τὸν σύμμικτόν σου.

18 Δαμασκὸς ἔμποροί σου, ἐκ πλήθους πάσης
δυνάμεώς σου· οἶνος ἐκ Χελβὼν, καὶ ἔρια
ἐκ Μιλήτου, καὶ οἶνον εἰς τὴν ἀγοράν σου
ἔδωκαν.

19 Ἐξ Ἀσὴλ σίδηρος εἰργασμένος, καὶ
τροχιὰς ἐν τῷ συμμίκτῳ σου ἐστί. 20 Δαιδὰν
ἔμποροί σου, μετὰ κτηνῶν ἐκλεκτῶν εἰς
ἅρματα. 21 Ἡ Ἀραβία καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες
Κηδὰρ, οὗτοι ἔμποροί σου διὰ χειρός σου,
καμήλους καὶ ἀμνοὺς καὶ κριοὺς ἐν οἷς
ἐμπορεύονταί σε. 22 Ἔμποροι Σαββὰ, καὶ
Ῥαμμὰ, οὗτοι ἔμποροί σου, μετὰ πρώτων
ἡδυσμάτων, καὶ λίθων χρηστῶν, καὶ χρυσὸν
ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου. 23 Χαῤῥὰ, καὶ Χανααὰ,
οὗτοι ἔμποροί σου· 24 Ἀσσοὺρ καὶ Χαρμὰν
ἔμποροί σου, φέροντες ἐμπορίαν ὑάκινθον,
καὶ θησαυροὺς ἐκλεκτοὺς δεδεμένους
σχοίνίοις, καὶ κυπαρίσσινα. 25 Πλοῖα ἔμποροί
σου, ἐν τῷ πλήθει, ἐν τῷ συμμίκτῳ σου· καὶ
ἐνεπλήσθης καὶ ἐβαρύνθης σφόδρα ἐν καρδίᾳ
θαλάσσης.

26 Ἐν ὕδατι πολλῷ ἦγόν σε οἱ κωπηλάται
σου, τὸ πνεῦμα τοῦ Νότου συνέτριψέ σε ἐν
καρδίᾳ θαλάσσης. 27 Ἦσαν δυνάμεις σου,
καὶ ὁ μισθός σου, καὶ τῶν συμμίκτων σου,
καὶ οἱ κωπηλάται σου, καὶ οἱ κυβερνῆταί
σου, καὶ οἱ σύμβουλοί σου, καὶ οἱ σύμμικτοί
σου ἐκ τῶν συμμίκτων σου, καὶ πάντες οἱ
ἄνδρες οἱ πολεμισταί σου οἱ ἐν σοί· καὶ πᾶσα
συναγωγή σου ἐν μέσῳ σου πεσοῦνται ἐν

καρδίᾳ θαλάσσης, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πτώσεώς
σου.
28 Πρὸς τὴν κραυγὴν τῆς φωνῆς σου οἱ
κυβερνῆταί σου φόβῳ φοβηθήσονται. 29 Καὶ
καταβήσονται ἀπὸ τῶν πλοίων πάντες οἱ
κωπηλάται, καὶ οἱ ἐπιβάται, καὶ οἱ πρωρεῖς
τῆς θαλάσσης ἐπὶ τὴν γῆν στήσονται. 30 Καὶ
ἀλαλάξουσιν ἐπὶ σὲ τῇ φωνῇ αὐτῶν, καὶ
κεκράξονται πικρὸν, καὶ ἐπιθήσουσι γῆν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, καὶ σποδὸν στρώσονται.
32 Καὶ λήψονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ σὲ θρῆνον,
θρήνημα Σόρ· 33 Πόσον τινὰ εὗρες μισθὸν ἀπὸ
τῆς θαλάσσης; Ἐνέπλησας ἔθνη ἀπὸ τοῦ
πλήθους σου, καὶ ἀπὸ τοῦ συμμίκτου σου
ἐπλούτησας πάντας βασιλεῖς τῆς γῆς. 34 Νῦν
συνετρίβης ἐν θαλάσσῃ, ἐν βάθει ὕδατος ὁ
σύμμικτός σου, καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή σου
ἐν μέσῳ σου· ἔπεσον πάντες οἱ κωπηλάται
σου. 35 Πάντες οἱ κατοικοῦντες τὰς νήσους
ἐστύγνασαν ἐπὶ σέ, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν
ἐκστάσει ἐξέστησαν, καὶ ἐδάκρυσε τὸ
πρόσωπον αὐτῶν. 36 Ἔμποροι ἀπὸ ἐθνῶν
ἐσύρισάν σε, ἀπώλεια ἐγένου, καὶ οὐκέτι ἔσῃ
εἰς τὸν αἰῶνα.

28

1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,
2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὸν τῷ ἄρχοντι
Τύρου, τάδε λέλει Κύριος, ἀνθ᾽ οὗ ὑψώθη σου
ἡ καρδία, καὶ εἶπας, Θεός εἰμι ἐγὼ, κατοικίαν
Θεοῦ, καὶ ἔδωκας τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν
Θεοῦ. 3 Μὴ σοφώτερος εἶ σὺ τοῦ Δανιήλ; ἢ

σοφοὶ οὐκ ἐπαίδευσάν σε τῇ ἐπιστήμῃ αὐτῶν;
4 Μὴ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ σου ἢ τῇ φρονήσει σου
ἐποίησας σεαυτῷ δύναμιν, καὶ χρυσίον καὶ
ἀργύριον ἐν τοῖς θησαυροῖς σου; 5 Ἐν τῇ πολλῇ
ἐπιστήμῃ σου καὶ ἐμπορίᾳ σου ἐπλήθυνας
δύναμίν σου, ὑψώθη ἡ καρδία σου ἐν τῇ
δυνάμει σου.

6 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, ἐπειδὴ
δέδωκας τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν
Θεοῦ, 7 ἀντὶ τούτου ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ
σὲ ἀλλοτρίους λοιμοὺς ἀπὸ ἐθνῶν, καὶ
ἐκκενώσουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπὶ σὲ,
καὶ ἐπὶ τὸ κάλλος τῆς ἐπιστήμης σου, καὶ
στρώσουσιν τὸ κάλλος σου εἰς ἀπώλειαν,
8 καὶ καταβιβάσουσί σε, καὶ ἀποθανῇ θανάτῳ
τραυματιῶν ἐν καρδίᾳ θαλάσσης. 9 Μὴ
λέγων ἐρεῖς, Θεός εἰμι ἐγὼ, ἐνώπιον τῶν
ἀναιρούντων σε; σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος, καὶ οὐ
Θεός. 10 Ἐν πλήθει ἀπεριτμήτων ἀπολῇ ἐν
χερσὶν ἀλλοτρίων, ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει
Κύριος.

11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ,
λέγων, 12 υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε θρῆνον ἐπὶ τὸν
ἄρχοντα Τύρου, καὶ εἰπὸν αὐτῷ, τάδε λέγει
Κύριος Κύριος, σὺ ἀποσφράγισμα ὁμοιώσεως,
13 καὶ στέφανος κάλλους ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ
παραδείσου τοῦ Θεοῦ ἐγενήθης· πᾶντα λίθον
χρηστὸν ἐνδέδεσαι, σάρδιον καὶ τοπάζιον,
καὶ σμάραγδον καὶ ἄνθρακα, καὶ σάπφειρον
καὶ ἴασπιν, καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ
λιγύριον καὶ ἀχάτην, καὶ ἀμέθυστον καὶ

χρυσόλιθον, καὶ βηρύλλιον καὶ ὀνύχιον, καὶ
χρυσίου ἐνέπλήσας τοὺς θησαυρούς σου καὶ
τὰς ἀποθήκας σου ἐν σοί. 14 Ἀφʼ ἧς ἡμέρας
ἐκτίσθης σὺ μετὰ τοῦ χερούβ, ἔθηκά σε ἐν ὄρει
ἁγίῳ Θεοῦ, ἐγενήθης ἐν μέσῳ λίθων πυρίνων.
15 Ἐγενήθης σὺ ἄμωμος ἐν ταῖς ἡμέραις σου,
ἀφʼ ἧς ἡμέρας σὺ ἐκτίσθης ἕως εὑρέθη τὰ
ἀδικήματα ἐν σοί.

16 Ἀπὸ πλήθους τῆς ἐμπορίας σου ἔπλησας
τὰ ταμεῖά σου ἀνομίας, καὶ ἥμαρτες, καὶ
ἐτραυματίσθης ἀπὸ ὄρους τοῦ Θεοῦ· καὶ
ἤγαγέ σε τὸ χεροὺβ ἐκ μέσου λίθων πυρίνων.
17 Ὑψώθη ἡ καρδία σου ἐπὶ τῷ κάλλει σου,
διεφθάρη ἡ ἐπιστήμη σου μετὰ τοῦ κάλλους
σου· διὰ πλῆθος ἁμαρτιῶν σου ἐπὶ τὴν γῆν
ἔῤῥιψά σε, ἐναντίον βασιλέων ἔδωκά σε
παραδειγματισθῆναι. 18 Διὰ τὸ πλῆθος τῶν
ἁμαρτιῶν σου καὶ τῶν ἀδικιῶν τῆς ἐμπορίας
σου, ἐβεβήλωσα τὰ ἱερά σου, καὶ ἐξάξω πῦρ ἐκ
μέσου σου, τοῦτο καταφάγεταί σε· καὶ δώσω
σε σποδὸν ἐπὶ τῆς γῆς σου ἐναντίον πάντων
τῶν ὁρώντων σε. 19 Καὶ πάντες οἱ ἐπιστάμενοί
σε ἐν τοῖς ἔθνεσι στενάξουσιν ἐπὶ σέ· ἀπώλεια
ἐγένου, καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα.

20 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,
21 υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου
ἐπὶ Σιδῶνα, καὶ προφήτευσον ἐπʼ αὐτὴν, 22 καὶ
εἰπὸν,

Τάδε λέγει Κύριος, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ Σιδὼν,
καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν σοί, καὶ γνώσῃ ὅτι
ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ

κρίματα, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν σοί. 23 Αἷμα
καὶ θάνατος ἐν ταῖς πλατείαις σου, καὶ
πεσοῦνται τετραυματισμέμοι μαχαίραις ἐν
σοὶ περικύκλῳ σου, καὶ γνώσονται διότι ἐγώ
εἰμι Κύριος. 24 Καὶ οὐκ ἔσονται οὐκέτι ἐν
τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραὴλ σκόλοψ πικρίας καὶ
ἄκανθα ὀδύνης ἀπὸ τῶν περικύκλῳ αὐτῶν,
τῶν ἀτιμασάντων αὐτοὺς, καὶ γνώσονται ὅτι
ἐγώ εἰμι Κύριος.

25 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, καὶ συνάξω τὸν
Ἰσραὴλ ἐκ τῶν ἐθνῶν οὗ διεσκορπίσθησαν
ἐκεῖ, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ
ἐνώπιον τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν· 26 Καὶ
κατοικήσουσι ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, ἣν δέδωκα
τῷ δούλῳ μου Ἰακὼβ, καὶ κατοικήσουσιν
ἐπʼ αὐτῆς ἐν ἐλπίδι, καὶ οἰκοδομήσουσιν
οἰκίας, καὶ φυτεύσουσιν ἀμπελῶνας, καὶ
κατοικήσουσιν ἐν ἐλπίδι, ὅταν ποιήσω κρίμα
ἐν πᾶσι τοῖς ἀτιμάσασιν αὐτοὺς ἐν τοῖς
κύκλῳ αὐτῶν· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι
Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν καὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
αὐτῶν.

29

1 Ἐν τῷ ἔτει τῷ δωδεκάτῳ, ἐν τῷ δεκάτῳ
μηνὶ, μιᾷ τοῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων, 2 υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ
πρόσωπόν σου ἐπὶ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου,
καὶ προφήτευσον ἐπʼ αὐτὸν καὶ ἐπʼ Αἴγυπτον
ὅλην, 3 καὶ εἰπόν,

Τάδε λέγει Κύριος, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραὼ,
τὸν δράκοντα τὸν μέγαν τὸν ἐγκαθήμενον ἐν

μέσῳ ποταμῶν αὐτοῦ, τὸν λέγοντα, ἐμοί εἰσιν
οἱ ποταμοὶ, καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς. 4 Καὶ
ἐγὼ δώσω παγίδας εἰς τὰς σιαγόνας σου, καὶ
προσκολλήσω τοὺς ἰχθῦας τοῦ ποταμοῦ σου
πρὸς τὰς πτέρυγάς σου, καὶ ἀνάξω σε ἐκ
μέσου τοῦ ποταμοῦ σου, 5 καὶ καταβαλῶ σε
ἐν τάχει καὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ
σου· ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου πέσῃ, καὶ οὐ μὴ
συναχθῇς, καὶ οὐ μὴ περισταλῇς, τοῖς θηρίοις
τῆς γῆς καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ
δέδωκά σε εἰς κατάβρωμα· 6 Καὶ γνώσονται
πάντες οἱ κατοικοῦντες Αἴγυπτον, ὅτι ἐγώ εἰμι
Κύριος· ἀνθ᾽ ὧν ἐγενήθης ῥάβδος καλαμίνη
τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, 7 ὅτε ἐπελάβετό σου τῇ χειρὶ
αὐτῶν, ἐθλάσθης· καὶ ὅτε ἐπεκρότησεν ἐπ᾽
αὐτοὺς πᾶσα χεὶρ, καὶ ὅτε ἐπανεπαύσαντο ἐπὶ
σέ, συνετρίβης, καὶ συνέκλασας αὐτῶν πᾶσαν
ὀσφύν.

8 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, ἰδοὺ ἐγὼ
ἐπάγω ἐπὶ σὲ ῥομφαίαν, καὶ ἀπολῶ ἀπὸ
σοῦ ἀνθρώπους καὶ κτήνη, 9 καὶ ἔσται ἡ γῆ
Αἰγύπτου ἀπώλεια καὶ ἔρημος· καὶ γνώσονται
ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος· ἀντὶ τοῦ λέγειν σε, οἱ
ποταμοὶ ἐμοί εἰσι, καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτοὺς,

10 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, καὶ ἐπὶ πάντας
τοὺς ποταμούς σου, καὶ δώσω γῆν Αἰγύπτου
εἰς ἔρημον καὶ ῥομφαίαν καὶ ἀπώλειαν
ἀπὸ Μαγδωλοῦ καὶ Συήνης καὶ ἕως ὁρίων
Αἰθιόπων. 11 Οὐ μὴ διέλθῃ ἐν αὐτῇ ποὺς
ἀνθρώπου, καὶ ποὺς κτήνους οὐ μὴ διέλθῃ
αὐτὴν, καὶ οὐ κατοικηθήσεται τεσσαράκοντα

ἔτη.

12 Καὶ δώσω τὴν γῆν αὐτῆς ἀπώλειαν
ἐν μέσῳ γῆς ἠρημωμένης, καὶ αἱ πόλεις
αὐτῆς ἐν μέσῳ πόλεων ἠρημωμένων ἔσονται
τεσσεράκοντα ἔτη· καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον
ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς
χώρας.

13 Τάδε λέγει Κύριος, μετὰ τεσσεράκοντα
ἔτη συνάξω Αἰγυπτίους ἀπὸ τῶν ἐθνῶν οὗ
διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ, 14 καὶ ἀποστρέψω τὴν
αἰχμαλωσίαν τῶν Αἰγυπτίων, καὶ κατοικίσω
αὐτοὺς ἐν γῇ Φαθωρῆς, ἐν τῇ γῇ ὅθεν
ἐλήμφθησαν, καὶ ἔσται ἀρχὴ ταπεινὴ 15 παρὰ
πάσας τὰς ἀρχάς· οὐ μὴ ὑψωθῇ ἔτι ἐπὶ τὰ
ἔθνη· καὶ ὀλιγοστοὺς αὐτοὺς ποιήσω, τοῦ
μὴ εἶναι αὐτοὺς πλείονας ἐν τοῖς ἔθνεσι.
16 Καὶ οὐκέτι ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ
εἰς ἐλπίδα ἀναμιμνήσκουσαν ἀνομίαν, ἐν
τῷ ἀκολουθῆσαι αὐτοὺς ὀπίσω ἀυτῶν, καὶ
γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

17 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑβδόμῳ καὶ εἰκοστῷ
ἔτει, μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐγένετο λόγος
Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

18 Υἱὲ ἀνθρώπου, Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος κατεδουλώσατο τὴν δύναμιν
αὐτοῦ δουλείᾳ μεγάλῃ ἐπὶ Τύρου, πᾶσα
κεφαλὴ φαλακρὰ, καὶ πᾶς ὦμος μαδῶν· καὶ
μισθὸς οὐκ ἐγενήθη αὐτῷ καὶ τῇ δυνάμει
αὐτοῦ ἐπὶ Τύρον, καὶ τῆς δουλείας ἧς
ἐδούλευσαν ἐπ᾽ αὐτήν.

19 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, ἰδοὺ
ἐγὼ δίδωμι τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ
Βαβυλῶνος γῆν Αἰγύπτου, καὶ προνομεύσει
τὴν προνομὴν αὐτῆς, καὶ σκυλεύσει τὰ σκῦλα
αὐτῆς· καὶ ἔσται μισθὸς τῇ δυνάμει αὐτοῦ,
20 ἀντὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἧς ἐδούλευσεν
ἐπὶ Τύρον, δέδωκα αὐτῷ γῆν Αἰγύπτου· τάδε
λέγει Κύριος Κύριος.
21 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνατελεῖ κέρας
παντὶ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ σοὶ δώσω στόμα
ἀνεῳγμένον ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ γνώσονται
ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

30

1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,
2 υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον, καὶ εἰπὸν τάδε
λέγει Κύριος, ὢ ὢ ἡμέρα, 3 ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα τοῦ
Κυρίου, ἡμέρα πέρας ἐθνῶν ἔσται·
4 Καὶ ἥξει μάχαιρα ἐπ᾽ Αἰγυπτίους,
καὶ ἔσται ταραχὴ ἐν γῇ Αἰθιοπίᾳ, καὶ
συμπεσοῦνται τετραυματισμένοι ἐν Αἰγύπτῳ,
καὶ συμπεσεῖται τὰ θεμέλια αὐτῆς. 5 Πέρσαι,
καὶ Κρῆτες, καὶ Λυδοὶ, καὶ Λίβυες, καὶ πάντες
οἱ ἐπίμικτοι καὶ τῶν υἱῶν τῆς διαθήκης
μου, μαχαίρᾳ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ. 6 Καὶ
πεσοῦνται τὰ ἀντιστηρίγματα Αἰγύπτου, καὶ
καταβήσεται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀπὸ
Μαγδωλοῦ ἕως Συήνης, μαχαίρᾳ πεσοῦνται
ἐν αὐτῇ, λέγει Κύριος. 7 Καὶ ἐρημωθήσεται
ἐν μέσῳ χωρῶν ἐρημωμένων, καὶ αἱ πόλεις
αὐτῶν ἐν μέσῳ πόλεων ἠρημωμένων ἔσονται,
8 καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ὅταν

δῶ πῦρ ἐπ᾽ Αἴγυπτον, καὶ συντριβῶσι πάντες
οἱ βοηθοῦντες αὐτῇ. 9 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἐξελεύσονται ἄγγελοι σπεύδοντες ἀφανίσαι
τὴν Αἰθιοπίαν, καὶ ἔσται ταραχὴ ἐν αὐτοῖς ἐν
τῇ ἡμέρᾳ Αἰγύπτου, ὅτι ἰδοὺ ἥκει.

10 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, καὶ
ἀπολῶ πλῆθος Αἰγυπτίων διὰ χειρὸς
Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος,
11 αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, λοιμοὶ ἀπὸ
ἐθνῶν ἀπεσταλμένοι ἀπολέσαι γῆν· καὶ
ἐκκενώσουσι πάντες τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπ᾽
Αἴγυπτον, καὶ πλησθήσεται ἡ γῆ τραυματιῶν,
12 καὶ δώσω τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν ἐρήμους,
καὶ ἀπολῶ τὴν γῆν, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἐν
χερσὶν ἀλλοτρίων, ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

13 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος Κύριος, καὶ ἀπολῶ
μεγιστᾶνας ἀπὸ Μέμφεως, καὶ ἄρχοντας
Μέμφεως ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἔσονται
ἔτι. 14 Καὶ ἀπολῶ γῆν Φαθωρῆς, καὶ δώσω πῦρ
ἐπὶ Τάνιν, καὶ ποιήσω ἐκδίκησιν ἐν Διοσπόλει.
15 Καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμόν μου ἐπὶ Σαὶν τὴν ἰσχὺν
Αἰγύπτου, καὶ ἀπολῶ τὸ πλῆθος Μέμφεως,
16 καὶ δώσω πῦρ ἐπ᾽ Αἴγυπτον, καὶ ταραχῇ
ταραχθήσεται ἡ Συήνη, καὶ ἐν Διοσπόλει
ἔσται ἔκρηγμα, καὶ διαχυθήσεται ὕδατα.
17 Νεανίσκοι Ἡλιουπόλεως καὶ Βουβάστου
ἐν μαχαίρᾳ πεσοῦνται, καὶ αἱ γυναῖκες ἐν
αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται, 18 καὶ ἐν Τάφναις
συσκοτάσει ἡ ἡμέρα, ἐν τῷ συντρίψαι με
ἐκεῖ τὰ σκῆπτρα Αἰγύπτου· καὶ ἀπολεῖται ἐκεῖ
ἡ ὕβρις ἰσχύος αὐτῆς, καὶ ταύτην νεφέλη

καλύψει, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἰχμάλωτοι
ἀρθήσονται. 19 Καὶ ποιήσω κρίμα ἐν Αἰγύπτῳ,
καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

20 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει, ἐν
τῷ πρώτῳ μηνὶ, ἑβδόμῃ τοῦ μηνὸς, ἐγένετο
λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων, 21 υἱὲ ἀνθρώπου,
τοὺς βραχίονας Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου
συνέτριψα, καὶ ἰδοὺ οὐ κατεδεήθη τοῦ δοθῆναι
ἴασιν, τοῦ δοθῆναι ἐπʼ αὐτὸν μάλαγμα,
τοῦ δοθῆναι ἰσχὺν ἐπιλαβέσθαι μαχαίρας.
22 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος,
ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου,
καὶ συντρίψω τοὺς βραχίονας αὐτοῦ τοὺς
ἰσχυροὺς, καὶ τοὺς τεταμένους, καὶ καταβαλῶ
τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ,
23 καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ
λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας.

24 Καὶ κατισχύσω τοὺς βραχίονας βασιλέως
Βαβυλῶνος, καὶ δώσω τὴν ῥομφαίαν μου
εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐπάξει αὐτὴν ἐπʼ
Αἴγυπτον, καὶ προνομεύσει τὴν προνομὴν
αὐτῆς, καὶ σκυλεύσει τὰ σκῦλα αὐτῆς.
25 Καὶ ἐνισχύσω τοὺς βραχίονας βασιλέως
Βαβυλῶνος, οἱ δὲ βραχίονες Φαραὼ
πεσοῦνται· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι
Κύριος, ἐν τῷ δοῦναι τὴν ῥομφαίαν μου εἰς
χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ἐκτενεῖ
αὐτὴν ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου. 26 Καὶ διασπερῶ
Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ λικμήσω αὐτοὺς
εἰς τὰς χώρας, καὶ γνώσονται πάντες ὅτι ἐγώ
εἰμι Κύριος.

31

1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ
τρίτῳ μηνὶ, μιᾷ τοῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος
Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων, 2 υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν
πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ τῷ πλήθει
αὐτοῦ,

Τίνι ὡμοίωσας σεαυτὸν ἐν τῷ ὕψει σου;
3 Ἰδοὺ Ἀσσοὺρ κυπάρισσος ἐν τῷ Λιβάνῳ,
καὶ καλὸς ταῖς παραφυάσι, καὶ ὑψηλὸς τῷ
μεγέθει, εἰς μέσον νεφελῶν ἐγένετο ἡ ἀρχὴ
αὐτοῦ. 4 ὕδωρ ἐξέθρεψεν αὐτὸν, ἡ ἄβυσσος
ὕψωσεν αὐτὸν, τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς ἤγαγε
κύκλῳ τῶν φυτῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ συστήματα
αὐτῆς ἐξαπέστειλεν εἰς πάντα τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου. 5 Ἕνεκεν τούτου ὑψώθη τὸ μέγεθος
αὐτοῦ παρὰ πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, καὶ
ἐπλατύνθησαν οἱ κλάδοι αὐτοῦ ἀφ᾽ ὕδατος
πολλοῦ. 6 Ἐν ταῖς παραφυάσιν αὐτοῦ
ἐνόσσευσαν πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ,
καὶ ὑποκάτω τῶν κλάδων αὐτοῦ ἐγεννῶσαν
πάντα τὰ θηρία τοῦ πεδίου, ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ
κατῴκησε πᾶν πλῆθος ἐθνῶν. 7 Καὶ ἐγένετο
καλὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ διὰ τὸ πλῆθος τῶν
κλάδων αὐτοῦ, ὅτι ἐγενήθησαν αἱ ῥίζαι αὐτοῦ
εἰς ὕδωρ πολύ. 8 Καὶ κυπάρισσοι τοιαῦται ἐν
τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ αἱ πίτυες οὐχ
ὅμοιαι ταῖς παραφυάσιν αὐτοῦ, καὶ ἐλάται
οὐκ ἐγένοντο ὅμοιαι τοῖς κλάδοις αὐτοῦ· πᾶν
ξύλον ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὡμοιώθη
αὐτῷ ἐν τῷ κάλλει αὐτοῦ, 9 διὰ τὸ πλῆθος τῶν
κλάδων αὐτοῦ· καὶ ἐζήλωσεν αὐτὸν τὰ ξύλα
τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς τοῦ Θεοῦ.

10 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, ἀνθ᾿ ὧν
ἐγένου μέγας τῷ μεγέθει, καὶ ἔδωκας τὴν
ἀρχήν σου εἰς μέσον νεφελῶν, καὶ εἶδον ἐν
τῷ ὑψωθῆναι αὐτόν· 11 Καὶ παρέδωκα αὐτὸν
εἰς χεῖρας ἄρχοντος ἐθνῶν, καὶ ἐποίησε τὴν
ἀπώλειαν αὐτοῦ. 12 Καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτὸν
ἀλλότριοι λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν, καὶ κατέβαλον
αὐτὸν ἐπὶ τῶν ὀρέων· ἐν πάσαις ταῖς φάραγξιν
ἔπεσαν οἱ κλάδοι αὐτοῦ, καὶ συνετρίβη τὰ
στελέχη αὐτοῦ ἐν παντὶ πεδίῳ τῆς γῆς, καὶ
κατέβησαν ἀπὸ τῆς σκέπης αὐτῶν πάντες οἱ
λαοὶ τῶν ἐθνῶν, καὶ ἠδάφισαν αὐτόν.

13 Ἐπὶ τὴν πτῶσιν αὐτοῦ ἀνεπαύσαντο
πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ τὰ
στελέχη αὐτοῦ ἐγίνοντο πάντα τὰ θηρία τοῦ
ἀγροῦ, 14 ὅπως μὴ ὑψωθῶσιν ἐν τῷ μεγέθει
αὐτῶν πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ ὕδατι· καὶ
ἔδωκαν τὴν ἀρχὴν αὐτῶν εἰς μέσον νεφελῶν,
καὶ οὐκ ἔστησαν ἐν τῷ ὕψει αὐτῶν πρὸς αὐτά·
πάντες οἱ πίνοντες ὕδωρ, πάντες ἐδόθησαν
εἰς θάνατον, εἰς γῆς βάθος, ἐν μέσῳ υἱῶν
ἀνθρώπων πρὸς καταβαίνοντας εἰς βόθρον.

15 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ
κατέβη εἰς ᾅδου, ἐπένθησεν αὐτὸν ἡ ἄβυσσος·
καὶ ἐπέστησα τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς, καὶ
ἐκώλυσα πλῆθος ὕδατος, καὶ ἐσκότασεν ἐπ᾿
αὐτὸν ὁ Λίβανος, πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου
ἐπ᾿ αὐτῷ ἐξελύθησαν. 16 Ἀπὸ τῆς φωνῆς
τῆς πτώσεως αὐτοῦ ἐσείσθησαν τὰ ἔθνη,
ὅτε κατεβίβαζον αὐτὸν εἰς ᾅδου μετὰ τῶν
καταβαινόντων εἰς λάκκον, καὶ παρεκάλουν

αὐτὸν ἐν γῇ πάντα τὰ ξύλα τῆς τρυφῆς, καὶ
τὰ ἐκλεκτὰ τοῦ Λιβάνου πάντα τὰ πίνοντα
ὕδωρ. 17 Καὶ γὰρ αὐτοὶ κατέβησαν μετʼ αὐτοῦ
εἰς ᾅδου ἐν τοῖς τραυματίαις ἀπὸ μαχαίρας,
καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ οἱ κατοικοῦντες ὑπὸ
τὴν σκέπην αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς αὐτῶν
ἀπώλοντο.
18 Τίνι ὡμοιώθης; κατάβηθι, καὶ
καταβιβάσθητι μετὰ τῶν ξύλων τῆς τρυφῆς εἰς
γῆς βάθος· ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων κοιμηθήσῃ
μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας· οὕτως Φαραὼ
καὶ τὸ πλῆθος τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, λέγει Κύριος
Κύριος.

32

1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ δεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ
δεκάτῳ μηνὶ, μιᾷ τοῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος
Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων, 2 υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε
θρῆνον ἐπὶ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ
ἐρεῖς αὐτῷ,

Λέοντι ἐθνῶν ὡμοιώθης σὺ, καὶ ὡς δράκων ὁ
ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐκεράτιζες τοῖς ποταμοῖς
σου, καὶ ἐτάρασσες ὕδωρ τοῖς ποσί σου, καὶ
κατεπάτεις τοὺς ποταμούς σου.

3 Τάδε λέγει Κύριος, καὶ περιβαλῶ ἐπὶ
σὲ δίκτυα λαῶν πολλῶν, καὶ ἀνάξω σε ἐν
τῷ ἀγκίστρῳ μου, 4 καὶ ἐκτενῶ σε ἐπὶ τὴν
γῆν· πεδία πλησθήσεται, καὶ ἐπικαθιῶ ἐπὶ σὲ
πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμπλήσω
πάντα τὰ θηρία πάσης τῆς γῆς. 5 Καὶ δώσω
τὰς σάρκας σου ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἐμπλήσω ἀπὸ
τοῦ αἵματός σου. 6 Καὶ ποτισθήσεται ἡ γῆ

ἀπὸ τῶν προχωρημάτων σου, ἀπὸ τοῦ πλήθους
σου ἐπὶ τῶν ὀρέων· φάραγγας ἐμπλήσω ἀπὸ
σοῦ, 7 καὶ κατακαλύψω ἐν τῷ σβεσθῆναί σε
οὐρανὸν, καὶ συσκοτάσω τὰ ἄστρα αὐτοῦ,
ἥλιον ἐν νεφέλῃ καλύψω, καὶ σελήνη οὐ μὴ
φάνῃ τὸ φῶς αὐτῆς. 8 Πάντα τὰ φαίνοντα
φῶς ἐν τῷ οὐρανῷ, συσκοτάσουσιν ἐπὶ σέ·
καὶ δώσω σκότος ἐπὶ τὴν γῆν, λέγει Κύριος
Κύριος.

9 Καὶ παροργιῶ καρδίαν λαῶν πολλῶν,
ἡνίκα ἂν ἄγω αἰχμαλωσίαν σου εἰς τὰ
ἔθνη, εἰς γῆν ἣν οὐκ ἔγνως. 10 Καὶ
στυγνάσουσιν ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ, καὶ οἱ
βασιλεῖς αὐτῶν ἐκστάσει ἐκστήσονται, ἐν
τῷ πετᾶσθαι τὴν ῥομφαίαν μου ἐπὶ πρόσωπα
αὐτῶν, προσδεχόμενοι τὴν πτῶσιν αὐτῶν ἀφʼ
ἡμέρας πτώσεώς σου.

11 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος Κύριος, ῥομφαία
βασιλέως Βαβυλῶνος ἥξει σοι 12 ἐν μαχαίραις
γιγάντων, καὶ καταβαλῶ τὴν ἰσχύν σου,
λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν πάντες, καὶ ἀπολοῦσι τὴν
ὕβριν Αἰγύπτου, καὶ συντριβήσεται πᾶσα ἡ
ἰσχὺς αὐτῆς. 13 Καὶ ἀπολῶ πάντα τὰ κτήνη
αὐτῆς ἀφʼ ὕδατος πολλοῦ, καὶ οὐ μὴ ταράξῃ
αὐτὸ πούς ἀνθρώπου ἔτι, καὶ ἴχνος κτηνῶν οὐ
μὴ καταπατήσῃ αὐτό. 14 Οὕτως τότε ἡσυχάσει
τὰ ὕδατα αὐτῶν, καὶ οἱ ποταμοὶ αὐτῶν ὡς
ἔλαιον πορεύσονται, λέγει Κύριος, 15 ὅταν δῶ
Αἴγυπτον εἰς ἀπώλειαν, καὶ ἐρημωθῇ ἡ γῆ σὺν·
τῇ πληρώσει αὐτῆς, ὅταν διασπερῶ πάντας
τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ, καὶ γνώσονται

ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος. 16 Θρῆνός ἐστι, καὶ
θρηνήσεις αὐτὸν, καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἐθνῶν
θρηνήσουσιν αὐτὸν, ἐπ᾽ Αἴγυπτον, καὶ ἐπὶ
πᾶσαν τὴν ἰσχὺν αὐτῆς θρηνήσουσιν αὐτὴν,
λέγει Κύριος Κύριος.

17 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τοῦ
πρώτου μηνὸς, πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς,
ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

18 Υἱὲ ἀνθρώπου, θρήνησον ἐπὶ τὴν ἰσχὺν
Αἰγύπτου, καὶ καταβιβάσουσιν αὐτῆς τὰς
θυγατέρας τὰ ἔθνη νεκρὰς εἰς τὸ βάθος τῆς
γῆς, πρὸς τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον·
20 Ἐν μέσῳ μαχαίρας τραυματιῶν πεσοῦνται
μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ κοιμηθήσεται πᾶσα ἡ ἰσχὺς
αὐτοῦ· 21 καὶ ἐροῦσί σοι οἱ γίγαντες, ἐν βάθει
βόθρου γίνου, τίνος κρείττων εἶ; καὶ κατάβηθι,
καὶ κοιμήθητι μετὰ ἀπεριτμήτων, ἐν μέσῳ
τραυματιῶν μαχαίρας.

22 Ἐκεῖ Ἀσσοὺρ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ,
πάντες τραυματίαι ἐκεῖ ἐδόθησαν, καὶ ἡ
ταφὴ αὐτῶν ἐν βάθει βόθρου, καὶ ἐγενήθη
ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ περικύκλῳ τοῦ μνήματος
αὐτοῦ, πάντες οἱ τραυματίαι οἱ πεπτωκότες
μαχαίρᾳ, 23 οἱ δόντες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς
ζωῆς.

24 Ἐκεῖ Αἰλὰμ καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ
περικύκλῳ τοῦ μνήματος αὐτοῦ, πάντες οἱ
τραυματίαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρᾳ, καὶ οἱ
καταβαίνοντες ἀπερίτμητοι εἰς γῆς βάθος,
οἱ δεδωκότες αὐτῶν φόβον ἐπὶ γῆς ζωῆς·
καὶ ἐλάβοσαν τὴν βάσανον αὐτῶν μετὰ

τῶν καταβαινόντων εἰς βόθρον,
25 ἐν μέσῳ
τραυματιῶν.

26 Ἐκεῖ ἐδόθησαν Μοσὸχ καὶ Θοβὲλ, καὶ
πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ περικύκλῳ τοῦ μνήματος
αὐτοῦ, πάντες τραυματίαι αὐτοῦ, πάντες
ἀπερίτμητοι τραυματίαι ἀπὸ μαχαίρας, οἱ
δεδωκότες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς.
27 Καὶ ἐκοιμήθησαν μετὰ τῶν γιγάντων τῶν
πεπτωκότων ἀπ᾽ αἰῶνος, οἳ κατέβησαν εἰς
ᾅδου ἐν ὅπλοις πολεμικοῖς, καὶ ἔθηκαν τὰς
μαχαίρας αὐτῶν ὑπὸ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν,
καὶ ἐγενήθησαν αἱ ἀνομῖαι αὐτῶν ἐπὶ τῶν
ὀστέων αὐτῶν, ὅτι ἐξεφόβησαν πάντας ἐν τῇ
ζωῇ αὐτῶν.
28 Καὶ σὺ ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων
κοιμηθήσῃ μετὰ τετραυματισμένων μαχαίρᾳ.

29 Ἐκεῖ ἐδόθησαν οἱ ἄρχοντες Ἀσσοὺρ, οἱ
δόντες τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ εἰς τραῦμα μαχαίρας·
οὗτοι μετὰ τραυματιῶν ἐκοιμήθησαν, μετὰ
καταβαινόντων εἰς βόθρον.

30 Ἐκεῖ οἱ ἄρχοντες τοῦ Βοῤῥᾶ πάντες
στρατηγοὶ Ἀσσοὺρ, οἱ καταβαίνοντες
τραυματίαι, σὺν τῷ φόβῳ αὐτῶν καὶ τῇ
ἰσχύϊ αὐτῶν ἐκοιμήθησαν ἀπερίτμητοι μετὰ
τραυματιῶν μαχαίρας, καὶ ἀπήνεγκαν τὴν
βάσανον αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
βόθρον.

31 Ἐκείνους ὄψεται βασιλεὺς Φαραὼ, καὶ
παρακληθήσεται ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν,
λέγει Κύριος Κύριος.
32 Ὅτι δέδωκα τὸν φόβον
αὐτοῦ ἐπὶ γῆς ζωῆς, καὶ κοιμηθήσεται ἐν μέσῳ
ἀπεριτμήτων μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας

Φαραὼ, καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ,
λέγει Κύριος Κύριος.

33

1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,
2 υἱὲ ἀνθρώπου, λάλησον τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ
σου, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς,

Γῆ ἐφ᾽ ἣν ἂν ἐπάγω ῥομφαίαν, καὶ λάβῃ
ὁ λαὸς τῆς γῆς ἄνθρωπον ἕνα ἐξ αὐτῶν,
καὶ δῶσιν αὐτὸν ἑαυτοῖς εἰς σκοπὸν, 3 καὶ
ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην ἐπὶ τὴν γῆν,
καὶ σαλπίσῃ τῇ σάλπιγγι, καὶ σημάνῃ τῷ
λαῷ, 4 καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀκούσας τῆς φωνῆς τῆς
σάλπιγγος, καὶ μὴ φυλάξηται, καὶ ἐπέλθῃ ἡ
ῥομφαία, καὶ καταλάβῃ αὐτὸν, τὸ αἷμα αὐτοῦ
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔσται. 5 Ὅτι τὴν φωνὴν
τῆς σάλπιγγος ἀκούσας οὐκ ἐφυλάξατο, τὸ
αἷμα αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτοῦ ἔσται· καὶ οὗτος ὅτι
ἐφυλάξατο, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξείλατο.

6 Καὶ ὁ σκοπὸς ἐὰν ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν
ἐρχομένην, καὶ μὴ σημάνῃ τῇ σάλπιγγι, καὶ ὁ
λαὸς μὴ φυλάξηται, καὶ ἐλθοῦσα ἡ ῥομφαία
λάβῃ ἐξ αὐτῶν ψυχὴν, αὕτη διὰ τὴν αὐτῆς
ἀνομίαν ἐλήφθη, καὶ τὸ αἷμα ἐκ χειρὸς τοῦ
σκοποῦ ἐκζητήσω.

7 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, σκοπὸν δέδωκά σε
τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός
μου λόγον. 8 Ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ ἁμαρτωλῷ,
θανάτῳ θανατωθήσῃ, καὶ μὴ λαλήσῃς τοῦ
φυλάξασθαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ,
αὐτὸς ὁ ἄνομος τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται,

τὸ δὲ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου ἐκζητήσω.
9 Σὺ δὲ ἐὰν προαπαγγείλῃς τῷ ἀσεβεῖ τὴν
ὁδὸν αὐτοῦ ἀποστρέψαι ἀπʼ αὐτῆς, καὶ μὴ
ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, οὗτος τῇ
ἀσεβείᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ σὺ τὴν ψυχὴν
σαυτοῦ ἐξῄρησαι.
10 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν τῷ οἴκῳ
Ἰσραὴλ, οὗτως ἐλαλήσατε λέγοντες, αἱ
πλάναι ἡμῶν, καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐφʼ ἡμῖν
εἰσι, καὶ ἐν αὐταῖς ἡμεῖς τηκόμεθα, καὶ πῶς
ζησόμεθα; 11 Εἰπὸν αὐτοῖς, ζῶ ἐγὼ, τάδε
λέγει Κύριος, οὐ βούλομαι τὸν θάνατον τοῦ
ἀσεβοῦς, ὡς ἀποστρέψαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ
τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, καὶ ζῇν αὐτόν· ἀποστροφῇ
ἀποστρέψατε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ὑμῶν· καὶ ἱνατί
ἀποθνήσκετε οἶκος Ἰσραήλ;
12 Εἰπὸν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου,
δικαιοσύνη δικαίου οὐ μὴ ἐξελεῖται αὐτὸν, ἐν
ᾗ ἂν ἡμέρᾳ πλανηθῇ· καὶ ἀνομία ἀσεβοῦς οὐ μὴ
κακώσῃ αὐτὸν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἀποστρέψῃ ἀπὸ
τῆς ἀνομίας αὐτοῦ· καὶ δίκαιος οὐ μὴ δύνηται
σωθῆναι.
13 Ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ δικαίῳ, οὗτος
πέποιθεν ἐπὶ τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ, καὶ ποιήσει
ἀνομίαν, πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ οὐ μὴ
ἀναμνησθῶσιν, ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ᾗ ἐποίησεν
ἐν αὐτῇ ἀποθανεῖται.
14 Καὶ ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ ἀσεβεῖ, θανάτῳ
θανατωθήσῃ, καὶ ἀποστρέψει ἀπὸ τῆς
ἁμαρτίαις αὐτοῦ, καὶ ποιήσει κρίμα καὶ
δικαιοσύνην, 15 καὶ ἐνεχύρασμα ἀποδοῖ,

καὶ ἁρπάγματα ἀποτίσει, ἐν προστάγμασιν
ζωῆς διαπορεύηται, τοῦ μὴ ποιῆσαι ἄδικον,
ζωῇ ζήσεται, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ. 16 Πᾶσαι
αἱ ἁμαρτίαι αὐτοῦ ἃς ἥμαρτεν, οὐ μὴ
ἀναμνησθῶσιν, ὅτι κρίμα καὶ δικαιοσύνην
ἐποίησεν, ἐν αὐταῖς ζήσεται.

17 Καὶ ἐροῦσιν οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου, οὐκ
εὐθεῖα ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου· καὶ αὕτη ἡ ὁδὸς
αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα. 18 Ἐν τῷ ἀποστρέψαι
δίκαιον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, καὶ
ποιήσει ἀνομίας, καὶ ἀποθανεῖται ἐν αὐταῖς.
19 Καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν ἁμαρτωλὸν ἀπὸ
τῆς ἀνομίας αὐτοῦ, καὶ ποιήσει κρίμα καὶ
δικαιοσύνην, ἐν αὐτοῖς αὐτὸς ζήσεται. 20 Καὶ
τοῦτό ἐστιν ὃ εἴπατε, οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς
Κυρίου· ἕκαστον ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ κρινῶ
ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραήλ.

21 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δεκάτῳ ἔτει, ἐν
τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ, πέμπτῃ τοῦ μηνὸς τῆς
αἰχμαλωσίας ἡμῶν, ἦλθε πρὸς μὲ ὁ ἀνασωθεὶς
ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, λέγων, ἑάλω ἡ πόλις. 22 Καὶ
χεὶρ Κυρίου ἐγενήθη ἐπ᾿ ἐμὲ ἑσπέρας πρὶν
ἐλθεῖν αὐτὸν, καὶ ἤνοιξέ μου τὸ στόμα, ὡς
ἦλθε πρὸς μὲ τὸ πρωΐ· καὶ ἀνοιχθὲν τὸ στόμα
μου, οὐ συνεσχέθη ἔτι.

23 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς μὲ,
λέγων, 24 υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ κατοικοῦντες τὰς
ἠρημωμένας ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγουσιν,
εἷς ἦν Ἀβραὰμ, καὶ κατέσχε τὴν γῆν, καὶ
ἡμεῖς πλείους ἐσμὲν, ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς
κατάσχεσιν.

25 Διατοῦτο εἰπὸν αὐτοῖς, τάδε λέγει Κύριος
Κύριος, 27 ζῶ ἐγὼ, εἰ μὴν οἱ ἐν ταῖς
ἠρημωμέναις μαχαίραις πεσοῦνται, καὶ οἱ ἐπὶ
προσώπου τοῦ πεδίου τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ
δοθήσονται εἰς κατάβρωμα, καὶ τοὺς ἐν ταῖς
τετειχισμέναις, καὶ τοὺς ἐν τοῖς σπηλαίοις
θανάτῳ ἀποκτενῶ. 28 Καὶ δώσω τὴν γῆν
ἔρημον, καὶ ἀπολεῖται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος
αὐτῆς, καὶ ἐρημωθήσεται τὰ ὄρῃ τοῦ Ἰσραὴλ
διὰ τὸ μὴ εἶναι διαπορευόμενον. 29 Καὶ
γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος· καὶ ποιήσω
τὴν γῆν αὐτῶν ἔρημον, καὶ ἐρημωθήσεται διὰ
πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἃ ἐποίησαν.

30 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ υἱοὶ τοῦ
λαοῦ σου οἱ λαλοῦντες περὶ σοῦ παρὰ τὰ
τείχη καὶ ἐν τοῖς πυλῶσι τῶν οἰκιῶν, καὶ
λαλοῦσιν ἄνθρωπος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ,
λέγοντες, συνέλθωμεν, καὶ ἀκούσωμεν τὰ
ἐκπορευόμενα παρὰ Κυρίου. 31 Ἔρχονται
πρὸς σὲ, ὡς συμπορεύεται λαὸς, καὶ κάθηνται
ἐναντίον σου, καὶ ἀκούουσι τὰ ῥήματά σου,
καὶ αὐτὰ οὐ μὴ ποιήσουσιν, ὅτι ψεῦδος ἐν τῷ
στόματι αὐτῶν, καὶ ὀπίσω τῶν μιασμάτων
ἡ καρδία αὐτῶν. 32 Καὶ γίνῃ αὐτοῖς ὡς
φωνὴ ψαλτηρίου ἡδυφώνου εὐαρμόστου,
καὶ ἀκούσονταί σου τὰ ῥήματα, καὶ οὐ
μὴ ποιήσουσιν αὐτά. 33 Καὶ ἡνίκα ἐὰν
ἔλθῃ, ἐροῦσιν, ἰδοὺ ἥκει· καὶ γνώσονται ὅτι
προφήτης ἦν ἐν μέσῳ αὐτῶν.

34

1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ,
λέγων, 2 υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ τοὺς
ποιμένας τοῦ Ἰσραὴλ, προφήτευσον, καὶ εἰπὸν
τοῖς ποιμέσι,

Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, ὢ ποιμένες
Ἰσραὴλ, μὴ βόσκουσι ποιμένες ἑαυτούς; οὐ
τὰ πρόβατα βόσκουσιν οἱ ποιμένες; 3 Ἰδοὺ τὸ
γάλα κατέσθετε, καὶ τὰ ἔρια περιβάλλεσθε,
καὶ τὸ παχὺ σφάζετε, καὶ τὰ πρόβατά μου
οὐ βόσκετε. 4 Τὸ ἠσθενηκὸς οὐκ ἐνισχύσατε,
καὶ τὸ κακῶς ἔχον οὐκ ἐσωματοποιήσατε,
καὶ τὸ συντετριμμένον οὐ κατεδήσατε, καὶ
τὸ πλανώμενον οὐκ ἀπεστρέψατε, καὶ τὸ
ἀπολωλὸς οὐκ ἐζητήσατε, καὶ τὸ ἰσχυρὸν
κατειργάσασθε μόχθῳ. 5 Καὶ διεσπάρη τὰ
πρόβατά μου, διὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας, καὶ
ἐγενήθη εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ
ἀγροῦ. 6 Καὶ διεσπάρη τὰ πρόβατά μου ἐν
παντὶ ὄρει, καὶ ἐπὶ πᾶν βουνὸν ὑψηλὸν, καὶ
ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς διεσπάρη, καὶ οὐκ ἦν ὁ
ἐκζητῶν οὐδὲ ὁ ἀποστρέφων.

7 Διατοῦτο ποιμένες ἀκούσατε λόγον
Κυρίου. 8 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος Κύριος,
εἰ μὴν ἀντὶ τοῦ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου
εἰς προνομὴν, καὶ γενέσθαι τὰ πρόβατά
μου εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ
πεδίου, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας, καὶ οὐκ
ἐξεζήτησαν οἱ ποιμένες τὰ πρόβατά μου,
καὶ ἐβόσκησαν οἱ ποιμένες ἑαυτοὺς, τὰ δὲ
πρόβατά μου οὐκ ἐβόσκησαν· 9 Ἀντὶ τούτου

ποιμένες, 10 τάδε λέγει Κύριος Κύριος, ἰδοὺ
ἐγὼ ἐπὶ τοὺς ποιμένας, καὶ ἐκζητήσω τὰ
πρόβατά μου ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ
ἀποστρέψω αὐτοὺς τοῦ μὴ ποιμαίνειν τὰ
πρόβατά μου, καὶ οὐ βοσκήσουσιν ἔτι οἱ
ποιμένες αὐτά· καὶ ἐξελοῦμαι τὰ πρόβατά
μου ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔσονται
αὐτοῖς ἔτι εἰς κατάβρωμα.

11 Διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος, ἰδοὺ ἐγὼ
ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐπισκέψομαι
αὐτά. 12 Ὥσπερ ζητεῖ ὁ ποιμὴν τὸ ποίμνιον
αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ ὅτ᾽ ἄν ᾖ γνόφος καὶ νεφέλη
ἐν μέσῳ προβάτων διακεχωρισμένων, οὕτως
ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἀπελάσω
αὐτὰ ἀπὸ παντὸς τόπου οὗ διεσπάρησαν
ἐκεῖ ἐν ἡμέρᾳ νεφέλης καὶ γνόφου. 13 Καὶ
ἐξάξω αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ συνάξω
αὐτοὺς ἀπὸ τῶν χωρῶν, καὶ εἰσάξω αὐτοὺς
εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ βοσκήσω αὐτοὺς
ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ ἐν ταῖς φάραγξι,
καὶ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ τῆς γῆς, 14 ἐν νομῇ
ἀγαθῇ βοσκήσω αὐτοὺς, ἐν τῷ ὄρει τῷ ὑψηλῷ
Ἰσραήλ· καὶ ἔσονται αἱ μάνδραι αὐτῶν ἐκεῖ,
καὶ κοιμηθήσονται, καὶ ἐκεῖ ἀναπαύσονται
ἐν τρυφῇ ἀγαθῇ, καὶ ἐν νομῇ πίονι
βοσκηθήσονται ἐπὶ τῶν ὀρέων Ἰσραήλ. 15 Ἐγὼ
βοσκήσω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω
αὐτὰ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος·
τάδε λέγει Κύριος Κύριος. 16 Τὸ ἀπολωλὸς
ζητήσω, καὶ τὸ πλανώμενον ἀποστρέψω,
καὶ τὸ συντετριμμένον καταδήσω, καὶ τὸ

ἐκλεῖπον ἐνισχύσω, καὶ τὸ ἰσχυρὸν φυλάξω, καὶ βοσκήσω αὐτὰ μετὰ κρίματος.

17 Καὶ ὑμεῖς πρόβατα, τάδε λέγει Κύριος
Κύριος, ἰδοὺ ἐγὼ διακρινῶ ἀναμέσον
προβάτου καὶ προβάτου, κριῶν καὶ τράγων.
18 Καὶ οὐχ ἱκανὸν ὑμῖν, ὅτι τὴν καλὴν νομὴν
ἐνέμεσθε, καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς νομῆς
ὑμῶν κατεπατεῖτε τοῖς ποσὶν ὑμῶν; καὶ τὸ
καθεστηκὸς ὕδωρ ἐπίνετε, καὶ τὸ λοιπὸν τοῖς
ποσὶν ὑμῶν ἐταράσσετε; 19 Καὶ τὰ πρόβατά
μου τὰ πατήματα τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐνέμοντο,
καὶ τὸ τεταραγμένον ὕδωρ ὑπὸ τῶν ποδῶν
ὑμῶν ἔπινον.

20 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος, ἰδοὺ
ἐγὼ διακρινῶ ἀναμέσον προβάτου ἰσχυροῦ
καὶ ἀναμέσον προβάτου ἀσθενοῦς· 21 Ἐπὶ ταῖς
πλευραῖς καὶ τοῖς ὤμοις ὑμῶν διωθεῖσθε, καὶ
τοῖς κέρασιν ὑμῶν ἐκερατίζετε, καὶ πᾶν τὸ
ἐκλεῖπον ἐξεθλίβετε. 22 Καὶ σώσω τὰ πρόβατά
μου, καὶ οὐ μὴ ὦσιν ἔτι εἰς προνομὴν, καὶ
κρινῶ ἀναμέσον κριοῦ πρὸς κριόν.

23 Καὶ ἀναστήσω ἐπ᾽ αὐτοὺς ποιμένα ἕνα,
καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς, τὸν δοῦλόν μου Δαυὶδ,
καὶ ἔσται αὐτῶν ποιμὴν, 24 καὶ ἐγὼ Κύριος
ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν, καὶ Δαυὶδ ἄρχων ἐν
μέσῳ αὐτῶν· ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα. 25 Καὶ
διαθήσομαι τῷ Δαυὶδ διαθήκην εἰρήνης, καὶ
ἀφανιῶ θηρία πονηρὰ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ
κατοικήσουσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ὑπνώσουσιν
ἐν τοῖς δρυμοῖς. 26 Καὶ δώσω αὐτοὺς
περικύκλῳ τοῦ ὄρους μου· καὶ δώσω τὸν ὑετὸν

ὑμῖν, ὑετὸν εὐλογίας. 27 Καὶ τὰ ξύλα τὰ ἐν
τῷ πεδίῳ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ ἡ γῆ
δώσει τὴν ἰσχὺν αὐτῆς, καὶ κατοικήσουσιν
ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν ἐλπίδι εἰρήνης, καὶ
γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ
συντρίψαι με τὸν ζυγὸν αὐτῶν· καὶ ἐξελοῦμαι
αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν καταδουλωσαμένων
αὐτοὺς, 28 καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι ἐν προνομῇ
τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς οὐκέτι
μὴ φάγωσιν αὐτούς· καὶ κατοικήσουσιν ἐν
ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς.
29 Καὶ ἀναστήσω αὐτοῖς φυτὸν εἰρήνης, καὶ
οὐκέτι ἔσονται ἀπολλύμενοι λιμῷ ἐπὶ τῆς γῆς,
καὶ ὀνειδισμὸν ἐθνῶν οὐ μὴ ἐνέγκωσιν ἔτι.

30 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς
αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαός μου. Οἶκος Ἰσραὴλ,
λέγει Κύριος Κύριος, 31 πρόβατά μου καὶ
πρόβατα ποιμνίου μου ἐστὲ, καὶ ἐγὼ Κύριος
ὁ Θεὸς ὑμῶν, λέγει Κύριος Κύριος.

35

1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,
2 υἱὲ ἀνθρώπου, ἐπίστρεψον τὸ πρόσωπόν σου
ἐπ᾽ ὄρος Σηεὶρ, καὶ προφήτευσον εἰς αὐτὸ,
3 καὶ εἰπὸν αὐτῷ,

Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ
ὄρος Σηεὶρ, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ
σὲ, καὶ δώσω σε εἰς ἔρημον, καὶ ἐρημωθήσῃ,
4 καὶ ταῖς πόλεσί σου ἐρημίαν ποιήσω, καὶ σὺ
ἔρημος ἔσῃ, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.
5 Ἀντὶ τοῦ γενέσθαι σε ἐχθρὰν αἰωνίαν,
καὶ ἐνεκάθισας τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ δόλῳ, ἐν

χειρὶ ἐχθρῶν μαχαίρᾳ ἐν καιρῷ ἀδικίας, ἐπ᾽ ἐσχάτων.
6 Διατοῦτο ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος Κύριος,
εἰ μὴν εἰς αἷμα ἥμαρτες, καὶ αἷμα διώξεταί
σε. 7 Καὶ δώσω ὄρος Σηεὶρ εἰς ἔρημον, καὶ
ἠρημωμένον, καὶ ἀπολῶ ἀπ᾽ αὐτοῦ ἀνθρώπους
καὶ κτήνη, 8 καὶ ἐμπλήσω τῶν τραυματιῶν
βουνούς σου καὶ τὰς φάραγγάς σου, καὶ
ἐν πᾶσι τοῖς πεδίοις σου τετραυματισμένοι
μαχαίρᾳ πεσοῦνται ἐν σοί. 9 Ἐρημίαν
αἰώνιον θήσομαί σε, καὶ αἱ πόλεις σου οὐ
μὴ κατοικηθῶσιν ἔτι, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι
Κύριος.
10 Διὰ τὸ εἰπεῖν σε, τὰ δύο ἔθνη, καὶ αἱ δύο
χῶραι ἐμαὶ ἔσονται, καὶ κληρονομήσω αὐτὰς,
καὶ Κύριος ἐκεῖ ἐστι· 11 Διατοῦτο ζῶ ἐγὼ,
λέγει Κύριος, καὶ ποιήσω σοι κατὰ τὴν ἔχθραν
σου, καὶ γνωσθήσομαί σοι ἡνίκα ἂν κρινῶ σε,
12 καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος· ἤκουσα τῆς
φωνῆς τῶν βλασφημιῶν σου, ὅτι εἶπας, τὰ ὄρη
Ἰσραὴλ ἔρημα ἡμῖν δέδοται εἰς κατάβρωμα,
13 καὶ ἐμεγαλοῤῥημόνησας ἐπ᾽ ἐμὲ τῷ στόματί
σου, ἐγὼ ἤκουσα.
14 Τάδε λέγει Κύριος, ἐν τῇ εὐφροσύνῃ
πάσης τῆς γῆς ἔρημον ποιήσω σε. 15 Ἔρημον
ἔσῃ ὄρος Σηεὶρ, καὶ πᾶσα ἡ Ἰδουμαία, καὶ
ἐξαναλωθήσεται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι
Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν.

36

1 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τὰ
ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ εἰπὸν τοῖς ὄρεσι τοῦ Ἰσραὴλ,

ἀκούσατε λόγον Κυρίου.

2 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, ἀνθʼ οὗ εἶπεν
ἐφʼ ὑμᾶς ὁ ἐχθρὸς, εὖγε ἔρημα αἰώνια
εἰς κατάσχεσιν ἡμῖν ἐγενήθη· 3 Διατοῦτο
προφήτευσον, καὶ εἰπὸν, τάδε λέγει Κύριος
Κύριος, ἀντὶ τοῦ ἀτιμασθῆναι ὑμᾶς, καὶ
μισηθῆναι ὑμᾶς ὑπὸ τῶν κύκλῳ ὑμῶν, τοῦ
εἶναι ὑμᾶς εἰς κατάσχεσιν τοῖς καταλοίποις
ἔθνεσι, καὶ ἀνέβητε λάλημα γλώσσῃ,
καὶ εἰς ὀνείδισμα ἔθνεσι, 4 διατοῦτο ὄρη
Ἰσραὴλ ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει
Κύριος τοῖς ὄρεσι, καὶ τοῖς βουνοῖς, καὶ
τοῖς χειμάῤῥοις, καὶ ταῖς φάραγξι, καὶ
τοῖς ἐξηρημωμένοις καὶ ἠφανισμένοις, καὶ
ταῖς πόλεσι ταῖς ἐγκαταλελειμμέναις, καὶ
ἐγένοντο εἰς προνομὴν, καὶ εἰς καταπάτημα
τοῖς καταλειφθεῖσιν ἔθνεσι περικύκλῳ.
5 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος,
εἰ μὴν ἐν πυρὶ θυμοῦ μου ἐλάλησα ἐπὶ
τὰ λοιπὰ ἔθνη, καὶ ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν
πᾶσαν, ὅτι ἔδωκαν τὴν γῆν μου ἑαυτοῖς εἰς
κατάσχεσιν μετʼ εὐφροσύνης, ἀτιμάσαντες
ψυχὰς, τοῦ ἀφανίσαι ἐν προνομῇ· 6 Διατοῦτο
προφήτευσον ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ
εἰπὸν τοῖς ὄρεσι, καὶ τοῖς βουνοῖς, καὶ ταῖς
φάραγξι, καὶ ταῖς νάπαις, τάδε λέγει Κύριος,
ἰδοὺ ἐγὼ ἐν τῷ ζήλῳ μου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ
μου ἐλάλησα, ἀντὶ τοῦ ὀνειδισμοὺς ἐθνῶν
ἐνέγκαι ὑμᾶς. 7 Διατοῦτο ἐγὼ ἀρῶ τὴν χεῖρά
μου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ περικύκλῳ ὑμῶν, οὗτοι
τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν λήψονται.

8 Ὑμῶν δὲ ὄρη Ἰσραὴλ τὴν σταφυλὴν καὶ
τὸν καρπὸν ὑμῶν καταφάγεται ὁ λαός μου, ὅτι
ἐλπίζουσι τοῦ ἐλθεῖν· 9 Ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐφ᾽ ὑμᾶς,
καὶ ἐπιβλέψω ἐφ᾽ ὑμᾶς, καὶ κατεργασθήσεσθε,
καὶ σπαρήσεσθε, 10 καὶ πληθυνῶ ἐφ᾽ ὑμᾶς
ἀνθρώπους, πᾶν οἶκον Ἰσραὴλ εἰς τέλος, καὶ
κατοικηθήσονται αἱ πόλεις, καὶ ἡ ἠρημωμένη
οἰκοδομηθήσεται. 11 Καὶ πληθυνῶ ἐφ᾽ ὑμᾶς
ἀνθρώπους, καὶ κτήνη, καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς
ὡς τὸ ἐν ἀρχῇ ὑμῶν, καὶ εὖ ποιήσω ὑμᾶς,
ὥσπερ τὰ ἔμπροσθεν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε
ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος. 12 Καὶ γεννήσω ἐφ᾽
ὑμᾶς ἀνθρώπους τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, καὶ
κληρονομήσουσιν ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε αὐτοῖς
εἰς κατάσχεσιν· καὶ οὐ μὴ προστεθῆτε ἔτι
ἀτεκνωθῆναι ἀπ᾽ αὐτῶν.

13 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, ἀνθ᾽ ὧν
εἶπάν σοι, κατέσθουσα ἀνθρώπους εἶ, καὶ
ἠτεκνωμένη ὑπὸ τοῦ ἔθνους σου ἐγένου·
14 Διατοῦτο ἀνθρώπους οὐκέτι φάγεσαι, καὶ τὸ
ἔθνος σου οὐκ ἀτεκνώσεις ἔτι, λέγει Κύριος
Κύριος. 15 Καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται οὐκέτι ἐφ᾽
ὑμᾶς ἀτιμία ἐθνῶν, καὶ ὀνειδισμοὺς λαῶν οὐ
μὴ ἀνενέγκητε ἔτι, λέγει Κύριος Κύριος.

16 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,
17 υἱὲ ἀνθρώπου, οἶκος Ἰσραὴλ κατῴκησεν
ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ ἐμίαναν αὐτὴν ἐν
τῇ ὁδῷ αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν,
καὶ ἐν ταῖς ἀκαθαρσίαις αὐτῶν, καὶ κατὰ
τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἀποκαθημένης ἐγενήθη ἡ
ὁδὸς αὐτῶν πρὸ προσώπου μου. 18 Καὶ ἐξέχεα

τὸν θυμόν μου ἐπʹ αὐτοὺς, 19 καὶ διέσπειρα
αὐτοὺς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἐλίκμησα αὐτοὺς
εἰς τὰς χώρας, κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῶν, καὶ
κατὰ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν ἔκρινα αὐτούς.
20 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰ ἔθνη, οὗ εἰσῆλθον
ἐκεῖ, καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον
ἐν τῷ λέγεσθαι αὐτοὺς, λαὸς Κυρίου οὗτοι,
καὶ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ ἐξεληλύθασι. 21 Καὶ
ἐπεισάμην αὐτῶν διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον,
ὃ ἐβεβήλωσαν οἶκος Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
οὗ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ.

22 Διατοῦτο εἰπὸν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, τάδε
λέγει Κύριος, οὐχ ὑμῖν ἐγὼ ποιῶ οἶκος
Ἰσραὴλ, ἀλλʹ ἢ διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον,
ὃ ἐβεβηλώσατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ εἰσήλθετε
ἐκεῖ. 23 Καὶ ἁγιάσω τὸ ὄνομά μου τὸ μέγα τὸ
βεβηλωθὲν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὃ ἐβεβηλώσατε ἐν
μέσῳ αὐτῶν, καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγώ
εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ἁγιασθῆναί με ἐν ὑμῖν κατʹ
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.

24 Καὶ λήψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ
ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν γαιῶν, καὶ
εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν, 25 καὶ ῥανῶ
ἐφʹ ὑμᾶς καθαρὸν ὕδωρ, καὶ καθαρισθήσεσθε
ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ
πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν, καὶ καθαριῶ
ὑμᾶς· 26 Καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν καινὴν, καὶ
πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἀφελῶ τὴν
καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν,
καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην· 27 Καὶ
τὸ πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ποιήσω

ἵνα ἐν τοῖς δικαιώμασί μου πορεύησθε, καὶ
τὰ κρίματά μου φυλάξησθε, καὶ ποιήσητε·
28 Καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς
πατράσιν ὑμῶν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαὸν, καὶ
ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν. 29 Καὶ σώσω ὑμᾶς
ἐκ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, καὶ καλέσω
τὸν σῖτον, καὶ πληθυνῶ αὐτὸν, καὶ οὐ δώσω
ἐφ᾽ ὑμᾶς λιμόν. 30 Καὶ πληθυνῶ τὸν καρπὸν
τοῦ ξύλου, καὶ τὰ γεννήματα τοῦ ἀγροῦ, ὅπως
ἂν μὴ λάβητε ὀνειδισμὸν λιμοῦ ἐν τοῖς ἔθνεσι.

31 Καὶ μνησθήσεσθε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς
πονηρὰς, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ μὴ
ἀγαθὰ, καὶ προσοχθιεῖτε κατὰ πρόσωπον
αὐτῶν ἐν ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν, καὶ ἐπὶ τοῖς
βδελύγμασιν αὐτῶν. 32 Οὐ δι᾽ ὑμᾶς ἐγὼ ποιῶ,
λέγει Κύριος Κύριος, γνωστόν ἐστιν ὑμῖν·
αἰσχύνθητε καὶ ἐντράπητε ἐκ τῶν ὁδῶν ὑμῶν
οἶκος Ἰσραήλ.

33 Τάδε λέγει ἀδωναῒ Κύριος, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ
καθαριῶ ὑμᾶς ἐκ πασῶν ἀνομιῶν ὑμῶν, καὶ
κατοικιῶ τὰς πόλεις, καὶ οἰκοδομηθήσονται
ἔρημοι, 34 καὶ ἡ γῆ ἠφανισμένη ἐργασθήσεται
ἀνθ᾽ ὧν ὅτι ἠφανισμένη ἐγενήθη κατ᾽
ὀφθαλμοὺς παντὸς παροδεύοντος. 35 Καὶ
ἐροῦσιν, ἡ γῆ ἐκείνη ἠφανισμένη ἐγενήθη
ὡς κῆπος τρυφῆς, καὶ αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι
καὶ ἠφανισμέναι καὶ κατεσκαμμέναι ὀχυραὶ
ἐκάθισαν. 36 Καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη, ὅσα
ἂν καταλειφθῶσιν κύκλῳ ὑμῶν, ὅτι ἐγὼ
Κύριος ᾠκοδόμησα τὰς καθῃρημένας, καὶ
κατεφύτευσα τὰς ἠφανισμένας· ἐγὼ Κύριος

ἐλάλησα, καὶ ποιήσω.

37 Τάδε λέγει ἀδωναῒ Κύριος, ἔτι τοῦτο
ζητηθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τοῦ ποιῆσαι
αὐτούς· πληθυνῶ αὐτοὺς ὡς πρόβατα
ἀνθρώπους, 38 ὡς πρόβατα ἅγια, ὡς πρόβατα
Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς ἑορταῖς αὐτῆς· οὕτως
ἔσονται αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι πλήρεις προβάτων
ἀνθρώπων· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.

37

1 Καὶ ἐγένετο ἐπʼ ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ
ἐξήγαγέ με ἐν πνεύματι Κύριος, καὶ ἔθηκέ
με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου, καὶ τοῦτο ἦν μεστὸν
ὀστέων ἀνθρωπίνων, 2 καὶ περιήγαγέ με ἐπʼ
αὐτὰ κυκλόθεν κύκλῳ, καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα
ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου, ξηρὰ σφόδρα.

3 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ
ζήσεται τὰ ὀστέα ταῦτα; καὶ εἶπα, Κύριε
Κύριε, σὺ ἐπίστῃ ταῦτα. 4 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ,
προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὀστᾶ ταῦτα, καὶ ἐρεῖς
αὐτοῖς, τὰ ὀστᾶ τὰ ξηρὰ, ἀκούσατε λόγον
Κυρίου. 5 Τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὀστέοις
τούτοις, ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐφʼ ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς,
6 καὶ δώσω ἐφʼ ὑμᾶς νεῦρα, καὶ ἀνάξω ἐφʼ
ὑμᾶς σάρκα, καὶ ἐκτενῶ ἐφʼ ὑμᾶς δέρμα, καὶ
δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ
γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

7 Καὶ προεφήτευσα, καθὼς ἐνετείλατό μοι·
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐμὲ προφητεῦσαι, καὶ ἰδοὺ
σεισμὸς, καὶ προσήγαγε τὰ ὀστᾶ ἑκάτερον
πρὸς τὴν ἁρμονίαν αὐτοῦ. 8 Καὶ ἴδον, καὶ

ἰδοὺ, ἐπ᾽ αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο,
καὶ ἀνέβαινεν ἐπ᾽ αὐτὰ δέρματα ἐπάνω, καὶ
πνεῦμα οὐκ ἦν ἐπ᾽ αὐτοῖς. 9 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ,
προφήτευσον ἐπὶ τὸ πνεῦμα, προφήτευσον υἱὲ
ἀνθρώπου, καὶ εἰπὸν τῷ πνεύματι, τάδε λέγει
Κύριος, ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἐλθὲ,
καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους,
καὶ ζησάτωσαν. 10 Καὶ προεφήτευσα καθότι
ἐνετείλατό μοι, καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ
πνεῦμα, καὶ ἔζησαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν
ποδῶν αὐτῶν, συναγωγὴ πολλὴ σφόδρα.

11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς μὲ, λέγων,
υἱὲ ἀνθρώπου, τὰ ὀστᾶ ταῦτα πᾶς οἶκος
Ἰσραήλ ἐστι, καὶ αὐτοὶ λέγουσι, ξηρὰ γέγονε
τὰ ὀστᾶ ἡμῶν, ἀπόλωλεν ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
διαπεφωνήκαμεν. 12 Διατοῦτο προφήτευσον,
καὶ εἰπὸν,

Τάδε λέγει Κύριος, ἰδοὺ ἐγὼ ἀνοίγω τὰ
μνήματα ὑμῶν, καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν
μνημάτων ὑμῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν
τοῦ Ἰσραήλ· 13 Καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι
Κύριος, ἐν τῷ ἀνοῖξαί με τοὺς τάφους ὑμῶν,
τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν
μου. 14 Καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμὰς, καὶ
ζήσεσθε, καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν,
καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος· λελάληκα καὶ
ποιήσω, λέγει Κύριος.

15 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λέγων,
16 υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε σεαυτῷ ῥάβδον, καὶ
γράψον ἐπ᾽ αὐτὴν τὸν Ἰούδαν, καὶ τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ τοὺς προσκειμένους ἐπ᾽ αὐτόν· καὶ

ῥάβδον δευτέραν λήψῃ σεαυτῷ, καὶ γράψεις
αὐτὴν τῷ Ἰωσὴφ, ῥάβδον Ἐφραὶμ, καὶ πάντας
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς προστεθέντας πρὸς
αὐτόν. 17 Καὶ συνάψεις αὐτὰς προσαλλήλας
σεαυτῷ, εἰς ῥάβδον μίαν τοῦ δῆσαι ἑαυτὰς,
καὶ ἔσονται ἐν τῇ χειρί σου.

18 Καὶ ἔσται ὅταν λέγωσι πρὸς σὲ οἱ υἱοὶ τοῦ
λαοῦ σου, οὐκ ἀναγγέλλεις ἡμῖν, τί ἐστι ταῦτά
σοι; 19 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, τάδε λέγει
Κύριος, ἰδοὺ ἐγὼ λήψομαι τὴν φυλὴν Ἰωσὴφ,
τὴν διὰ χειρὸς Ἐφραὶμ, καὶ τὰς φυλὰς Ἰσραὴλ
τὰς προσκειμένας πρὸς αὐτὸν, καὶ δώσω
αὐτοὺς ἐπὶ τὴν φυλὴν Ἰούδα, καὶ ἔσονται εἰς
ῥάβδον μίαν τῇ χειρὶ Ἰούδα. 20 Καὶ ἔσονται αἱ
ῥάβδοι ἐφʼ αἷς σὺ ἔγραψας ἐπʼ αὐταῖς, ἐν τῇ
χειρί σου ἐνώπιον αὐτῶν. 21 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς,

Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, ἰδοὺ ἐγὼ
λαμβάνω πάντα οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ μέσου
τῶν ἐθνῶν, οὗ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ, καὶ συνάξω
αὐτοὺς ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλῳ αὐτῶν,
καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ,
22 καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἔθνος ἐν τῇ γῇ μου, καὶ
ἐν τοῖς ὄρεσιν Ἰσραήλ· καὶ ἄρχων εἷς ἔσται
αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι εἰς δύο ἔθνη, οὐδὲ,
μὴ διαιρεθῶσιν οὐκέτι εἰς δύο βασιλείας,
23 ἵνα μὴ μιαίνωνται ἔτι ἐν τοῖς εἰδώλοις
αὐτῶν· καὶ ῥύσομαι αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτῶν, ὧν ἡμάρτοσαν ἐν αὐταῖς, καὶ
καθαριῶ αὐτοὺς, καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαὸν,
καὶ ἐγὼ Κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν.

24 Καὶ ὁ δοῦλός μου Δαυὶδ ἄρχων ἐν μέσῳ

αὐτῶν, ἔσται ποιμὴν εἷς πάντων, ὅτι ἐν
τοῖς προστάγμασί μου πορεύσονται, καὶ τὰ
κρίματά μου φυλάξονται, καὶ ποιήσουνσιν
αὐτά. 25 Καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς
αὐτῶν, ἣν ἐγὼ δέδωκα τῷ δούλῳ μου Ἰακὼβ,
οὗ κατῴκησαν ἐκεῖ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ
κατοικήσουσιν ἐπ᾽ αὐτῆς αὐτοί· καὶ Δαυὶδ ὁ
δοῦλός μου ἄρχων εἰς τὸν αἰῶνα.

26 Καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην εἰρήνης,
διαθήκη αἰωνία ἔσται μετ᾽ αὐτῶν, καὶ θήσω τὰ
ἅγιά μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα, 27 καὶ
ἔσται ἡ κατασκήνωσίς μου ἐν αὐτοῖς, καὶ
ἔσομαι αὐτοῖς Θεὸς, καὶ αὐτοί μου ἔσονται
λαός· 28 Καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγώ εἰμι
Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτοὺς, ἐν τῷ εἶναι τὰ ἅγιά
μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

38

1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,
2 υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου
ἐπὶ Γὼγ, καὶ τὴν γῆν τοῦ Μαγὼγ, ἄρχοντα
Ῥὼς Μεσὸχ, καὶ Θοβὲλ, καὶ προφήτευσον ἐπ᾽
αὐτόν. 3 Καὶ εἰπὸν αὐτῷ, τάδε λέγει Κύριος
Κύριος,

4 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ ἄρχοντα Ῥὼς Μεσὸχ,
καὶ Θοβὲλ, καὶ συνάξω σε, καὶ πᾶσαν τὴν
δύναμίν σου, ἵππους καὶ ἱππεῖς ἐνδεδυμένους
θώρακας πάντας συναγωγῇ πολλῇ, πέλται καὶ
περικεφαλαίαι καὶ μάχαιραι· 5 Πέρσαι, καὶ
Αἰθίοπες, καὶ Λίβυες, πάντες περικεφαλαίαις
καὶ πέλταις, 6 Γομὲρ, καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτὸν,

οἶκος τοῦ Θοργαμὰ, ἀπ᾽ ἐσχάτου Βοῤῥᾶ, καὶ
πάντες οἱ περὶ αὐτὸν, καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ
σοῦ.
7 Ἑτοιμάσθητι, ἑτοίμασον σεαυτὸν σὺ,
καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή σου ἡ συνηγμένη
μετὰ σοῦ, καὶ ἔσῃ μοι εἰς προφυλακήν.
8 Ἀφ᾽ ἡμερῶν πλειόνων ἑτοιμασθήσεται, καὶ
ἐπ᾽ ἐσχάτου ἐτῶν ἐλεύσεται, καὶ ἥξει εἰς
τὴν γῆν τὴν ἀπεστραμμένην ἀπὸ μαχαίρας,
συνηγμένων ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν ἐπὶ γῆν
Ἰσραὴλ, ἣ ἐγενήθη ἔρημος δι᾽ ὅλου· καὶ οὗτος
ἐξ ἐθνῶν ἐξελήλυθε, καὶ κατοικήσουσιν ἐπ᾽
εἰρήνης ἅπαντες. 9 Καὶ ἀναβήσῃ ὡς ὑετὸς, καὶ
ἥξεις ὡς νεφέλη κατακαλύψαι γῆν, καὶ ἔσῃ σὺ
καὶ πάντες οἱ περὶ σὲ, καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ
σοῦ.
10 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, καὶ ἔσται
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀναβήσεται ῥήματα
ἐπὶ τὴν καρδίαν σου, καὶ λογιῇ λογισμοὺς
πονηροὺς, 11 καὶ ἐρεῖς, ἀναβήσομαι ἐπὶ
γῆν ἀπεῤῥιμμένην, ἥξω ἐπὶ ἡσυχάζοντας
ἐν τῇ ἡσυχίᾳ, καὶ οἰκοῦντας ἐπ᾽ εἰρήνης,
πάντας κατοικοῦντας γῆν, ἐν ᾗ οὐχ ὑπάρχει
τεῖχος, οὐδὲ μοχλοὶ, καὶ θύραι οὐκ εἰσὶν
αὐτοῖς, 12 προνομεῦσαι προνομὴν, καὶ σκῦλα
σκυλεῦσαι αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι χεῖράς
μου εἰς τὴν ἠρημωμένην ἣ κατῳκίσθη, καὶ
ἐπ᾽ ἔθνος συνηγμένον ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν,
πεποιηκότας κτήσεις, κατοικοῦντας ἐπὶ τὸν
ὀμφαλὸν τῆς γῆς. 13 Σαββὰ, καὶ Δαιδὰν,
καὶ ἔμποροι Καρχηδόνιοι, καὶ πᾶσαι αἱ
κῶμαι αὐτῶν ἐροῦσί σοι, εἰς προνομὴν

τοῦ προνομεῦσαι σὺ ἔρχῃ, καὶ σκυλεῦσαι σκῦλα, συνήγαγες συναγωγήν σου λαβεῖν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἀπενέγκασθαι κτῆσιν, τοῦ σκυλεῦσαι σκῦλα.

14 Διατοῦτο προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ
εἰπὸν τῷ Γὼγ, τάδε λέγει Κύριος, οὐκ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν τῷ κατοικισθῆναι τὸν λαόν
μου Ἰσραὴλ ἐπ᾿ εἰρήνης, ἐγερθήσῃ, 15 καὶ ἥξεις
ἐκ τοῦ τόπου σου ἀπ᾿ ἐσχάτου Βοῤῥᾶ, καὶ
ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ; ἀναβάται ἵππων πάντες,
συναγωγὴ μεγάλη καὶ δύναμις πολλή. 16 Καὶ
ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ ὡς νεφέλη
καλύψαι γῆν· ἐπ᾿ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἔσται,
καὶ ἀνάξω σε ἐπὶ τὴν γῆν μου, ἵνα γνῶσι
πάντα τὰ ἔθνη ἐμὲ, ἐν τῷ ἁγιασθῆναί με ἐν
σοὶ ἐνώπιον αὐτῶν.

17 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος τῷ Γὼγ, σὺ εἶ
περὶ οὗ ἐλάλησα πρὸ ἡμερῶν τῶν ἔμπροσθεν,
διὰ χειρὸς τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν τοῦ
Ἰσραὴλ, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἔτεσι,
τοῦ ἀναγαγεῖν σε ἐπ᾿ αὐτούς. 18 Καὶ ἔσται
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἂν ἔλθῃ Γὼγ
ἐπὶ τὴν γῆν Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος Κύριος,
ἀναβήσεται ὁ θυμός μου, 19 καὶ ὁ ζῆλός μου·
ἐν πυρὶ τῆς ὀργῆς μου ἐλάλησα, εἰ μὴν ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται σεισμὸς μέγας ἐπὶ γῆς
Ἰσραήλ· 20 Καὶ σεισθήσονται ἀπὸ προσώπου
Κυρίου οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης, καὶ τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ θηρία τοῦ πεδίου,
καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τὰ ἕρποντα ἐπὶ τῆς γῆς,
καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐπὶ προσώπου τῆς

γῆς, καὶ ῥαγήσεται τὰ ὄρη, καὶ πεσοῦνται αἱ φάραγγες, καὶ πᾶν τεῖχος ἐπὶ τὴν γῆν
πεσεῖται. 21 Καὶ καλέσω ἐπ᾽ αὐτὸ καὶ πᾶν φόβον, λέγει Κύριος· μάχαιρα ἀνθρώπου ἐπὶ
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔσται. 22 Καὶ κρινῶ αὐτὸν
θανάτῳ, καὶ αἵματι, καὶ ὑετῷ κατακλύζοντι, καὶ λίθοις χαλάζης, καὶ πῦρ καὶ θεῖον βρέξω ἐπ᾽ αὐτὸν, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἐπ᾽ ἔθνη πολλὰ μετ᾽ αὐτοῦ.

23 Καὶ μεγαλυνθήσομαι, καὶ ἁγιασθήσομαι, καὶ ἐνδοξασθήσομαι, καὶ γνωσθήσομαι ἐναντίον ἐθνῶν πολλῶν, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

39

1 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ Γὼγ, καὶ εἰπὸν, τάδε λέγει Κύριος, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Γὼγ ἄρχοντα Ῥὼς, Μεσὸχ, καὶ Θοβέλ.
2 Καὶ συνάξω σε, καὶ καθοδηγήσω σε, καὶ ἀναβιβῶ σε ἐπ᾽ ἐσχάτου τοῦ Βοῤῥᾶ, καὶ ἀνάξω
σε ἐπὶ τὰ ὄρη τῷ Ἰσραήλ. 3 Καὶ ἀπολῶ τὸ
τόκον σου ἀπὸ τῆς χειρός σου τῆς ἀριστερᾶς, καὶ τὰ τοξεύματά σου ἀπὸ τῆς χειρός σου τῆς δεξιᾶς, καὶ καταβαλῶ σε ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ
Ἰσραὴλ, 4 καὶ πεσῇ σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σὲ, καὶ τὰ ἔθνη τὰ μετὰ σοῦ δοθήσονται εἰς πλήθη ὀρνέων, παντὶ πετεινῷ, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις
τοῦ πεδίου δέδωκά σε καταβρωθῆναι. 5 Ἐπὶ
προσώπου τοῦ πεδίου πεσῇ, ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύριος.

6 Καὶ ἀποστελῶ πῦρ ἐπὶ Γὼγ, καὶ κατοικηθήσονται αἱ νῆσοι ἐπ᾽ εἰρήνης, καὶ

γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος. 7 Καὶ τὸ
ὄνομά μου τὸ ἅγιον γνωσθήσεται ἐν μέσῳ
λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ οὐ βεβηλωθήσεται τὸ
ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐκέτι, καὶ γνώσονται τὰ
ἔθνη ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἅγιος ἐν Ἰσραήλ.
8 Ἰδοὺ ἥκει, καὶ γνώσῃ ὅτι ἔσται, λέγει Κύριος
Κύριος· αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐλάλησα.

9 Καὶ ἐξελεύσονται οἱ κατοικοῦντες τὰς
πόλεις Ἰσραὴλ, καὶ καύσουσιν ἐν τοῖς
ὅπλοις, πέλταις καὶ κοντοῖς, καὶ τόξοις καὶ
τοξεύμασι, καὶ ῥάβδοις χειρῶν, καὶ λόγχαις,
καὶ καύσουσιν ἐν αὐτοῖς πῦρ ἑπτὰ ἔτη· 10 Καὶ
οὐ μὴ λάβωσι ξύλα ἐκ τοῦ πεδίου, οὐδὲ μὴ
κόψωσιν ἐκ τῶν δρυμῶν, ἀλλ᾿ ἢ τὰ ὅπλα
κατακαύσουσι πυρί· καὶ προνομεύσουσι τοὺς
προνομεύσαντας αὐτοὺς, καὶ σκυλεύσουσι
τοὺς σκυλεύσαντας αὐτοὺς, λέγει Κύριος.

11 Καὶ ἔσται, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δώσω
τῷ Γὼγ τόπον ὀνομαστὸν, μνημεῖον ἐν
Ἰσραὴλ, τὸ πολυάνδριον τῶν ἐπελθόντων
πρὸς τῇ θαλάσσῃ καὶ περιοικοδομήσουσι τὸ
περιστόμιον τῆς φάραγγος, καὶ κατορύξουσιν
ἐκεῖ τὸν Γὼγ καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ,
καὶ κληθήσεται τότε Τὸ πολυάνδριον τοῦ
Γώγ. 12 Καὶ κατορύξουσιν αὐτοὺς οἶκος
Ἰσραὴλ, ἵνα καθαρισθῇ ἡ γῆ ἐν ἑπταμήνῳ.
13 Καὶ κατορύξουσιν αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς τῆς
γῆς, καὶ ἔσται αὐτοῖς ὀνομαστὸν, ᾗ ἡμέρᾳ
ἐδοξάσθη, λέγει Κύριος. 14 Καὶ ἄνδρας
διαπαντὸς διαστελοῦσιν ἐπιπορευομένους
τὴν γῆν, θάψαι τοὺς καταλελειμμένους ἐπὶ

προσώπου τῆς γῆς, καθαρίσαι αὐτὴν μετὰ
τὴν ἑπτάμηνον, καὶ ἐκζητήσουσι. 15 Καὶ πᾶς
ὁ διαπορευόμενος τὴν γῆν, καὶ ἰδὼν ὀστοῦν
ἀνθρώπου, οἰκοδομήσει παρ' αὐτῷ σημεῖον,
ἕως ὅτου θάψωσιν αὐτὸ οἱ θάπτοντες εἰς
γαὶ τὸ πολυάνδριον τοῦ Γώγ. 16 Καὶ γὰρ
τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, Πολυάνδριον· καὶ
καθαρισθήσεται ἡ γῆ.

17 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὸν, τάδε λέγει
Κύριος, εἰπὸν παντὶ ὀρνέῳ πετεινῷ, καὶ πρὸς
πάντα τὰ θηρία τοῦ πεδίου,

Συνάχθητε καὶ ἔρχεσθε, συνάχθητε ἀπὸ
πάντων τῶν περικύκλῳ ἐπὶ τὴν θυσίαν μου,
ἣν τέθυκα ὑμῖν θυσίαν μεγάλην ἐπὶ τὰ ὄρη
Ἰσραὴλ, καὶ φάγεσθε κρέα, καὶ πίεσθε αἷμα.
18 Κρέα γιγάντων φάγεσθε, καὶ αἷμα ἀρχόντων
τῆς γῆς πίεσθε· κριοὺς καὶ μόσχους καὶ
τράγους, καὶ οἱ μόσχοι ἐστεατωμένοι πάντες.
19 Καὶ φάγεσθε στέαρ εἰς πλησμονὴν, καὶ
πίεσθε αἷμα εἰς μέθην ἀπὸ τῆς θυσίας μου,
ἧς ἔθυσα ὑμῖν. 20 Καὶ ἐμπλησθήσεσθε ἐπὶ
τῆς τραπέζης μου, ἵππον καὶ ἀναβάτην καὶ
γίγαντα καὶ πάντα ἄνδρα πολεμιστὴν, λέγει
Κύριος.

21 Καὶ δώσω τὴν δόξαν μου ἐν ὑμῖν, καὶ
ὄψονται πάντα τὰ ἔθνη τὴν κρίσιν μου ἣν
ἐποίησα, καὶ τὴν χεῖρά μου ἣν ἐπήγαγον ἐπ'
αὐτούς. 22 Καὶ γνώσονται οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι
ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας
ταύτης καὶ ἐπέκεινα.

23 Καὶ γνώσονται πάντα τὰ ἔθνη, ὅτι διὰ
τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ᾐχμαλωτεύθησαν οἶκος
Ἰσραὴλ, ἀνθ᾿ ὧν ἠθέτησαν εἰς ἐμὲ, καὶ
ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ᾿ αὐτῶν,
καὶ παρέδωκα αὐτοὺς εἰς χεῖρας τῶν
ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἔπεσαν πάντες μαχαίρᾳ.
24 Κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν, καὶ κατὰ
τὰ ἀνομήματα αὐτῶν ἐποίησα αὐτοῖς, καὶ
ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ᾿ αὐτῶν.
25 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος,
νῦν ἀποστρέψω αἰχμαλωσίαν ἐν Ἰακὼβ, καὶ
ἐλεήσω τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ζηλώσω διὰ
τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου. 26 Καὶ λήψονται τὴν
ἀτιμίαν αὐτῶν, καὶ τὴν ἀδικίαν ἣν ἠδίκησαν
ἐν τῷ κατοικισθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν
αὐτῶν ἐπ᾿ εἰρήνης· καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν,
27 ἐν τῷ ἀποστρέψαι με αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν,
καὶ συναγαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν τῶν
ἐθνῶν· καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον
τῶν ἐθνῶν. 28 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι
Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, ἐν τῷ ἐπιφανῆναί με
αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔθνεσι. 29 Καὶ οὐκ ἀποστρέψω
οὐκέτι τὸ πρόσωπόν μου ἀπ᾿ αὐτῶν, ἀνθ᾿ ὧν
ἐξέχεα τὸν θυμόν μου ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ,
λέγει Κύριος Κύριος.

40

1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτει
τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν, ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ,
δεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἐν τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ
ἔτει μετὰ τὸ ἁλῶναι τὴν πόλιν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ

ἐκείνῃ ἐγένετο ἐπ᾿ ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, 2 καὶ ἤγαγέ
με ἐν ὁράσει Θεοῦ εἰς τὴν γῆν Ἰσραὴλ, καὶ
ἔθηκέ με ἐπ᾿ ὄρος ὑψηλὸν σφόδρα, καὶ ἐπ᾿
αὐτῷ ὡσεὶ οἰκοδομὴ πόλεως ἀπέναντι,
3 Καὶ εἰσήγαγέ με ἐκεῖ· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ,
καὶ ἡ ὅρασις αὐτοῦ ἦν ὡσεὶ ὅρασις χαλκοῦ
στίλβοντος, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἦν σπαρτίον
οἰκοδόμων, καὶ κάλαμος μέτρον, καὶ αὐτὸς
εἱστήκει ἐπὶ τῆς πύλης. 4 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ ὁ
ἀνὴρ,

Ὃν ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπου ἐν τοῖς
ὀφθαλμοῖς σου ἴδε, καὶ ἐν τοῖς ὠσί σου ἄκουε,
καὶ τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου πάντα ὅσα
ἐγὼ δεικνύω σοι, διότι ἕνεκα τοῦ δεῖξαί σοι
εἰσελήλυθας ὧδε, καὶ δείξεις πάντα ὅσα σὺ
ὁρᾷς τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραήλ.
5 Καὶ ἰδοὺ περίβολος ἔξωθεν τοῦ οἴκου
κύκλῳ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀνδρὸς κάλαμος, τὸ
μέτρον πηχῶν ἓξ ἐν πήχει καὶ παλαιστῆς· καὶ
διεμέτρησε τὸ προτείχισμα, πλάτος ἶσον τῷ
καλάμῳ, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἶσον τῷ καλάμῳ.
6 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν
κατὰ ἀνατολὰς ἐν ἑπτὰ ἀναβαθμοῖς, καὶ
διεμέτρησε τὸ αἰλὰμ τῆς πύλης ἶσον τῷ
καλάμῳ· 7 Καὶ τὸ θεὲ ἶσον τῷ καλάμῳ τὸ
μῆκος, καὶ ἶσον τῷ καλάμῳ τὸ πλάτος, καὶ τὸ
αἰλὰμ ἀναμέσον τοῦ θεηλὰθ πηχῶν ἕξ· καὶ τὸ
θεὲ τὸ δεύτερον, ἶσον τῷ καλάμῳ πλάτος, καὶ
ἶσον τῷ καλάμῳ μῆκος, καὶ τὸ αἰλὰμ πηχέων
πέντε· 8 Καὶ τὸ θεὲ τὸ τρίτον, ἶσον τῷ καλάμῳ

μῆκος, καὶ ἶσον τῷ καλάμῳ πλάτος. 9 Καὶ
τὸ αἰλὰμ τοῦ πυλῶνος, πλησίον τοῦ αἰλὰμ
τῆς πύλης πηχῶν ὀκτὼ, καὶ τὰ αἰλεῦ πηχῶν
δύο· καὶ τὰ αἰλὰμ τῆς πύλης ἔσωθεν, 10 καὶ τὰ
θεὲ τῆς πύλης τοῦ θεὲ κατέναντι, τρεῖς ἔνθεν
καὶ τρεῖς ἔνθεν, καὶ μέτρον ἓν τοῖς τρισί·
μέτρον ἓν τοῖς αἰλὰμ ἔνθεν καὶ ἔνθεν. 11 Καὶ
διεμέτρησε τὸ πλάτος τῆς θύρας τοῦ πυλῶνος
πηχῶν δέκα, καὶ τὸ εὖρος τοῦ πυλῶνος πηχῶν
δεκατριῶν. 12 Καὶ πῆχυς ἐπισυναγόμενος ἐπὶ
πρόσωπον τῶν θεεὶμ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ τὸ
θεὲ πηχῶν ἓξ ἔνθεν καὶ πηχῶν ἓξ ἔνθεν.

13 Καὶ διεμέτρησε τὴν πύλην ἀπὸ τοῦ τοίχου
τοῦ θεὲ ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ θεὲ, πλάτος πήχεις
εἴκοσι καὶ πέντε· αὕτη πύλη ἐπὶ πύλην. 14 Καὶ
τὸ αἴθριον τοῦ αἰλὰμ τῆς πύλης ἔξωθεν,
πήχεις εἴκοσι θεεὶμ τῆς πύλης κύκλῳ. 15 Καὶ
τὸ αἴθριον τῆς πύλης ἔξωθεν, εἰς τὸ αἴθριον
αἰλὰμ τῆς πύλης ἔσωθεν πηχῶν πεντήκοντα.

16 Καὶ θυρίδες κρυπταὶ ἐπὶ τὸ θεεὶμ, καὶ
ἐπὶ τὰ αἰλὰμ ἔσωθεν τῆς πύλης τῆς αὐλῆς
κυκλόθεν· καὶ ὡσαύτως τοῖς αἰλὰμ θυρίδας
κύκλῳ ἔσωθεν, καὶ ἐπὶ τὸ αἰλὰμ φοίνικες
ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

17 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν
ἐσωτέραν, καὶ ἰδοὺ παστοφόρια, καὶ
περίστυλα κύκλῳ τῆς αὐλῆς, τριάκοντα
παστοφόρια ἐν τοῖς περιστύλοις, 18 καὶ αἱ
στοαὶ κατὰ νώτου τῶν πυλῶν κατὰ τὸ μῆκος
τῶν πυλῶν τὸ περίστυλον τὸ ὑποκάτω. 19 Καὶ
διεμέτρησε τὸ πλάτος τῆς αὐλῆς, ἀπὸ τοῦ
αἰθρίου τῆς πύλης τῆς ἐξωτέρας ἔσωθεν ἐπὶ

τὸ αἴθριον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης ἔξω,
πήχεις ἑκατὸν τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς·
καὶ ἤγαγέ με ἐπὶ Βοῤῥᾶν, 20 καὶ ἰδοὺ πύλη
βλέπουσα πρὸς Βοῤῥᾶν τῇ αὐλῇ τῇ ἐξωτέρᾳ,
καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν, τό, τε μῆκος αὐτῆς καὶ
τὸ πλάτος, 21 καὶ τὸ θεὲ τρεῖς ἔνθεν καὶ τρεῖς
ἔνθεν, καὶ τὸ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμμὼν, καὶ τοὺς
φοίνικας αὐτῆς· καὶ ἐγένετο κατὰ τὰ μέτρα
τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς,
πηχῶν πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ πηχῶν
εἰκοσιπέντε τὸ εὖρος αὐτῆς· 22 Καὶ αἱ θυρίδες
αὐτῆς, καὶ τὰ αἰλαμμὼν, καὶ οἱ φοίνικες αὐτῆς
καθὼς ἡ πύλη ἡ βλέπουσα κατὰ ἀνατολάς· καὶ
ἐν ἑπτὰ κλημακτῆρσιν ἀνέβαινον ἐπ᾽ αὐτὸν,
καὶ τὰ αἰλαμμὼν ἔσωθεν· 23 Καὶ πύλη τῇ αὐλῇ
τῇ ἐσωτέρᾳ βλέπουσα ἐπὶ πύλην τοῦ Βοῤῥᾶ,
ὃν τρόπον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ
ἀνατολάς· καὶ διεμέτρησε τὴν αὐλὴν ἀπὸ
πύλης ἐπὶ πύλην, πήχεις ἑκατόν.

24 Καὶ ἤγαγέ με κατὰ Νότον, καὶ ἰδοὺ πύλη
βλέπουσα πρὸς Νότον, καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν,
καὶ τὰ θεὲ, καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμμὼν,
κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα. 25 Καὶ αἱ θυρίδες
αὐτῆς, καὶ τὰ αἰλαμμὼν κυκλόθεν, καθὼς
αἱ θυρίδες τοῦ αἰλὰμ, πηχῶν πεντήκοντα τὸ
μῆκος αὐτῆς, καὶ πηχῶν εἰκοσιπέντε τὸ εὖρος
αὐτῆς, 26 καὶ ἑπτὰ κλημακτῆρες αὐτῇ, καὶ
αἰλαμμὼν ἔσωθεν, καὶ φοίνικες αὐτῇ, εἷς
ἔνθεν καὶ εἷς ἔνθεν ἐπὶ τὰ αἰλεῦ. 27 Καὶ πύλη
κατέναντι τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας
πρὸς Νότον, καὶ διεμέτρησε τὴν αὐλὴν ἀπὸ

πύλης ἐπὶ πύλην, πήχεις ἑκατὸν τὸ εὖρος πρὸς Νότον.

28 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν
ἐσωτέραν τῆς πύλης τῆς πρὸς Νότον, καὶ
διεμέτρησε τὴν πύλην κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα,
29 καὶ τὰ θεὲ, καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμμὼν
κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα, καὶ θυρίδες αὐτῇ,
καὶ τῷ αἰλαμμὼν κύκλῳ, πήχεις πεντήκοντα
τὸ μῆκος αὐτῆς, 31 καὶ τὸ εὖρος πήχεις
εἰκοσιπέντε τοῦ αἰλὰμ εἰς τὴν αὐλὴν τὴν
ἐξωτέραν, καὶ φοίνικες τῷ αἰλεῦ, καὶ ὀκτὼ
κλημακτῆρες.

32 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν πύλην τὴν
βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς, καὶ διεμέτρησεν
αὐτὴν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα, 33 καὶ τὰ θεὲ,
καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμμὼν κατὰ τὰ μέτρα
ταῦτα, καὶ θυρίδες αὐτῇ καὶ αἰλαμμὼν κύκλῳ
πήχεις πεντήκοντα μῆκος αὐτῆς, καὶ εὖρος
αὐτῆς πήχεις εἰκοσιπέντε. 34 Καὶ αἰλαμμὼν
εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν, καὶ φοίνικες
ἐπὶ τοῦ αἰλεῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ ὀκτὼ
κλημακτῆρες αὐτῇ.

35 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν πύλην τὴν πρὸς
βοῤῥᾶν, καὶ διεμέτρησε κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα,
36 καὶ τὰ θεὲ, καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμμὼν,
καὶ θυρίδες αὐτῇ κύκλῳ, καὶ τὸ αἰλαμμὼν
αὐτῆς, πήχεις πεντήκοντα μῆκος αὐτῆς, καὶ
εὖρος πήχεις εἰκοσιπέντε· 37 Καὶ τὰ αἰλαμμὼν
εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, καὶ φοίνικες τῷ
αἰλεῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ ὀκτὼ κλημακτῆρες
αὐτῇ.

38 Τὰ παστοφόρια αὐτῆς, καὶ τὰ θυρώματα
αὐτῆς, καὶ τὰ αἰλαμμὼν αὐτῆς ἐπὶ τῆς πύλης
τῆς δευτέρας ἔκρυσις, 39 ὅπως σφάζωσιν
ἐν αὐτῇ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ τὰ ὑπὲρ
ἀγνοίας. 40 Καὶ κατὰ νώτου τοῦ ῥύακος τῶν
ὁλοκαυτωμάτων τῆς βλεπούσης πρὸς Βοῤῥᾶν,
δύο τράπεζαι πρὸς ἀνατολὰς κατὰ νώτου
τῆς δευτέρας, καὶ τοῦ αἰλὰμ τῆς πύλης δύο
τράπεζαι κατὰ ἀνατολάς. 41 Τέσσαρες ἔνθεν,
καὶ τέσσαρες ἔνθεν κατὰ νώτου τῆς πύλης, ἐπʼ
αὐτὰς σφάζουσι τὰ θύματα· κατέναντι τῶν
ὀκτὼ τραπεζῶν τῶν θυμάτων. 42 Καὶ τέσσαρες
τράπεζαι τῶν ὁλοκαυτωμάτων λίθιναι
λελαξευμέναι, πήχεως καὶ ἡμίσους τὸ πλάτος,
καὶ πήχεων δύο ἡμίσους τὸ μῆκος, καὶ ἐπὶ
πῆχυν τὸ ὕψος· ἐπʼ αὐτὰ ἐπιθήσουσι τὰ σκεύη,
ἐν οἷς σφάζουσιν ἐκεῖ τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ
τὰ θύματα. 43 Καὶ παλαιστὴν ἕξουσι γεῖσος
λελαξευμένον ἔσωθεν κύκλῳ, καὶ ἐπὶ τὰς
τραπέζας ἐπάνωθεν στέγας, τοῦ καλύπτεσθαι
ἀπὸ τοῦ ὑετοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς ξηρασίας.

44 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν
ἐσωτέραν· καὶ ἰδοὺ δύο ἐξέδραι ἐν τῇ αὐλῇ
τῇ ἐσωτέρᾳ, μία κατὰ νώτου τῆς πύλης
τῆς βλεπούσης πρὸς Βοῤῥᾶν, φέρουσα πρὸς
Νότον, καὶ μία κατὰ νώτου τῆς πύλης τῆς
πρὸς Νότον, βλεπούσης δὲ πρὸς Βοῤῥᾶν. 45 Καὶ
εἶπε πρὸς μὲ, ἡ ἐξέδρα αὕτη ἡ βλέπουσα
πρὸς Νότον, τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσουσι τὴν
φυλακὴν τοῦ οἴκου, 46 καὶ ἡ ἐξέδρα ἡ βλέπουσα
πρὸς Βοῤῥᾶν, τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσουσι

τὴν φυλακὴν τοῦ θυσιαστηρίου· ἐκεῖνοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Σαδδοὺκ, οἱ ἐγγίζοντες ἐκ τοῦ Λευὶ πρὸς Κύριον, λειτουργεῖν αὐτῷ.

47 Καὶ διεμέτρησε τὴν αὐλὴν, μῆκος πηχῶν
ἑκατὸν, καὶ εὖρος πήχεις ἑκατὸν, ἐπὶ τὰ
τέσσαρα μέρη αὐτῆς, καὶ τὸ θυσιαστήριον
ἀπέναντι τοῦ οἴκου. 48 Καὶ εἰσήγαγέ με
εἰς τὸ αἰλὰμ τοῦ οἴκου· καὶ διεμέτρησε
τὸ αἲλ τοῦ αἰλὰμ πηχῶν πέντε τὸ πλάτος
ἔνθεν, καὶ πηχῶν πέντε ἔνθεν, καὶ τὸ εὖρος
τοῦ θυρώματος πηχῶν δεκατεσσάρων, καὶ
ἐπωμίδες τῆς θύρας τοῦ αἰλὰμ πηχῶν τριῶν
ἔνθεν, καὶ πηχῶν τριῶν ἔνθεν. 49 Καὶ τὸ μῆκος
τοῦ αἰλὰμ πηχῶν εἴκοσι, καὶ τὸ εὖρος πηχῶν
δώδεκα· καὶ ἐπὶ δέκα ἀναβαθμῶν ἀνέβαινον
ἐπ᾽ αὐτὸ, καὶ στύλοι ἦσαν ἐπὶ τὸ αἰλάμ, εἷς
ἔνθεν καὶ εἷς ἔνθεν.

41

1 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὸν ναὸν, ᾧ διεμέτρησε
τὸ αἰλὰμ πηχῶν ἓξ τὸ πλάτος ἔνθεν, 2 καὶ
πηχῶν ἓξ τὸ εὖρος τοῦ αἰλὰμ ἔνθεν, καὶ τὸ
εὖρος τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα, καὶ ἐπωμίδες
τοῦ πυλῶνος πηχῶν πέντε ἔνθεν, καὶ πηχῶν
πέντε ἔνθεν· καὶ διεμέτρησε τὸ μῆκος αὐτοῦ
πηχῶν τεσσαράκοντα, καὶ τὸ εὖρος πηχῶν
εἴκοσι.

3 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν,
καὶ διεμέτρησε τὸ αἲλ τοῦ θυρώματος πηχῶν
δύο, καὶ τὸ θύρωμα πηχῶν ἓξ, καὶ τὰς
ἐπωμίδας τοῦ θυρώματος πηχῶν ἑπτὰ ἔνθεν,

καὶ πηχῶν ἑπτὰ ἔνθεν. 4 Καὶ διεμέτρησε τὸ
μῆκος τῶν θυρῶν πηχῶν τεσσαράκοντα, καὶ
τὸ εὖρος πηχῶν εἴκοσι, κατὰ πρόσωπον τοῦ
ναοῦ· καὶ εἶπε, τοῦτο τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων.

5 Καὶ διεμέτρησε τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου
πηχῶν ἓξ, καὶ τὸ εὖρος τῆς πλευρᾶς πηχῶν
τεσσάρων κυκλόθεν, 6 καὶ πλευρὰ πλευρὸν ἐπὶ
πλευρὸν τριάκοντα τρὶς δίς· καὶ διάστημα ἐν
τῷ τοίχῳ τοῦ οἴκου ἐν τοῖς πλευροῖς κύκλῳ,
τοῦ εἶναι τοῖς ἐπιλαμβανομένοις ὁρᾷν, ὅπως
τὸ παράπαν μὴ ἅπτωνται τῶν τοίχων τοῦ
οἴκου. 7 Καὶ τὸ εὖρος τῆς ἀνωτέρας τῶν
πλευρῶν κατὰ τὸ πρόσθεμα ἐκ τοῦ τοίχου,
πρὸς τὴν ἀνωτέραν κύκλῳ τοῦ οἴκου, ὅπως
διαπλατύνηται ἄνωθεν, καὶ ἐκ τῶν κάτωθεν
ἀναβαίνωσιν ἐπὶ τὰ ὑπερῷα, καὶ ἐκ τῶν
γεισῶν ἐπὶ τὰ τριώροφα,

8 Καὶ τὸ θραὲλ τοῦ οἴκου ὕψος κύκλῳ
διάστημα τῶν πλευρῶν ἶσον τῷ καλάμῳ
πηχῶν ἕξ· διαστήματα 9 καὶ εὖρος τοῦ τοίχου
τῆς πλευρᾶς ἔξωθεν πηχῶν πέντε, καὶ τὰ
ἀπόλοιπα τὰ ἀναμέσον τῶν πλευρῶν τοῦ
οἴκου, 10 καὶ ἀναμέσον τῶν ἐξεδρῶν εὖρος
πηχῶν εἴκοσι, τὸ περιφερὲς τῷ οἴκῳ κύκλῳ.

11 Καὶ αἱ θύραι τῶν ἐξεδρῶν ἐπὶ τὸ
ἀπόλοιπον τῆς θύρας τῆς μιᾶς τῆς πρὸς
Βοῤῥᾶν· καὶ ἡ θύρα ἡ μία πρὸς Νότον· καὶ τὸ
εὖρος τοῦ φωτὸς τοῦ ἀπολοίπου πηχῶν πέντε
πλάτος κυκλόθεν.

12 Καὶ τὸ διορίζον κατὰ πρόσωπον τοῦ
ἀπολοίπου, ὡς πρὸς θάλασσαν πηχῶν
ἑβδομήκοντα πλάτος, τοῦ τοίχου τοῦ
διορίζοντος πηχῶν πέντε εὖρος κυκλόθεν,
καὶ μῆκος αὐτοῦ πηχῶν ἐννενήκοντα. 13 Καὶ
διεμέτρησε κατέναντι τοῦ οἴκου μῆκος πηχῶν
ἑκατὸν, καὶ τὰ ἀπόλοιπα καὶ τὰ διορίζοντα,
καὶ οἱ τοῖχοι αὐτῶν μῆκος πηχῶν ἑκατόν.
14 Καὶ τὸ εὖρος κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου, καὶ
τὰ ἀπόλοιπα κατέναντι πηχῶν ἑκατόν.

15 Καὶ διεμέτρησε μῆκος τοῦ διορίζοντος
κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίπου τῶν
κατόπισθεν τοῦ οἴκου ἐκείνου, καὶ τὰ
ἀπόλοιπα ἔνθεν καὶ ἔνθεν πηχῶν ἑκατὸν τὸ
μῆκος· καὶ ὁ ναὸς, καὶ αἱ γωνίαι, καὶ τὸ αἰλὰμ
τὸ ἐξώτερον, πεφατνωμένα. 16 Καὶ αἱ θυρίδες
δικτυωταὶ, ὑποφαύσεις κύκλῳ τοῖς τρισὶν,
ὥστε διακύπτειν· καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ πλησίον
ἐξυλωμένα κύκλῳ, καὶ τὸ ἔδαφος, καὶ ἐκ τοῦ
ἐδάφους ἕως τῶν θυρίδων· καὶ αἱ θυρίδες
ἀναπτυσσόμεναι τρισσῶς εἰς τὸ διακύπτειν.
17 Καὶ ἕως πλησίον τῆς ἐσωτέρας καὶ ἕως τῆς
ἐξωτέρας, καὶ ἐφ᾽ ὅλον τὸν τοῖχον κύκλῳ ἐν
τῷ ἔσωθεν καὶ ἐν τῷ ἔξωθεν, 18 γεγλυμμένα
χερουβὶμ, καὶ φοίνικες ἀναμέσον χεροὺβ καὶ
ἀναμέσον χερούβ· δύο πρόσωπα τῷ χερούβ·
19 Πρόσωπον ἀνθρώπου πρὸς τὸν φοίνικα
ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ πρόσωπον λέοντος πρὸς
τὸν φοίνικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· διαγεγλυμμένος
ὁ οἶκος κυκλόθεν· 20 Ἐκ τοῦ ἐδάφους ἕως τοῦ
φατνώματος, τὰ χερουβὶμ καὶ οἱ φοίνικες

διαγεγλυμμένοι.
21 Καὶ τὸ ἅγιον καὶ ὁ ναὸς ἀναπτυσσόμενος
τετράγωνα, κατὰ πρόσωπον τῶν ἁγίων ὅρασις
ὡς ὄψις 22 θυσιαστηρίου ξυλίνου, πηχῶν
τριῶν τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ τὸ μῆκος πηχῶν δύο,
καὶ τὸ εὖρος πηχῶν δύο· καὶ κέρατα εἶχε, καὶ
ἡ βάσις αὐτοῦ καὶ οἱ τοῖχοι αὐτοῦ ξύλινοι· καὶ
εἶπε πρὸς μὲ, αὕτη ἡ τράπεζα, ἡ πρὸ προσώπου
Κυρίου.
23 Καὶ δύο θυρώματα τῷ ναῷ, καὶ δύο
θυρώματα τῷ ἁγίῳ, 24 τοῖς δυσὶ θυρώμασι τοῖς
στροφωτοῖς· δύο θυρώματα τῷ ἑνὶ, καὶ δύο
θυρώματα τῇ θύρᾳ τῇ δευτέρᾳ. 25 Καὶ γλυφὴ
ἐπʼ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ θυρώματα τοῦ ναοῦ
χερουβίμ· καὶ φοίνικες κατὰ τὴν γλυφὴν τῶν
ἁγίων, καὶ σπουδαῖα ξύλα κατὰ πρόσωπον τοῦ
αἰλὰμ ἔξωθεν,
26 Καὶ θυρίδες κρυπταί· καὶ διεμέτρησεν
ἔνθεν καὶ ἔνθεν, εἰς τὰ ὀροφώματα τοῦ αἰλὰμ,
καὶ τὰ πλευρὰ τοῦ οἴκου ἐζυγωμένα.

42

1 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν
ἐσωτέραν κατὰ ἀνατολὰς, κατέναντι τῆς
πύλης τῆς πρὸς Βοῤῥᾶν, καὶ εἰσήγαγέ με· καὶ
ἰδοὺ ἐξέδραι πέντε, ἐχόμεναι τοῦ ἀπολοίπου,
καὶ ἐχόμεναι τοῦ διορίζοντος πρὸς Βοῤῥᾶν,
2 ἐπὶ πήχεις ἑκατὸν μῆκος πρὸς Βοῤῥᾶν, καὶ
τὸ πλάτος πεντήκοντα, 3 διαγεγραμμέναι ὃν
τρόπον αἱ πύλαι τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας,
καὶ ὃν τρόπον τὰ περίστυλα τῆς αὐλῆς τῆς
ἐξωτέρας ἐστοιχισμέναι, ἀντιπρόσωποι στοαὶ

τρισσαί. 4 Καὶ κατέναντι τῶν ἐξεδρῶν
περίπατος πηχῶν δέκα τὸ πλάτος, ἐπὶ πήχεις
ἑκατὸν τὸ μῆκος, καὶ τὰ θυρώματα αὐτῶν
πρὸς Βοῤῥᾶν, 5 καὶ οἱ περίπατοι οἱ ὑπερῷοι
ὡσαύτως· ὅτι ἐξείχετο τὸ περίστυλον ἐξ
αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ὑποκάτωθεν περιστύλου, καὶ
τὸ διάστημα· οὕτως περίστυλον καὶ διάστημα,
καὶ οὕτως στοαὶ δύο. 6 Διότι τριπλαῖ
ἦσαν, καὶ στύλους οὐκ εἶχον καθὼς οἱ
στύλοι τῶν ἐξωτέρων· διατοῦτο ἐξείχοντο
τῶν ὑποκάτωθεν καὶ τῶν μέσων ἀπὸ τῆς γῆς.

7 Καὶ φῶς ἔξωθεν, ὃν τρόπον αἱ ἐξέδραι τῆς
αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας, αἱ βλέπουσαι ἀπέναντι
τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς Βοῤῥᾶν, μῆκος πηχῶν
πεντήκοντα. 8 Ὅτι τὸ μῆκος τῶν ἐξεδρῶν
τῶν βλεπουσῶν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν,
ἦν πηχῶν πεντήκοντα, καὶ αὗταί εἰσιν αἱ
ἀντιπρόσωποι ταύταις· τὸ πᾶν πηχῶν ἑκατόν.

9 Καὶ αἱ θύραι τῶν ἐξεδρῶν τούτων
τῆς εἰσόδου τῆς πρὸς ἀνατολὰς, τοῦ
εἰσπορεύεσθαι δι᾽ αὐτῶν ἐκ τῆς αὐλῆς τῆς
ἐξωτέρας, 10 κατὰ τὸ φῶς τοῦ ἐν ἀρχῇ
περιπάτου, καὶ τὰ πρὸς Νότον κατὰ πρόσωπον
τοῦ Νότου κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίπου,
καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ διορίζοντος, καὶ αἱ
ἐξέδραι. 11 Καὶ ὁ περίπατος κατὰ πρόσωπον
αὐτῶν, κατὰ τὰ μέτρα ἐξεδρῶν τῶν πρὸς
Βοῤῥᾶν, καὶ κατὰ τὸ μῆκος αὐτῶν, καὶ κατὰ
τὸ εὗρος αὐτῶν, καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐξόδους
αὐτῶν, καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐπιστροφὰς
αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ φῶτα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ

θυρώματα αὐτῶν, 12 τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς
Νότον, καὶ κατὰ τὰ θυρώματα ἀπ᾽ ἀρχῆς τοῦ
περιπάτου, ὡς ἐπὶ φῶς διαστμήατος καλάμου,
καὶ κατὰ ἀνατολὰς τοῦ εἰσπορεύεσθαι δι᾽
αὐτῶν.

13 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς
Βοῤῥᾶν, καὶ αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς Νότον, οὖσαι
κατὰ πρόσωπον τῶν διαστημάτων, αὗταί
εἰσιν αἱ ἐξέδραι τοῦ ἁγίου, ἐν αἷς φάγονται
ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Σαδδοὺκ, οἱ ἐγγίζοντες πρὸς
Κύριον, τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ ἐκεῖ θήσουσι
τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ τὴν θυσίαν, καὶ τὰ
περὶ ἁμαρτίας, καὶ τὰ περὶ ἀγνοίας, διότι ὁ
τόπος ἅγιος. 14 Οὐκ εἰσελεύσονται ἐκεῖ πάρεξ
τῶν ἱερέων, οὐκ ἐξελεύσονται ἐκ τοῦ ἁγίου
εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, ὅπως διαπαντὸς
ἅγιοι ὦσιν οἱ προσάγοντες, καὶ μὴ ἅπτωνται
τοῦ στολισμοῦ αὐτῶν, ἐν οἷς λειτουργοῦσιν ἐν
αὐτοῖς, διότι ἅγιά ἐστι· καὶ ἐνδύσονται ἱμάτια
ἕτερα, ὅταν ἅπτωνται τοῦ λαοῦ.

15 Καὶ συνετελέσθη ἡ διαμέτρησις τοῦ οἴκου
ἔσωθεν· καὶ ἐξήγαγέ με καθ᾽ ὁδὸν τῆς πύλης
τῆς βλεπούσης πρὸς ἀνατολὰς, καὶ διεμέτρησε
τὸ ὑπόδειγμα τοῦ οἴκου κυκλόθεν ἐν διατάξει.

16 Καὶ ἔστη κατὰ νώτου τῆς πύλης τῆς
βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς, καὶ διεμέτρησε
πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου.
17 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς Βοῤῥᾶν, καὶ διεμέτρησε
τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ Βοῤῥᾶ, πήχεις
πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου.
18 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς θάλασσαν, καὶ

διεμέτρησε τὸ κατὰ πρόσωπον θαλάσσης,
πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου.
19 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς Νότον, καὶ διεμέτρησε
κατέναντι τοῦ Νότου, πεντακοσίους ἐν τῷ
καλάμῳ τοῦ μέτρου, 20 τὰ τέσσαρα μέρη
τοῦ αὐτοῦ καλάμου· καὶ διέταξεν αὐτὸν,
καὶ περίβολον αὐτῶν κύκλῳ, πεντακοσίων
πρὸς ἀνατολὰς, καὶ πεντακοσίων πηχῶν
εὖρος, τοῦ διαστέλλειν ἀναμέσον τῶν ἁγίων,
καὶ ἀναμέσον τοῦ προτειχίσματος, τοῦ ἐν
διατάξει τοῦ οἴκου.

43

1 Καὶ ἤγαγέ με ἐπὶ τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν
κατὰ ἀνατολὰς, καὶ ἐξήγαγέ με. 2 Καὶ ἰδοὺ
δόξα Θεοῦ Ἰσραὴλ ἤρχετο κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν
πρὸς ἀνατολὰς, καὶ φωνὴ τῆς παρεμβολῆς,
ὡς φωνὴ διπλασιαζόντων πολλῶν· καὶ ἡ γῆ
ἐξέλαμπεν ὡς φέγγος ἀπὸ τῆς δόξης κυκλόθεν.
3 Καὶ ἡ ὅρασις ἣν ἴδον, κατὰ τὴν ὅρασιν ἣν
ἴδον, ὅτε εἰσεπορευόμην τοῦ χρίσαι τὴν πόλιν·
καὶ ἡ ὅρασις τοῦ ἅρματος οὗ ἴδον, κατὰ τὴν
ὅρασιν ἣν ἴδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ· καὶ
πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου.

4 Καὶ δόξα Κυρίου εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον,
κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ
ἀνατολάς. 5 Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ
εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν· καὶ
ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ Κυρίου οἶκος. 6 Καὶ ἔστην,
καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τοῦ οἴκου λαλοῦντος πρὸς

μέ, καὶ ὁ ἀνὴρ εἱστήκει ἐχόμενός μου, 7 καὶ
εἶπε πρὸς μὲ,

Υἱὲ ἀνθρώπου, ἑώρακας τὸν τόπον τοῦ θρόνου μου, καὶ τὸν τόπον τοῦ ἴχνους τῶν ποδῶν μου, ἐν οἷς κατασκηνώσῃ τὸ ὄνομά μου ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ τὸν αἰῶνα· καὶ οὐ βεβηλώσουσιν οὐκέτι οἶκος Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου, αὐτοὶ καὶ οἱ ἡγούμενοι αὐτῶν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς
φόνοις τῶν ἡγουμένων ἐν μέσῳ αὐτῶν, 8 ἐν
τῷ τιθέναι αὐτοὺς τὸ πρόθυρόν μου ἐν τοῖς προθύροις αὐτῶν, καὶ τὰς φλιάς μου ἐχομένας τῶν φλιῶν αὐτῶν· καὶ ἔδωκαν τὸν τοῖχόν μου ὡς συνεχόμενον ἐμοῦ καὶ αὐτῶν, καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν αἷς ἐποίουν· καὶ ἐξέτριψα
αὐτοὺς ἐν θυμῷ μου, καὶ ἐν φόνῳ. 9 Καὶ νῦν
ἀπωσάσθωσαν τὴν πορνείαν αὐτῶν, καὶ τοὺς φόνους τῶν ἡγουμένων αὐτῶν ἀπ᾿ ἐμοῦ, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν αἰῶνα.

10 Καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, δεῖξον τῷ οἴκῳ
Ἰσραὴλ τὸν οἶκον· καὶ κοπάσουσιν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν· καὶ τὴν ὅρασιν αὐτοῦ,
καὶ τὴν διάταξιν αὐτοῦ. 11 Καὶ αὐτοὶ
λήψονται τὴν κόλασιν αὐτῶν περὶ πάντων ὧν ἐποίησαν· καὶ διαγράψεις τὸν οἶκον, καὶ τὰς ἐξόδους αὐτοῦ, καὶ τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ γνωριεῖς αὐτοῖς, καὶ διαγράψεις ἐναντίον αὐτῶν· καὶ φυλάξονται

πάντα τὰ δικαιώματά μου, καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ ποιήσουσιν αὐτά.

12 Καὶ τὴν διαγραφὴν τοῦ οἴκου ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, πάντα τὰ ὅρια αὐτοῦ κυκλόθεν ἅγια ἁγίων.

13 Καὶ ταῦτα τὰ μέτρα τοῦ θυσιαστηρίου
ἐν πήχει τοῦ πήχεως, καὶ παλαιστῆς,
κόλπωμα βάθους ἐπὶ πῆχυν, καὶ πῆχυς
τὸ εὖρος, καὶ γεῖσος ἐπὶ τὸ χεῖλος αὐτοῦ
κυκλόθεν, σπιθαμῆς· καὶ τοῦτο τὸ ὕψος τοῦ
θυσιαστηρίου 14 ἐκ βάθους τῆς ἀρχῆς τοῦ
κοιλώματος αὐτοῦ, πρὸς τὸ ἱλαστήριον τὸ
μέγα τοῦτο, ὑποκάτωθεν πηχῶν δύο, καὶ τὸ
εὖρος πήχεος· καὶ ἀπὸ τοῦ ἱλαστηρίου τοῦ
μικροῦ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον τὸ μέγα, πήχεις
τέσσαρες, καὶ εὖρος πῆχυς. 15 Καὶ τὸ ἀριὴλ
πηχῶν τεσσάρων, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀριὴλ, καὶ
ὑπεράνω τῶν κεράτων πῆχυς. 16 Καὶ τὸ ἀριὴλ
πηχῶν δώδεκα μήκους, ἐπὶ πήχεις δώδεκα,
τετράγωνον ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ.

17 Καὶ τὸ ἱλαστήριον πηχῶν δεκατεσσάρων τὸ μῆκος, ἐπὶ πήχεις δέκατέσσαρας τὸ εὖρος ἐπὶ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ, καὶ τὸ γεῖσος αὐτῷ κυκλόθεν κυκλούμενον αὐτῷ ἥμισυ πήχεως· καὶ τὸ κύκλωμα αὐτοῦ πῆχυς κυκλόθεν, καὶ οἱ κλημακτῆρες αὐτοῦ βλέποντες κατὰ ἀνατολάς.

18 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, υἱὲ ἀνθρώπου, τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ταῦτα τὰ προστάγματα τοῦ θυσιαστηρίου ἐν ἡμέρᾳ ποιήσεως αὐτοῦ, τοῦ ἀναφέρειν ἐπʼ αὐτοῦ ὁλοκαυτώματα, καὶ

προσχέειν πρὸς αὐτὸ αἷμα. 19 Καὶ δώσεις τοῖς
ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις τοῖς ἐκ τοῦ σπέρματος
Σαδδοὺκ τοῖς ἐγγίζουσι πρὸς μὲ, λέγει Κύριος
ὁ Θεὸς, τοῦ λειτουργεῖν μοι μόσχον ἐκ
βοῶν περὶ ἁμαρτίας. 20 Καὶ λήψονται ἐκ
τοῦ αἵματος αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ τὰ
τέσσαρα κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἐπὶ
τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ ἱλαστηρίου καὶ ἐπὶ
τὴν βάσιν κύκλῳ, καὶ ἐξιλάσονται αὐτό. 21 Καὶ
λήψονται τὸν μόσχον τὸν περὶ ἁμαρτίας, καὶ
κατακαυθήσεται ἐν τῷ ἀποκεχωρισμένῳ τοῦ
οἴκου, ἔξωθεν τῶν ἁγίων. 22 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ
τῇ δευτέρᾳ λήψονται ἐρίφους δύο αἰγῶν
ἀμώμους ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ ἐξιλάσονται
τὸ θυσιαστήριον, καθότι ἐξιλάσαντο ἐν
τῷ μόσχῳ. 23 Καὶ μετὰ τὸ συντελέσαι τὸν
ἐξιλασμὸν, προσοίσουσι μόσχον ἐκ βοῶν
ἄμωμον, καὶ κριὸν ἐκ προβάτων ἄμωμον,
24 καὶ προσοίσετε ἐναντίον Κυρίου· καὶ
ἐπιῤῥίψουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπ᾿ αὐτὰ ἅλα, καὶ
ἀνοίσουσιν αὐτὰ ὁλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ.

25 Ἑπτὰ ἡμέρας ποιήσεις ἔριφον ὑπὲρ
ἁμαρτίας καθ᾿ ἡμέραν, καὶ μόσχον ἐκ
βοῶν, καὶ κριὸν ἐκ προβάτων, ἄμωμα
ποιήσουσιν 26 ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ἐξιλάσονται
τὸ θυσιαστήριον, καὶ καθαριοῦσιν αὐτό·
καὶ πλήσουσι χεῖρας αὐτῶν. 27 Καὶ ἔσται
ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα,
ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ
ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου
ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος.

44

1 Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς
πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτέρας τῆς βλεπούσης
κατὰ ἀνατολάς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη.
2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, ἡ πύλη αὕτη
κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ
οὐδεὶς μὴ διέλθῃ δι᾽ αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ
Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι᾽ αὐτῆς, καὶ
ἔσται κεκλεισμένη. 3 Διότι ὁ ἡγούμενος
οὗτος καθήσεται ἐν αὐτῇ, τοῦ φαγεῖν ἄρτον
ἐναντίον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν αἰλὰμ τῆς
πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ
ἐξελεύσεται.

4 Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης
τῆς πρὸς Βοῤῥᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ
ἴδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος τοῦ
Κυρίου· καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου. 5 Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, υἱὲ ἀνθρώπου, τάξον
εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ ἴδε τοῖς ὀφθαλμοῖς,
καὶ τοῖς ὠσί σου ἄκουε πάντα ὅσα ἐγὼ
λαλῶ μετὰ σοῦ, κατὰ πάντα τὰ προστάγματα
τοῦ οἴκου Κυρίου, καὶ πάντα τὰ νόμιμα
αὐτοῦ· καὶ τάξεις τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν
εἴσοδον τοῦ οἴκου, κατὰ πάσας τὰς ἐξόδους
αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς ἁγίοις. 6 Καὶ ἐρεῖς
πρὸς τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα, πρὸς
τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, τάδε λέγει Κύριος
ὁ Θεὸς, ἱκανούσθω ὑμῖν ἀπὸ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν ὑμῶν, οἶκος Ἰσραὴλ, 7 τοῦ εἰσαγαγεῖν
ὑμᾶς υἱοὺς ἀλλογενεῖς, ἀπεριτμήτους καρδίᾳ·
καὶ ἀπεριτμήτους σαρκὶ, τοῦ γίνεσθαι ἐν

τοῖς ἁγίοις μου, καὶ βεβηλοῦν αὐτὰ, ἐν τῷ
προσφέρειν ὑμᾶς ἄρτους, σάρκας, καὶ αἷμα·
καὶ παρεβαίνετε τὴν διαθήκην μου ἐν πάσαις
ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν, 8 καὶ διετάξατε τοῦ
φυλάσσειν φυλακὰς ἐν τοῖς ἁγίοις μου.
9 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, πᾶς
υἱὸς ἀλλογενὴς ἀπερίτμητος καρδίᾳ, καὶ
ἀπερίτμητος σαρκὶ, οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὰ
ἅγιά μου ἐν πᾶσιν υἱοῖς ἀλλογενῶν, τῶν
ὄντων ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραήλ·
10 Ἀλλ᾿ ἢ οἱ Λευῖται, οἵτινες ἀφήλαντο
ἀπ᾿ ἐμοῦ ἐν τῷ πλανᾶσθαι τὸν Ἰσραὴλ ἀπ᾿
ἐμοῦ κατόπισθεν τῶν ἐνθυμημάτων αὐτῶν·
καὶ λήψονται ἀδικίαν αὐτῶν, 11 καὶ ἔσονται
ἐν τοῖς ἁγίοις μου λειτουργοῦντες, θυρωροὶ
ἐπὶ τῶν πυλῶν τοῦ οἴκου, καὶ λειτουργοῦντες
τῷ οἴκῳ· οὗτοι σφάξουσι τὰς θυσίας καὶ τὰ
ὁλοκαυτώματα τῷ λαῷ, καὶ οὗτοι στήσονται
ἐναντίον τοῦ λαοῦ, τοῦ λειτουργεῖν αὐτοῖς.
12 Ἀνθ᾿ ὧν ἐλειτούργουν αὐτοῖς πρὸ προσώπου
τῶν εἰδώλων αὐτῶν· καὶ ἐγένετο τῷ οἴκῳ
Ἰσραὴλ εἰς κόλασιν ἀδικίας· ἕνεκα τούτου
ᾖρα τὴν χεῖρά μου ἐπ᾿ αὐτοὺς, λέγει Κύριος
ὁ Θεὸς, 13 καὶ οὐκ ἐγγιοῦσι πρὸς μὲ τοῦ
ἱερατεύειν μοι, οὐδὲ τοῦ προσάγειν πρὸς τὰ
ἅγια υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, οὐδὲ πρὸς τὰ ἅγια τῶν
ἁγίων μου· καὶ λήψονται ἀτιμίαν αὐτῶν ἐν
τῇ πλανήσει ᾗ ἐπλανήθησαν. 14 Κατάξουσιν
αὐτοὺς φυλάσσειν φυλακὰς τοῦ οἴκου εἰς
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ εἰς πάντα ὅσα ἂν
ποιήσωσιν.

15 Οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, οἱ υἱοὶ τοῦ Σαδδοὺκ,
οἵτινες ἐφυλάξαντο τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων
μου, ἐν τῷ πλανᾶσθαι οἶκον Ἰσραὴλ ἀπʼ ἐμοῦ,
οὗτοι προσάξουσι πρὸς μὲ, τοῦ λειτουργεῖν
μοι, καὶ στήσονται πρὸ προσώπου μου, τοῦ
προσφέρειν μοι θυσίαν, στέαρ καὶ αἷμα, λέγει
Κύριος ὁ Θεός. 16 Οὗτοι εἰσελεύσονται εἰς
τὰ ἅγιά μου, καὶ οὗτοι προσελεύσονται πρὸς
τὴν τράπεζάν μου, τοῦ λειτουργεῖν μοι, καὶ
φυλάξουσι τὰς φυλακάς μου.
17 Καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς
τὰς πύλας τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας, στολὰς
λινὰς ἐνδύσονται, καὶ οὐκ ἐνδύσονται ἔρια
ἐν τῷ λειτουργεῖν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης
τῆς ἐσωτέρας αὐλῆς. 18 Καὶ κιδάρεις
λινὰς ἕξουσιν ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς αὐτῶν,
καὶ περισκελῆ λινὰ ἕξουσιν ἐπὶ τὰς ὀσφύας
αὐτῶν, καὶ οὐ περιζώσονται βίᾳ. 19 Καὶ ἐν
τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν τὴν
ἐξωτέραν πρὸς τὸν λαὸν, ἐκδύσονται τὰς
στολὰς αὐτῶν, ἐν αἷς αὐτοὶ λειτουργοῦσιν
ἐν αὐταῖς· καὶ θήσουσιν αὐτὰς ἐν ταῖς
ἐξέδραις τῶν ἁγίων, καὶ ἐνδύσονται στολὰς
ἑτέρας, καὶ οὐ μὴ ἁγιάσωσι τὸν λαὸν ἐν
ταῖς στολαῖς αὐτῶν. 20 Καὶ τὰς κεφαλὰς
αὐτῶν οὐ ξυρήσονται, καὶ τὰς κόμας αὐτῶν
οὐ ψιλώσουσι, καλύπτοντε καλύψουσιν τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν. 21 Καὶ οἶνον οὐ μὴ πίωσι
πᾶς ἱερεὺς, ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς
τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν. 22 Καὶ χήραν
καὶ ἐκβεβλημένην οὐ λήψονται ἑαυτοῖς εἰς

γυναῖκα, ἀλλʼ ἢ παρθένον ἐκ τοῦ σπέρματος Ἰσραήλ· καὶ χήρα ἐὰν γένηται ἐξ ἱερέως, λήψονται.

23 Καὶ τὸν λαόν μου διδάξουσιν ἀναμέσον ἁγίου καὶ βεβήλου, καὶ ἀναμέσον ἀκαθάρτου
καὶ καθαροῦ γνωριοῦσιν αὐτοῖς. 24 Καὶ
ἐπὶ κρίσιν αἵματος οὗτοι ἐπιστήσονται τοῦ διακρίνειν· τὰ δικαιώματά μου δικαιώσουσι, καὶ τὰ κρίματά μου κρινοῦσι, καὶ τὰ νόμιμά μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς μου φυλάξονται, καὶ τὰ σάββατά μου ἁγιάσουσι.

25 Καὶ ἐπὶ ψυχὴν ἀνθρώπου οὐκ εἰσελεύσονται τοῦ μιανθῆναι, ἀλλʼ ἢ ἐπὶ πατρὶ, καὶ ἐπὶ μητρὶ, καὶ ἐπὶ υἱῷ, καὶ ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ ἐπὶ ἀδελφῷ, καὶ ἐπὶ ἀδελφῇ αὐτοῦ, ἣ οὐ γέγονεν ἀνδρὶ, μιανθήσεται.
26 Καὶ μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτὸν, ἑπτὰ
ἡμέρας ἐξαριθμήσῃ αὐτῷ. 27 Καὶ ᾗ ἂν ἡμέρᾳ
εἰσπορεύωνται εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν τοῦ λειτουργεῖν ἐν τῷ ἁγίῳ, προσοίσουσιν ἱλασμὸν, λέγει Κύριος ὁ Θεός·

28 Καὶ ἔσται αὐτοῖς εἰς κληρονομίαν· ἐγὼ κληρονομία αὐτοῖς, καὶ κατάσχεσις αὐτοῖς οὐ δοθήσεται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ὅτι ἐγὼ
κατάσχεσις αὐτῶν. 29 Καὶ τὰς θυσίας, καὶ
τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας, οὗτοι φάγονται· καὶ πᾶν ἀφόρισμα ἐν τῷ
Ἰσραὴλ αὐτοῖς ἔσται, 30 ἀπαρχαὶ πάντων, καὶ
τὰ πρωτότοκα πάντων, καὶ τὰ ἀφαιρέματα πάντα· ἐκ πάντων τῶν ἀπαρχῶν ὑμῶν, τοῖς

ἱερεῦσιν ἔσται· καὶ τὰ πρωτογεννήματα ὑμῶν
δώσετε τῷ ἱερεῖ, τοῦ θεῖναι εὐλογίας ὑμῶν
ἐπὶ τοὺς οἴκους ὑμῶν. 31 Καὶ πᾶν θνησιμαῖον
καὶ θηριάλωτον ἐκ τῶν πετεινῶν, καὶ ἐκ τῶν
κτηνῶν, οὐ φάγονται οἱ ἱερεῖς.

45

1 Καὶ ἐν τῷ καταμετρεῖσθαι ὑμᾶς τὴν
γῆν ἐν κληρονομίᾳ, ἀφοριεῖτε ἀπαρχὴν τῷ
Κυρίῳ, ἅγιον ἀπὸ τῆς γῆς πέντε καὶ εἴκοσι
χιλιάδας μῆκος, καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδας,
ἅγιον ἔσται ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ
κυκλόθεν. 2 Καὶ ἔσται ἐκ τούτου ἁγιάσματα,
πεντακόσιοι ἐπὶ πεντακοσίους, τετράγωνον
κυκλόθεν, καὶ πεντήκοντα πήχεις διάστημα
αὐτῶν κυκλόθεν. 3 Καὶ ἐκ ταύτης τῆς
διαμετρήσεως διαμετρήσεις μῆκος πέντε καὶ
εἴκοσι χιλιάδας, καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδας·
καὶ ἐν αὐτῇ ἔσται ἅγια τῶν ἁγίων· 4 Ἀπὸ τῆς
γῆς ἔσται τοῖς ἱερεῦσι τοῖς λειτουργοῦσιν ἐν
τῷ ἁγίῳ, καὶ ἔσται τοῖς ἐγγίζουσι λειτουργεῖν
τῷ Κυρίῳ· καὶ ἔσται αὐτοῖς τόπος εἰς οἴκους
ἀφωρισμένους τῷ ἁγιασμῷ αὐτῶν, 5 εἴκοσι
καὶ πέντε χιλιάδας μῆκος, καὶ εὖρος εἴκοσι
χιλιάδες· καὶ τοῖς Λευίταις τοῖς λειτουργοῦσι
τῷ οἴκῳ, αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν πόλεις τοῦ
κατοικεῖν.

6 Καὶ τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως δώσεις
πέντε χιλιάδας εὖρος, καὶ μῆκος πέντε καὶ
εἴκοσι χιλιάδας, ὃν τρόπον ἡ ἀπαρχὴ τῶν
ἁγίων παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ ἔσονται.

7 Καὶ τῷ ἡγουμένῳ ἐκ τούτου, καὶ ἀπὸ
τούτου εἰς τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἁγίων, εἰς
κατάσχεσιν τῆς πόλεως, κατὰ πρόσωπον τῶν
ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων, καὶ κατὰ πρόσωπον τῆς
κατασχέσεως τῆς πόλεως τὰ πρὸς θάλασσαν,
καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασσαν πρὸς ἀνατολάς·
καὶ τὸ μῆκος ὡς μία τῶν μερίδων ἀπὸ τῶν
ὁρίων τῶν πρὸς θάλασσαν, καὶ τὸ μῆκος,
ἐπὶ τὰ ὅρια τὰ πρὸς ἀνατολὰς τῆς γῆς.
8 Καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς κατάσχεσιν ἐν τῷ
Ἰσραὴλ, καὶ οὐ καταδυναστεύσουσιν οὐκέτι
οἱ ἀφηγούμενοι τοῦ Ἰσραὴλ τὸν λαόν μου, καὶ
τὴν γῆν κατακληρονομήσουσιν οἶκος Ἰσραὴλ
κατὰ φυλὰς αὐτῶν.
9 Τάδε λέγει Κύριος Θεὸς, ἱκανούσθω
ὑμῖν οἱ ἀφηγούμενοι τοῦ Ἰσραὴλ, ἀδικίαν
καὶ ταλαιπωρίαν ἀφέλεσθε, κρίμα
καὶ δικαιοσύνην ποιήσατε· ἐξάρατε
καταδυναστείαν ἀπὸ τοῦ λαοῦ μου, λέγει
Κύριος Θεός. 10 Ζυγὸς δίκαιος, καὶ μέτρον
δίκαιον, καὶ χοῖνιξ δικαία ἔσται ὑμῖν τοῦ
μέτρου, 11 καὶ ἡ χοῖνιξ ὁμοίως μία ἔσται τοῦ
λαμβάνειν· τὸ δέκατον τοῦ γομόρ, χοῖνιξ, καὶ
τὸ δέκατον τοῦ γομόρ, πρὸς τὸ γομόρ ἔσται τὸ
ἴσον. 12 Καὶ τὰ στάθμια, εἴκοσι ὀβολοὶ, πέντε
σίκλοι, πέντε καὶ σίκλοι δέκα, καὶ πεντήκοντα
σίκλοι ἡ μνᾶ ἔσται ὑμῖν.
13 Καὶ αὕτη ἡ ἀπαρχὴ ἣν ἀφοριεῖτε, ἕκτον
μέτροο ἀπὸ τοῦ γυμὸρ τοῦ πυροῦ, καὶ τὸ
ἕκτον αὐτοῦ τοῦ οἴφι ἀπὸ τοῦ κόρου τῶν
κριθῶν. 14 Καὶ τὸ πρόσταγμα τοῦ ἐλαίου
κοτύλην ἐλαίου ἀπὸ δέκα κοτυλῶν, ὅτι αἱ

δέκα κοτύλαι εἰσὶ γομόρ. 15 Καὶ πρόβατον
ἀπὸ τῶν προβάτων ἀπὸ δέκα ἀφαίρεμα ἐκ
πασῶν τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς θυσίας,
καὶ εἰς ὁλοκαυτώματα, καὶ εἰς σωτηρίου, τοῦ
ἐξιλάσκεσθαι περὶ ὑμῶν, λέγει Κύριος Θεός.
16 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς δώσει τὴν ἀπαρχὴν ταύτην
τῷ ἀφηγουμένῳ τοῦ Ἰσραήλ.

17 Καὶ διὰ τοῦ ἀφηγουμένου ἔσται τὰ ὁλοκαυτώματα, καὶ αἱ θυσίαι, καὶ αἱ σπονδαὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς, καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις, καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς οἴκου Ἰσραήλ· αὐτὸς ποιήσει τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ τὴν θυσίαν, καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου, τοῦ ἐξιλάσκεσθαι ὑπὲρ τοῦ οἴκου Ἰσραήλ.

18 Τάδε λέγει Κύριος Θεὸς, ἐν τῷ πρώτῳ
μηνὶ, μιᾷ τοῦ μηνὸς, λήμψεσθε μόσχον ἐκ
βοῶν ἄμωμον, τοῦ ἐξιλάσασθαι τὸ ἅγιον.
19 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος
τοῦ ἐξιλασμοῦ, καὶ δώσει ἐπὶ τὰς φλιὰς τοῦ
οἴκου, καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ ἱεροῦ,
καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπὶ τὰς φλιὰς
τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας. 20 Καὶ
οὕτως ποιήσεις ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ· μιᾷ
τοῦ μηνὸς λήψῃ παρ᾽ ἑκάστου ἀπόμοιραν· καὶ
ἐξιλάσεσθε τὸν οἶκον.

21 Καὶ ἐν τῷ πρώτῳ, τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ
μηνὸς ἔσται ὑμῖν τὸ πάσχα ἑορτή· ἑπτὰ ἡμέρας
ἄζυμα ἔδεσθε. 22 Καὶ ποιήσει ὁ ἀφηγούμενος
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ τοῦ οἴκου,
καὶ ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, μόσχον

ὑπὲρ ἁμαρτίας. 23 Καὶ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας
τῆς ἑορτῆς ποιήσει ὁλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ
ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριοὺς ἀμώμους καθ᾽
ἡμέραν, τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ ὑπὲρ ἁμαρτίας
ἔριφον αἰγῶν καθ᾽ ἡμέραν, καὶ θυσίαν. 24 Καὶ
πέμμα τῷ μόσχῳ, καὶ πέμματα τῷ κριῷ
ποιήσεις, καὶ ἐλαίου τὸ εἳν τῷ πεμματι.
25 Καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ, πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ
μηνὸς, ἐν τῇ ἑορτῇ ποιήσεις κατὰ τὰ αὐτὰ,
ἑπτὰ ἡμέρας, καθὼς τὰ ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας,
καὶ καθὼς τὰ ὁλοκαυτώματα, καὶ καθὼς τὸ
μαναὰ, καὶ καθὼς τὸ ἔλαιον.

46

1 Τάδε λέγει Κύριος Θεὸς, ἡ πύλη ἡ ἐν τῇ
αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ, ἡ βλέπουσα πρὸς ἀνατολὰς,
ἔσται κεκλεισμένη ἓξ ἡμέρας τὰς ἐνεργούς·
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἀνοιχθῇ, καὶ ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῆς νουμηνίας ἀνοιχθήσεται. 2 Καὶ
εἰσελεύσεται ὁ ἀφηγούμενος κατὰ τὴν ὁδὸν
τοῦ αἰλὰμ τῆς πύλης τῆς ἔσωθεν, καὶ στήσεται
ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης, καὶ ποιήσουσιν οἱ
ἱερεῖς τὰ ὁλοκαυτώματα αὐτοῦ, καὶ τὰ τοῦ
σωτηρίου αὐτοῦ. 3 Καὶ προσκυνήσει ὁ λαὸς
τῆς γῆς κατὰ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης ἐκείνης,
καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις, καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις,
ἐναντίον Κυρίου.

4 Καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα προσοίσει ὁ
ἀφηγούμενος τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν
σαββάτων, ἓξ ἀμνοὺς ἀμώμους, καὶ κριὸν
ἄμωμον, 5 καὶ μαναὰ, πέμμα τῷ κριῷ, καὶ τοῖς
ἀμνοῖς θυσίαν, δόμα χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐλαίου

τὸ εἲν τῷ πέμματι. 6 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς
νουμηνίας μόσχον ἄμωμον, καὶ ἓξ ἀμνοὺς,
καὶ κριὸς ἄμωμος ἔσται, 7 καὶ πέμμα τῷ κριῷ,
καὶ πέμμα τῷ μόσχῳ ἔσται μαναά, καὶ τοῖς
ἀμνοῖς, καθὼς ἂν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ
ἐλαίου τὸ εἲν τῷ πέμματι.

8 Καὶ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν ἀφηγούμενον,
κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἰλὰμ τῆς πύλης
εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης
ἐξελεύσεται. 9 Καὶ ὅταν εἰσπορεύηται ὁ
λαὸς τῆς γῆς ἐναντίον Κυρίου ἐν ταῖς
ἑορταῖς, ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν
τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς Βοῤῥᾶν
προσκυνεῖν, ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς
πύλης τῆς πρὸς Νότον· καὶ ὁ εἰσπορευόμενος
κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Νότον,
ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς
πρὸς Βοῤῥᾶν· οὐκ ἀναστρέψει κατὰ τὴν
πύλην εἰς ἣν εἰσελήλυθεν, ἀλλ᾽ ἢ κατ᾽ εὐθὺ
αὐτῆς ἐξελεύσεται. 10 Καὶ ὁ ἀφηγούμενος
ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι
αὐτοὺς εἰσελεύσεται μετ᾽ αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ
ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς ἐξελεύσεται.

11 Καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς
πανηγύρεσιν ἔσται τὸ μαναὰ πέμμα τῷ μόσχῳ,
καὶ πέμμα τῷ κριῷ, καὶ τοῖς, ἀμνοῖς καθὼς
ἂν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἐλαίου τὸ εἲν τῷ
πέμματι. 12 Ἐὰν δὲ ποιήσῃ ὁ ἀφηγούμενος
ὁμολογίαν ὁλοκαύτωμα σωτηρίου τῷ Κυρίῳ,
καὶ ἀνοίξεῃ ἑαυτῷ τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν
κατὰ ἀνατολάς, καὶ ποιήσῃ τὸ ὁλοκαύτωμα

αὐτοῦ, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ, ὃν
τρόπον ποιεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων·
καὶ ἐξελεύσεται, καὶ κλείσει τὰς θύρας μετὰ
τὸ ἐξελθεῖν αὐτόν·

13 Καὶ ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον ποιήσει εἰς
ὁλοκαύτωμα καθʼ ἡμέραν τῷ Κυρίῳ, πρωῒ
ποιήσει αὐτόν· 14 Καὶ μαναὰ ποιήσει ἐπʼ αὐτῷ
τὸπρωῒ, ἕκτον τοῦ μέτρου, καὶ ἐλαίου τρίτον
τοῦ εἶν τοῦ ἀναμῖξαι τὴν σεμίδαλιν μαναὰ τῷ
Κυρίῳ, πρόσταγμα διαπαντός. 15 Ποιήσετε τὸν
ἀμνὸν, καὶ τὸ μαναὰ, καὶ τὸ ἔλαιον ποιήσετε
τοπρωῒ, ὁλοκαύτωμα διαπαντός.

16 Τάδε λέγει Κύριος Θεὸς, ἐὰν δῷ ὁ
ἀφηγούμενος δόμα ἑνὶ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ
ἐκ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, τοῦτο τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ ἔσται κατάσχεσις κληρονομία· 17 Ἐὰν
δὲ δῷ δόμα ἑνὶ τῶν παίδων αὐτοῦ, καὶ
ἔσται αὐτῷ ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως,
καὶ ἀποδώσει τῷ ἀφηγουμένῳ· πλὴν τῆς
κληρονομίας τῶν υἱῶν αὐτοῦ αὐτοῖς ἔσται.
18 Καὶ οὐ μὴ λάβῃ ὁ ἀφηγούμενος ἐκ τῆς
κληρονομίας τοῦ λαοῦ, καταδυναστεῦσαι
αὐτοὺς, ἐκ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ
κατακληρονομήσει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ὅπως
μὴ διασκορπίζηται ὁ λαός μου, ἕκαστος ἐκ
τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ.

19 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν εἴσοδον τῆς κατὰ
νώτου τῆς πύλης, εἰς τὴν ἐξέδραν τῶν ἁγίων
τῶν ἱερέων, τὴν βλέπουσαν πρὸς Βοῤῥᾶν· καὶ
ἰδοὺ ἐκεῖ τόπος κεχωρισμένος. 20 Καὶ εἶπε
πρὸς μὲ, οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν, οὗ ἑψήσουσιν

ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας καὶ τὰ ὑπὲρ
ἁμαρτίας, καὶ ἐκεῖ πέψουσι τὸ μαναὰ τὸ
παράπαν, τοῦ μὴ ἐκφέρειν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν
ἐξωτέραν, τοῦ ἁγιάζειν τὸν λαόν.

21 Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν
ἐξῶτέραν, καὶ περιήγαγέ με ἐπὶ τὰ τέσσαρα
μέρη τῆς αὐλῆς· καὶ ἰδοὺ αὐλὴ κατὰ τὰ
κλίτη τῆς αὐλῆς, 22 κατὰ τὸ κλίτος αὐλὴ,
αὐλὴ ἐπὶ τὰ τέσσαρα, καὶ τῆς αὐλῆς αὐλὴ
μικρὰ μήκους πηχῶν τεσσαράκοντα, καὶ εὖρος
πηχῶν τριάκοντα, μέτρον ἓν ταῖς τέσσαρσι.
23 Καὶ ἐξέδραι κύκλῳ ἐν αὐταῖς, κυκλῳ ταῖς
τέσσαρσι· καὶ μαγειρεῖα γεγονότα ὑποκάτω
τῶν ἐξεδρῶν κύκλῳ. 24 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, οὖτοι
οἱ οἶκοι τῶν μαγείρων, οὗ ἑψήσουσιν ἐκεῖ οἱ
λειτουργοῦντες τῷ οἴκῳ τὰ θύματα τοῦ λαοῦ.

47

1 Καὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τοῦ οἴκου·
καὶ ἰδοὺ ὕδωρ ἐξεπορεύετο ὑποκάτωθεν τοῦ
αἰθρίου κατὰ ἀνατολὰς, ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦ
οἴκου ἔβλεπε κατὰ ἀνατολὰς, καὶ τὸ ὕδωρ
κατέβαινεν ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιοῦ, ἀπὸ
Νότου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. 2 Καὶ ἐξήγαγέ με
κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βοῤῥᾶν, καὶ
περιήγαγέ με τὴν ὁδὸν ἔξωθεν πρὸς τὴν πύλην
τῆς αὐλῆς τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ
ἰδοὺ τὸ ὕδωρ κατεφέρετο ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ
δεξιοῦ, 3 καθὼς ἔξοδος ἀνδρὸς ἐξεναντίας·
καὶ μέτρον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ διεμέτρησε
χιλίους ἐν τῷ μετρῳ, καὶ διῆλθεν ἐν τῷ ὕδατι

ὕδωρ ἀφέσεως· 4 καὶ διεμέτρησε χιλίους, καὶ
διῆλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ ἕως τῶν μηρῶν·
καὶ διεμέτρησε χιλίους, καὶ διῆλθεν ὕδωρ ἕως
ὀσφύος. 5 Καὶ διεμέτρησε χιλίους, καὶ οὐκ
ἠδύνατο διελθεῖν, ὅτι ἐξύβριζεν ὡς χειμάῤῥου
ὃν οὐ διαβήσονται.

6 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπου;
καὶ ἤγαγέ με, καὶ ἐπέστρεψέ με ἐπι τὸ χεῖλος
τοῦ ποταμοῦ, 7 ἐν τῇ ἐπιστροφῇ μου· καὶ
ἰδοὺ ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ δένδρα
πολλὰ σφόδρα ἔνθεν καὶ ἔνθεν. 8 Καὶ εἶπε
πρὸν μὲ, τὸ ὕδωρ τοῦτο τὸ ἐκπορευόμενον
εἱς τὴν Γαλιλαίαν τὴν πρὸς ἀνατολὰς, καὶ
κατέβαινεν ἐπὶ τὴν Ἀραβίαν, καὶ ἤρχετο ἕως
ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῆς διεκβολῆς,
καὶ ὑγιάσει τὰ ὕδατα· 9 Καὶ ἔσται πᾶσα ψυχὴ
τῶν ζώων τῶν ἐκζεόντων, ἐπὶ πάντα ἐφʼ ἃ ἂν
ἐπέλθῃ ἐκεῖ ὁ ποταμὸς, ζήσεται· καὶ ἔσται ἐκεῖ
ἰχθὺς πολὺς σφόδρα, ὅτι ἥκει ἐκεῖ τὸ ὕδωρ
τοῦτο, καὶ ὑγιάσει, καὶ ζήσεται, πᾶν ἐφʼ ὃ ἂν
ἔλθῃ ὁ ποταμὸς ἐκεῖ, ζήσεται.

10 Καὶ στήσονται ἐκεῖ ἁλιεῖς ἀπὸ Ἰνγαδεὶν
ἕως Ἐναγαλλείμ· ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσται, καθʼ
ἑαυτὴν ἔσται· καὶ οἱ ἰχθύες αὐτῆς, ὡς οἱ
ἰχθύες τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης, πλῆθος
πολὺ σφόδρα. 11 Καὶ ἐν τῇ διεκβολῇ αὐτοῦ, καὶ
ἐν τῇ ἐπιστροφῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ ὑπεράρσει
αὐτοῦ, οὐ μὴ ὑγιάσωσιν, εἰς ἅλας δέδονται.
12 Καὶ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ ἀναβήσεται, ἐπὶ τοῦ
χείλους αὐτοῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, πᾶν ξύλον
βρώσιμον, οὐ μὴ παλαιωθῇ ἐπʼ αὐτοῦ, οὐδὲ

μὴ ἐκλείπῃ ὁ καρπὸς αὐτοῦ, τῆς καινότητος
αὐτοῦ πρωτοβολήσει, ὅτι τὰ ὕδατα αὐτῶν
ἐκ τῶν ἁγίων ταῦτα ἐκπορεύεται, καὶ ἔσται
ὁ καρπὸς αὐτῶν εἰς βρῶσιν, καὶ ἀνάβασις
αὐτῶν εἰς ὑγίειαν.
13 Τάδε λέγει Κύριος Θεὸς, ταῦτα τὰ
ὅρια κατακληρονομήσετε τῆς γῆς, ταῖς
δώδεκα φυλαῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρόσθεσις
σχοινίσματος. 14 Καὶ κατακληρονομήσετε
αὐτὴν ἕκαστος καθὼς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ,
εἰς ἣν ᾖρα τὴν χεῖρά μου, τοῦ δοῦναι τοῖς
πατράσιν αὐτῶν, καὶ πεσεῖται ἡ γῆ αὕτη ὑμῖν
ἐν κληρονομίᾳ.
15 Καὶ ταῦτα τὰ ὅρια τῆς γῆς τῆς πρὸς
Βοῤῥᾶν, ἀπὸ θαλάσσης τῆς μεγάλης
τῆς καταβαινούσης, καὶ περισχιζούσης
τῆς εἰσόδου, Ἡμασελδὰμ, 16 Μααβθηρὰς
Ἑβραμηλιὰμ ἀναμέσον ὁρίων Δαμασκοῦ καὶ
ἀναμέσον ὁρίων Ἡμαθεὶ, αὐλὴ τοῦ Σαυνὰν, αἵ
εἰσιν ἐπάνω τῶν ὁρίων Αὐρανίτιδος. 17 Ταῦτα
τὰ ὅρια ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ἀπὸ τῆς αὐλῆς τοῦ
Αἰνὰν, ὅρια Δαμασκοῦ, καὶ τὰ πρὸς βοῤῥᾶν,
18 Καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἀναμέσον τῆς
Λωρανίτιδος, καὶ ἀναμέσον Δαμασκοῦ, καὶ
ἀναμέσον τῆς Γαλααδίτιδος, καὶ ἀναμέσον
τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ Ἰορδάνης διορίζει
ἐπὶ τὴν θάλασσαν, τὴν πρὸς ἀνατολὰς
φοινικῶνος· ταῦτα τὰ πρὸς ἀνατολάς. 19 Καὶ
τὰ πρὸς Νότον καὶ Λίβα ἀπὸ Θαιμὰν καὶ
φοινικῶνος, ἕως ὕδατος Μαριμὼθ Καδὴμ,
παρεκτεῖνον ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην·
20 τοῦτο τὸ μέρος Νότος καὶ λίψ. Τοῦτο τὸ

μέρος τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης ὁρίζει, ἕως
κατέναντι τῆς εἰσόδου Ἡμὰθ, ἕως εἰσόδου
αὐτοῦ· ταῦτά ἐστι τὰ πρὸς θάλασσαν Ἡμάθ.
21 Καὶ διαμερίσετε τὴν γῆν ταύτην αὐτοῖς,
ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραήλ. 22 Βαλεῖτε αὐτὴν
ἐν κλήρῳ, ὑμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις
τοῖς παροικοῦσιν ἐν μέσῳ ὑμῶν, οἵτινες
ἐγέννησαν υἱοὺς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καὶ ἔσονται
ὑμῶν ὡς αὐτόχθονες ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ Ἰσραήλ·
μεθ᾽ ὑμῶν φάγονται ἐν κληρονομίᾳ ἐν μέσῳ
τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, 23 καὶ ἔσονται ἐν
φυλῇ προσηλύτων ἐν τοῖς προσηλύτοις τοῖς
μετ᾽ αὐτῶν· ἐκεῖ δώσετε κληρονομίαν αὐτοῖς,
λέγει Κύριος Θεός.

48

1 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν φυλῶν ἀπὸ
τῆς ἀρχῆς τῆς πρὸς Βοῤῥᾶν, κατὰ τὸ μέρος
τῆς καταβάσεως τοῦ περισχίζοντος ἐπὶ τὴν
εἴσοδον τῆς Ἡμὰθ αὐλῆς τοῦ Αἰλὰμ, ὅριον
Δαμασκοῦ πρὸς Βοῤῥᾶν κατὰ μέρος Ἡμὰθ
αὐλῆς· καὶ ἔσται αὐτοῖς τὰ πρὸς ἀνατολὰς
ἕως πρὸς θάλασσαν, Δὰν, μία. 2 Καὶ ἀπὸ τῶν
ὁρίων τοῦ Δὰν τὰ πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν
πρὸς θάλασσαν, Ἀσσὴρ, μία. 3 Καὶ ἀπὸ τῶν
ὁρίων Ἀσσὴρ, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως
τῶν πρὸς θάλασσαν, Νεφθαλεὶμ, μία. 4 Καὶ
ἀπὸ τῶν ὁρίων Νεφθαλεὶμ, ἀπὸ ἀνατολῶν,
ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Μανασσῆ, μία· 5 Καὶ
ἀπὸ τῶν ὁρίων Μανασσῆ, ἀπὸ τῶν πρὸς
ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Ἐφραίμ,
μία. 6 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Ἐφραὶμ, ἀπὸ τῶν

πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν,
Ῥουβὴν, μία. 7 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Ῥουβὴν ἀπὸ
τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν,
Ἰούδα, μία.

8 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Ἰούδα, ἀπὸ τῶν πρὸς
ἀνατολὰς, ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τοῦ ἀφορισμοῦ
πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες εὖρος, καὶ μῆκος,
καθὼς μία τῶν μερίδων ἀπὸ τῶν πρὸς
ἀνατολὰς, καὶ ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν· καὶ
ἔσται τὸ ἅγιον ἐν μέσῳ αὐτῶν. 9 Ἀπαρχὴν, ἣν
ἀφοριοῦσι τῷ Κυρίῳ, μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι
χιλιάδες, καὶ εὖρος εἴκοσι πέντε χιλιάδες.
10 Τούτων ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων τοῖς
ἱερεῦσιν πρὸς Βοῤῥᾶν, πέντε καὶ εἴκοσι
χιλιάδες· καὶ πρὸς θάλασσαν, δέκα χιλιάδες·
καὶ πρὸς Νότον, εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες· καὶ
τὸ ὄρος τῶν ἁγίων ἔσται ἐν μέσῳ αὐτοῦ 11 τοῖς
ἱερεῦσι, τοῖς ἡγιασμένοις υἱοῖς Σαδδοὺκ,
τοῖς φυλάσσουσι τὰς φυλακὰς τοῦ οἴκου,
οἵτινες οὐκ ἐπλανήθησαν ἐν τῇ πλανήσει υἱῶν
Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐπλανήθησαν οἱ Λευῖται.
12 Καὶ ἔσται αὐτοῖς ἡ ἀπαρχὴ δεδομένη ἐκ τῶν
ἀπαρχῶν τῆς γῆς, ἅγιον ἁγίων ἀπὸ τῶν ὁρίων
τῶν Λευειτῶν.

13 Τοῖς δὲ Λευίταις τὰ ἐχόμενα τῶν ὁρίων
τῶν ἱερέων, μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες,
καὶ εὖρος δέκα χιλιάδες· πᾶν τὸ μῆκος
πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ εὖρος εἴκοσι
χιλιάδες. 14 Οὐ πραθήσεται ἐξ αὐτοῦ, οὐδὲ
καταμετρηθήσεται, οὐδὲ ἀφαιρεθήσεται τὰ
πρωτογεννήματα τῆς γῆς, ὅτι ἅγιόν ἐστι τῷ

Κυρίῳ.
15 Τὰς δὲ πέντε χιλιάδας τὰς περισσὰς
ἐπὶ τῷ πλάτει ἐπὶ ταῖς πέντε καὶ εἴκοσι
χιλιάσι, προτείχισμα ἔσται τῇ πόλει εἰς
τὴν κατοικίαν, καὶ εἰς διάστημα αὐτοῦ·
καὶ ἔσται ἡ πόλις ἐν μέσῳ αὐτοῦ· 16 Καὶ
ταῦτα τὰ μέτρα αὐτῆς· ἀπὸ τῶν πρὸς Βοῤῥᾶν,
πεντακόσιοι καὶ τετρακισχίλιοι, καὶ ἀπὸ
τῶν πρὸς Νότον πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες
χιλιάδες, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς,
πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες χιλιάδες, καὶ
ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασσαν, τετρακισχιλίους
πεντακοσίους. 17 Καὶ ἔσται διάστημα τῇ
πόλει πρὸς Βοῤῥᾶν διακόσιοι πεντήκοντα,
καὶ πρὸς Νότον διακόσιοι καὶ πεντήκοντα,
καὶ πρὸς ἀνατολὰς, διακόσιοι πεντήκοντα,
καὶ πρὸς θάλασσαν διακόσιοι πεντήκοντα.
18 Καὶ τὸ περισσὸν τοῦ μηκους τὸ ἐχόμενον
τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων, δέκα χιλιάδες πρὸς
ἀνατολὰς, καὶ δέκα χιλιάδες πρὸς θάλασσαν·
καὶ ἔσονται αἱ ἀπαρχαὶ τοῦ ἁγίου, καὶ
ἔσται τὰ γεννήματα αὐτῆς εἰς ἄρτους τοῖς
ἐργαζομένοις τὴν πόλιν. 19 Οἱ δὲ ἐργαζόμενοι
τὴν πόλιν ἐργῶνται αὐτὴν ἐκ πασῶν τῶν
φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ.
20 Πᾶσα ἡ ἀπαρχὴ, πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες
ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας τετράγωνον·
ἀφοριεῖτε αὐτοῦ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ ἁγίου, ἀπὸ
τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως.
21 Τὸ δὲ περισσὸν τῷ ἀφηγουμένῳ ἐκ τούτου
καὶ ἐκ τούτου ἀπὸ τῶν ἀπαρχῶν τοῦ ἁγίου,
καὶ εἰς τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως, ἐπὶ πέντε

καὶ εἴκοσι χιλιάδας μῆκος, ἕως τῶν ὁρίων
τῶν πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς θάλασσαν, ἐπὶ
πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἕως τῶν ὁρίων
τῶν πρὸς θάλασσαν, ἐχόμενα τῶν μερίδων
τοῦ ἀφηγουμένου· καὶ ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῶν
ἁγίων καὶ τὸ ἁγίασμα τοῦ οἴκου ἐν μέσῳ
αὐτῆς. 22 Καὶ παρὰ τῶν Λευιτῶν, ἀπὸ
τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως ἐν μέσῳ τῶν
ἀφηγουμένων ἔσται ἀναμέσον τῶν ὁρίων
Ἰούδα, καὶ ἀναμέσον τῶν ὁρίων Βενιαμὶν, καὶ
τῶν ἀφηγουμένων ἔσται.

23 Καὶ τὸ περισσὸν τῶν φυλῶν, ἀπὸ τῶν πρὸς
ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Βενιαμὶν,
μία. 24 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Βενιαμὶν,
ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλα
σσαν, Συμεὼν, μία. 25 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων
τῶν Συμεὼν, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν
πρὸς θάλασσαν, Ἰσσάχαρ, μία. 26 Καὶ ἀπὸ τῶν
ὁρίων τῶν Ἰσσάχαρ, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς,
ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Ζαβουλὼν, μία.
27 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Ζαβουλὼν, ἀπὸ
τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν,
Γὰδ, μία, 28 καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Γὰδ,
ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς Λίβα·
καὶ ἔσται τὰ ὅρια αὐτοῦ ἀπὸ Θαιμὰν, καὶ
ὕδατος βαριμὼθ Κάδης, κληρονομίας, ἕως τῆς
θαλάσσης τῆς μεγάλης. 29 Αὕτη ἡ γῆ, ἣν
βαλεῖτε ἐν κλήρῳ ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραήλ·
καὶ οὗτοι οἱδιαμερισμοὶ αὐτῶν, λέγει Κύριος
Θεός.

30 Καὶ αὗται αἱ διεκβολαὶ τῆς πόλεως αἱ

πρὸς Βοῤῥᾶν, τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι
μέτρῳ. 31 Καὶ αἱ πύλαι τῆς πόλεως, ἐπ᾽
ὀνόμασι φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ· πύλαι τρεῖς πρὸς
Βοῤῥᾶν, πύλη Ῥουβὴν μία, καὶ πύλη Ἰούδα,
μία, καὶ πύλη Λευῒ, μία. 32 Καὶ τὰ πρὸς
ἀνατολὰς τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι,
καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη Ἰωσὴφ, μία, καὶ πύλη
Βενιαμεὶν, μία, καὶ πύλη Δὰν, μία. 33 Καὶ τὰ
πρὸς Νότον τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι
μέτρῳ· καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη Συμεὼν, μία, καὶ
πύλη Ἰσσάχαρ, μία, καὶ πύλη Ζαβουλὼν, μία.
34 Καὶ τὰ πρὸς θάλασσαν τετρακισχίλιοι καὶ
πεντακόσιοι μέτρῳ· πύλαι τρεῖς, πύλη Γὰδ,
μία, καὶ πύλη Ἀσσὴρ, μία, καὶ πύλη Νεφθαλεὶμ,
μία.

35 Κύκλωμα, δέκα καὶ ὀκτὼ χιλιάδες· καὶ τὸ
ὄνομα τῆς πόλεως, ἀφ᾽ ἧς ἂν ἡμέρας γένηται,
ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς.

cli

μετάφραση των εβδομήκοντα
The Greek Septuagint with Apocrypha, compiled by Sir Lancelot C. L. Brenton

Public Domain

Language: Ἑλληνική (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

2020-03-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 3 Feb 2023 from source files dated 30 Nov 2021
734967e0-a3c8-5352-bd68-5f33a0a2f13c